

ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

SELECTED FACTORS AFFECTING THE 21ST CENTURY
LEARNING MANAGEMENT EFFICIENCY OF PRIMARY
SCHOOL TEACHERS IN PATHUM THANI PROVINCE

มุกดาภาณี ศรีพงษ์เพริศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

มุกดาภาณี ศรีพงษ์เพ็ริศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

Selected Factors Affecting the 21st Century Learning Management
Efficiency of Primary School Teachers in Pathum Thani Province

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวมุกดาณี ศรีพงษ์เพริศ

สาขาวิชา

การบริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

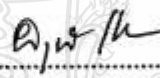
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องลักษณะ บุญธรรม, ปร.ค.

ปีการศึกษา

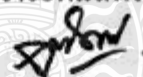
2561

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

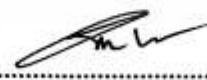

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ค.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์, ค.ค.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมพ์พรรณ เพชรสมบัติ, ปร.ค.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องลักษณะ บุญธรรม, ปร.ค.)

คณะกรรมการชุดสหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทฉบับนี้

..... คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล, ค.อ.ม.)

วันที่..22.. เดือน... เมษายน... พ.ศ. 2562

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี
ชื่อ - นามสกุล	นางสาวมุกดาณี ศรีพงษ์เพชร
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องลักษณ์ บุญธรรม, ปร.ด.
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี 2) ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี และ3) ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และครูระดับประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี จำนวน 359 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบนำเข้าตัวแปรทั้งหมดเข้าสมการ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา ประกอบด้วย การสร้างความชัดเจนในบทเรียน การจัดการเรียนรู้เชิงรุก การแสดงความใส่ใจในงานการสอน การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ การใช้สื่อการเรียนรู้ ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา ได้แก่ ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน และปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู และปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ตามลำดับ โดยปัจจัยดังกล่าวสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 64.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ปัจจัยคัดสรร การจัดการเรียนรู้ ศตวรรษที่ 21

Thesis Title	Selected Factors Affecting the 21 st Century Learning Management Efficiency of Primary School Teachers in Pathum Thani Province
Name – Surname	Miss Mukdamanee Sripongpird
Program	Educational Administration
Thesis Advisor	Assistant Professor Tongluck Boontham, Ph.D.
Academic Year	2018

ABSTRACT

The purposes of this research were to study : 1) the 21st century learning management efficiency of primary school teachers in Pathum Thani province, 2) the selected factors related to the 21st century learning management efficiency of primary school teachers in Pathum Thani province, and 3) the selected factors affecting the 21st century learning management efficiency of primary school teachers in Pathum Thani province.

The samples of this research were 359 teachers and administrators in primary schools in Pathum Thani province. They were selected by multi-stage random sampling. The research instrument was five-point Likert scale questionnaire. The statistics used to analyze data were mean, standard deviation, and multiple regression analysis – the enter method.

The research results were found that 1) the 21st century learning management efficiency of primary school teachers was at the high level as a whole. This involved proactive learning management, teaching interest, effective learning process, successful learning encouragement, and the use of 21st century learning materials. 2) The selected factors related to the 21st century learning management efficiency of primary school teachers were teacher's work motivation, classroom environment, and teacher personality. These selected factors were at the high level. 3) The selected factors affecting the 21st century learning management efficiency of primary school teachers in Pathum Thani province were teacher's work motivation, teacher personality, and classroom environment, respectively. These factors could predict with an efficiency 64.3% at a statistical significance level of 0.05

Keywords: selected factors, learning management, 21st century

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ต้องลักษณ์ บุญธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาเสียสละเวลาและให้คำปรึกษา คำแนะนำและให้ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ ศรีสงคราม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา มีสุข ดร.สุกัญญา บุญศรี ดร.กาญจนา นิธิจันทร์ และนายสุธี เชื้อไทย ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดบัวแก้วเกษร ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และบุคลากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามและการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำไปประกอบการศึกษาวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คณะครูศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรมทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนผู้วิจัยได้นำเอาหลักการวิชาความรู้มาประยุกต์ใช้และอ้างอิงในการวิจัยในครั้งนี้ คุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเพื่อบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ และครอบครัว ตลอดจนผู้เขียนหนังสือและบทความต่างๆ ที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยจนสามารถทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

มุกดามณี ศรีพงษ์เพริศ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ.....	(10)
บทที่ 1 บทนำ.....	11
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	11
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	14
1.3 คำถามของการวิจัย.....	14
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	14
1.5 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	15
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	16
1.7 ประโยชน์ที่จะได้รับ.....	18
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
2.1 หลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.....	19
2.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.....	56
2.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี.....	85
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	87
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	100
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	100
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	101
3.3 การสร้างเครื่องมือ.....	102
3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	103
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	104

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	105
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	106
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	107
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	109
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ ครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี.....	110
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี.....	117
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี.....	121
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัด การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี.....	122
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	125
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	125
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	128
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	138
บรรณานุกรม.....	140
ภาคผนวก.....	152
ภาคผนวก ก - รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย.....	153
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ.....	154
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	160
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	161
ภาคผนวก ค การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC).....	169
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	176
ประวัติผู้เขียน.....	184

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.....	33
ตารางที่ 2.2 เปรียบเทียบลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกับการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็น ฝ่ายรับความรู้.....	38
ตารางที่ 2.3 การสังเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.....	64
ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหาร ครูประถมศึกษา และผู้เรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ในปีการศึกษา 2560 จำแนก ตามเขตพื้นที่การศึกษาและอำเภอ.....	101
ตารางที่ 4.1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน.....	109
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม.....	110
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการสร้างความชัดเจน ในบทเรียน.....	111
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก.....	112
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการแสดงความใส่ใจ ในงานการสอน.....	113
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการทำให้กระบวนการ เรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ.....	114
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียน ประสบความสำเร็จ.....	115

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้.....	116
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัด ปทุมธานี โดยภาพรวม.....	117
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัด ปทุมธานี ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน.....	118
ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัด ปทุมธานี ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน.....	119
ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัด ปทุมธานี ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู.....	120
ตารางที่ 4.13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยคัดสรรกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี.....	121
ตารางที่ 4.14 ค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน.....	122
ตารางที่ 4.15 ค่าความคงทนของการยอมรับ (Tolerance) และมีค่าปัจจัยการขยายตัวของความ แปรปรวน (VIF) ของตัวแปรต้นในด้านต่างๆ.....	123
ตารางที่ 4.16 ค่าสมการถดถอยพหุคูณ ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี.....	123

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	16
ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ของทั้ง 4 มุมมองตามแนวคิดเบื้องต้นของ Balanced Scorecard.....	26

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศ ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเตรียมคนให้มีศักยภาพเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ประชากรถือเป็นทรัพยากรปัจจัยหนึ่งที่ชี้ขาดในยุคการแข่งขัน การพัฒนาคนรุ่นใหม่ให้มีศักยภาพเพื่อยกระดับประเทศให้อยู่ในระดับสากลจึงเป็นเรื่องจำเป็นเร่งด่วน การเตรียมความพร้อมประชากรในวัยเรียนให้มีทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 จึงได้มีการนำมาพูดถึงอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะวงการศึกษาที่มีหน้าที่โดยตรงในการพัฒนาคน ต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อผู้เรียนให้มีคุณลักษณะดังกล่าว (ชมพู่ โกติรัมย์, 2551) ซึ่งภาคีเครือข่ายเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (The Partnership for 21st Century Learning, 2012) ได้กล่าวถึงทักษะสำคัญแห่งศตวรรษที่ 21 ว่าผู้เรียนควรได้เรียนรู้วิชาแกนและแนวคิดสำคัญในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ จิตสำนึกต่อโลก ความรู้พื้นฐานด้านการเงิน เศรษฐกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ความรู้พื้นฐานด้านความเป็นพลเมือง ความรู้พื้นฐานด้านสุขภาพอนามัย ความรู้พื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงได้รับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ที่จำเป็น ประกอบด้วย ทักษะการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี และทักษะชีวิตและการทำงาน บุคคลที่มีบทบาทสำคัญที่จะทำให้การศึกษาประสบความสำเร็จได้นั้นก็คือ “ครู” เพราะครูผู้รับหน้าที่หลักในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ปลูกฝังทั้งวิชาความรู้และความประพฤติแก่เด็กและเยาวชน ครูเป็นบุคคลสำคัญที่สุด ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้และคุณภาพของผู้เรียน คุณลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ มีความเป็นมืออาชีพ มีความสามารถและศักยภาพสูง มีความสามารถในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษา (พิมพ์พันธุ์ เดชะคุปต์ และคณะ, 2555) ความท้าทายต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 ว่าครูยุคใหม่ควรมีวิธีคิดหรือกระบวนการทัศน์ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเรียนรู้แบบให้รู้จริง (Mastery Learning) และเน้นลงมือปฏิบัติ (Action Learning) เตรียมผู้เรียนไปเป็นคนที่ใช้ความรู้ (knowledge worker) และเป็นบุคคลพร้อมเรียนรู้ (learning person) และทักษะที่สำคัญที่สุดที่ครูต้องปลูกฝังให้เกิดกับผู้เรียนเพื่อให้เขาเป็นบุคคลที่มีทักษะการปฏิบัติงาน และทักษะความสำเร็จส่วนบุคคล นั่นคือ ทักษะการเรียนรู้ (learning skills) ของคนในศตวรรษที่ 21 (วิจารณ์ พานิช, 2555)

จากผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่า ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากคะแนน O-Net ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ด้านความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนเทียบกับนานาชาติประเทศทั่วโลกและประเทศในกลุ่มอาเซียนยังอยู่ในลำดับที่ต่ำ ด้านทักษะการใฝ่หาความรู้ของคนไทยพบว่า เพิ่มมากขึ้นแต่ยังขาดความสามารถในด้านการจัดการและการสังเคราะห์ข้อมูล ซึ่งเป็นผลมาจากประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ที่ยังไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ อันเนื่องมาจากจำนวนผู้เรียนต่อห้องเรียน จำนวนผู้เรียนต่อจำนวนครูต่ำกว่าเกณฑ์โดยเฉพาะในโรงเรียนขนาดเล็กและการขาดแคลนครูในบางสาขาวิชา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) จากความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนต่อนั้น สาเหตุมิใช่มาจากตัวผู้เรียนเพียงอย่างเดียว เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอน หลักสูตรและสภาพแวดล้อม มีความสำคัญยิ่งในการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะต่างๆ ให้บรรลุตามความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ นั้นจำเป็นต้องพิจารณาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู เพราะประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูสำคัญสำหรับการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์แบบและมีศักยภาพ ดังนั้น การศึกษาถึงตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ปัจจัยส่งผลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู จึงเป็นสิ่งทีครูและบุคลากรทางการศึกษา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาจะต้องให้ความสนใจให้ความสำคัญเป็นอย่างมากเพื่อจะได้นำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพมากขึ้น (เบญจมาศ กระจ่างรัตน์, 2556) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของไทยต้องเริ่มจากสถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการพัฒนาคุณภาพของตนเอง โดยการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษานั้น จะต้องมีการพัฒนากระบวนการบริหารและกระบวนการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา อาจจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นว่าสถานศึกษาจะจัดการศึกษาให้มีคุณภาพไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ เพื่อให้เด็กไทยเป็นคนดีมีความสามารถและมีความสุข และช่วยกันสร้างสรรค์สังคมไทยให้มีความสันติ และมีสิ่งแวดล้อมยั่งยืน เศรษฐกิจมั่นคงสามารถร่วมมือและแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้อย่างมีศักดิ์ศรีในสังคมโลกต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550)

ดังนั้น การที่ผู้เรียนจะได้รับความรู้หรือประสบการณ์อันเกิดจากการเรียนรู้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูและปัจจัยอื่นๆ ซึ่งประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูเป็นความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั้นครูผู้สอนต้องใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน เนื่องจากครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดระบบการจัดการเรียนรู้ ครูที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนรู้จะทำให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี

ดังนั้น ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูจึงเป็นตัวกำหนดคุณภาพของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ จรัสศรี หะทะยัง (2557) พบว่า ปัจจัยการใช้สื่อการเรียนรู้อาจมีความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน เป็นปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้อาจมีการใช้สื่อการเรียนรู้ควบคู่กันไป และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน จะช่วยให้ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูสูงขึ้น นอกจากนี้ นัยนา กวนวงศ์ (2552) พบว่าปัจจัยวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยภาวะผู้นำ และปัจจัยการติดต่อสื่อสาร เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู อาจเนื่องมาจากวัฒนธรรมเป็นรูปแบบเฉพาะของโรงเรียนเป็นเอกลักษณ์ส่วนหนึ่งที่ทุกคนต้องถือปฏิบัติ การที่ครูได้รับวัฒนธรรมที่ดีจะส่งผลต่อการปฏิบัติงาน และการติดต่อสื่อสารเป็นกระบวนการสำคัญในการบริหาร ดังนั้น การสื่อสารที่ดีมีเหตุผลก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการทำงานส่งผลให้การปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และยังคงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อเททยา แก้วศรีหา (2558) พบว่า ตัวแปรอิสระที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน ได้แก่ ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ปัจจัยแรงจูงใจและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ปัจจัยบุคลิกภาพของครู เนื่องจากเมื่อครูได้รับแรงกระตุ้นทั้งจากภายในและภายนอกไม่ว่าจะเป็นคำชมเชย หรือความรู้สึกพึงพอใจ จะทำให้ครูมีกำลังใจที่จะจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงเมื่อครูปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนก็จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี ทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพไปด้วย และ สุภัทรา ภมร (2554) พบว่า การใช้สื่อการสอนของครู เจตคติของครูต่อนักเรียน และแรงจูงใจในการปฏิบัติงานเป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากในการจัดการเรียนรู้สื่อการเรียนรู้อาจถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนมากขึ้น การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียนจะช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ และครูก็มีความกระตือรือร้นที่จะจัดการเรียนรู้ ทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาพบว่าน่าจะมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ มีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน และปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู ซึ่งผู้วิจัยมีความสนใจว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายการปฏิรูป

การศึกษาของรัฐต่อไป อีกทั้งเพื่อประโยชน์และเป็นแนวทางสำหรับการแก้ปัญหา พัฒนา ปรับปรุง และประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

1.3 คำถามของการวิจัย

1.3.1 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับใด

1.3.2 ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับใด

1.3.3 ปัจจัยคัดสรรใดบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ ดังนี้

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประชากรได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวน 3,240 คน ในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2560 (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิ.ย. 2560) ใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และมีความคลาดเคลื่อน ± 10 (ศิริชัย กาญจนวาสิ; ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์; ดิเรก ศรีสุโข, 2551) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 359 คน โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) และสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.4.2.1 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกัน ดังนั้น ในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกองค์ประกอบของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้

- 1) การสร้างความชัดเจนในบทเรียน
- 2) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก
- 3) การแสดงความใส่ใจในงานการสอน
- 4) การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ
- 5) การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ
- 6) การใช้สื่อการเรียนรู้

1.4.2.2 ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย 3 ปัจจัย ดังนี้

- 1) ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
- 2) ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน
- 3) ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู

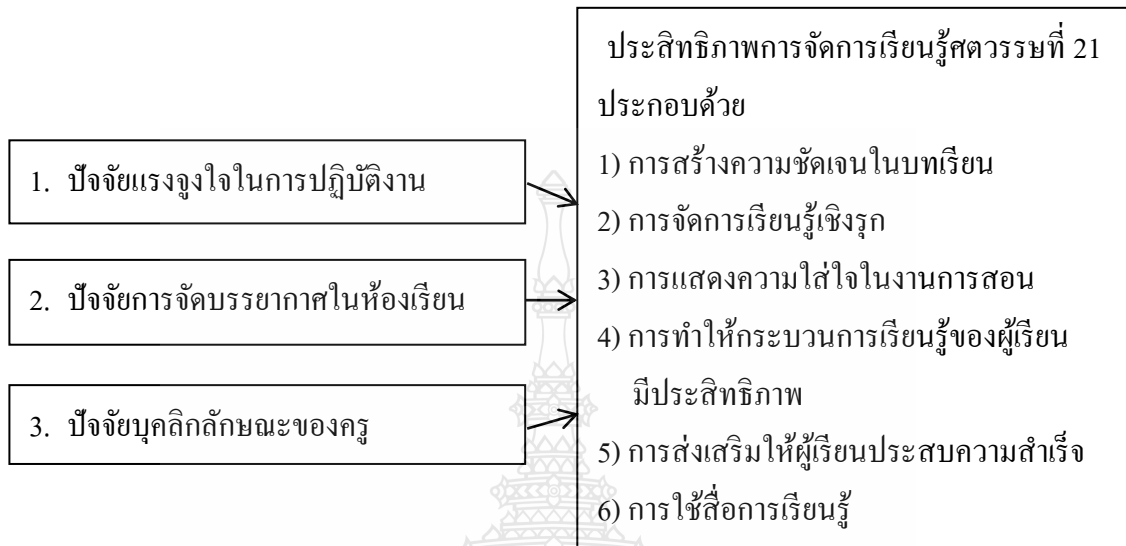
1.5 กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย

1.5.1 ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิดองค์ประกอบประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (นัยนา กวนวงศ์, 2559; อเททยา แก้วศรีหา, 2558; จรัสศรี หะทะยัง, 2557; เบลูจมาศ กระจาดรัตน์, 2556; วรณา เวส กามี, 2555; ศุภชัย สว่างภพ, 2555; สุภัทรา ภมร, 2554; จิรนนท์ พันฉลาด, 2552; ดลนภา กลางมณี, 2552; พิริยะ ทองมนต์, 2552; นิเลาะ แวอุเซ็ง, 2552; อรวรรณ รุ่งวิสัย, 2552; จินตนา เสนคำ, 2551; มนตรี ภูวิโครต, 2550; Paul Mupa, 2015 และ Avverosuo, 2017)

1.5.2 ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (เบลูจมาศ กระจาดรัตน์, 2556; จิตรา ละมัย, 2554; นิเลาะ แวอุเซ็ง, 2552; นาวา สุขารมย์, 2550; ศิริัญญา ศรีประมวล, 2549; ชาญชัย อาจิณสมาจาร, 2547; Vojoczki (2008); Hoy & Hoy, 2006; Berk, 2005; Borich, 2004; Beach

& Reinhartz, 1984 และ Swartz, 1980) ผู้วิจัยได้ทำศึกษาเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 ปัจจัยค้ำสรร หมายถึง ตัวแปรหรือกลุ่มตัวแปรที่มีความเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้หรือเป็นสาเหตุ ของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา เป็นทั้งปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ซึ่งประกอบด้วย 3 ปัจจัย ดังนี้

1.6.1.1 ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง แรงคลใจของครูที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งเร้าภายนอก ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมและการเอื้ออำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ เช่น การให้รางวัลและการชมเชย การได้รับการยกย่อง การได้งานนอกสถานที่ การได้รับสวัสดิการที่เพียงพอ หลักเกณฑ์ในการพิจารณาขึ้นเงินเดือน มาตรการการรักษาความปลอดภัย และความก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นเป็นการเสริมแรงให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาทั้งเชิงบวกและลบ กระตุ้นให้ใช้ความสามารถในการปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายในการปฏิบัติงาน

1.6.1.2 ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพหรือบรรยากาศภายในห้องเรียน รวมไปถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียนและครูผู้สอน ซึ่งมีผลต่อสภาพจิตใจ ความรู้สึกของผู้เรียนและครู รวมไปถึงการรับรู้ของผู้เรียนด้วย

1.6.1.3 ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู หมายถึง เป็นลักษณะการแสดงออกของครูทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ การแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม สังคม และบุคลิกภาพทางสติปัญญาและพฤติกรรมที่แสดงออกในสถานการณ์ต่างๆ จนเกิดเป็นลักษณะเฉพาะของครูที่ทำให้ผู้เรียนยึดถือเป็นแบบอย่าง ส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

1.6.2 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ความรู้ความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนลักษณะและพฤติกรรมต่างๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ

1.6.2.1 การสร้างความชัดเจนในบทเรียน หมายถึง การทำให้ผู้เรียนทราบถึงขอบข่ายของเนื้อหาที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ การตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนการเรียนรู้ และการรู้ระดับความสามารถของผู้เรียนรายบุคคล

1.6.2.2 การจัดการเรียนรู้เชิงรุก หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความหมายด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยการร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ เพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง วยการลงมือทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอด และสามารถสะท้อนความคิดของตนเองได้

1.6.2.3 การแสดงความใส่ใจในงานการสอน หมายถึง การที่ครูศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อนำมาพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ จัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และมีการวางแผนการทดสอบความรู้อย่างเป็นระบบ

1.6.2.4 การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ หมายถึง การที่ครูผู้สอนใช้วิธีการต่างๆ ในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับทราบความก้าวหน้าของตนเองในการเรียนเป็นระยะๆ สร้างขวัญกำลังใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

1.6.2.5 การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ หมายถึง การที่ครูปรับเปลี่ยนเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อยและปรับเปลี่ยนเนื้อหาในบทเรียนให้เหมาะสม เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจของผู้เรียนและสอดคล้องกับเนื้อหาเดิม รวมทั้งมีการกำหนดเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามลำดับ ขั้นตอน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดอัตราความก้าวหน้าในการเรียนอย่างต่อเนื่องจนบรรลุจุดประสงค์สูงสุดที่คาดหวัง

1.6.2.6 การใช้สื่อการเรียนรู้ หมายถึง การใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เทคนิค วิธีการ และเทคโนโลยีต่างๆ ที่ครูนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสามารถค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

1.7 ประโยชน์ที่จะได้รับ

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1.7.1 เพื่อเป็นข้อค้นพบให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถวางแผนพัฒนาประสิทธิภาพของครูประถมศึกษา

1.7.2 เพื่อเป็นข้อค้นพบให้ผู้บริหารสถานศึกษาวางนโยบายในการพัฒนาครูในสถานศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 หลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
 - 2.1.1 ความหมายของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
 - 2.1.2 ความสำคัญของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
 - 2.1.3 องค์ประกอบประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
- 2.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
 - 2.2.1 ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
 - 2.2.2 ปัจจัยการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน
 - 2.2.3 ปัจจัยบุคลิกลักษณะที่ดีของครู
- 2.3 การดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 หลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

2.1.1 ความหมายของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียนจะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างมากระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในเรื่องการจัดการเรียนรู้ ทำงานร่วมกัน อันเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้เช่นไรที่เรียกว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั้น มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ไว้หลายความหมายดังนี้

บัณฑิต โคอโพธ (2556, น.48) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ คือ เทคนิคหรือวิธีการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สามารถวัดได้จากการปฏิบัติงานของครูผู้สอนตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

เบญจมาศ กระจ่างรัตน์ (2556, น.12-13) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ว่าเป็นลักษณะหรือพฤติกรรมต่างๆ ของครู และความสามารถในการจัดการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสม ตลอดจนพฤติกรรมของครูที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความถนัด ความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน และการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของครูให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ราชการกำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ รวมถึงผลของการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหรือเจตคติไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้ เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นที่น่าพอใจแก่ผู้ปกครองและตัวผู้เรียนเอง

ดลนภา วงษ์ศิริ (2556, น.39) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

กอบศักดิ์ มูลมัย (2554, น.45-46) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ความสามารถของครู ผู้บริหาร โรงเรียน และตัวผู้เรียน ที่จะร่วมกันจัดกิจกรรมและดำเนินการทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุจุดประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้โดยมีการสูญเปล่าน้อยที่สุด ส่วนความหมายในทางแคบ ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

พระใบฎีกาเทียนชัย เมธงูกาโร (2554, น.12) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ความสามารถของผู้ที่ทำหน้าที่สอนในการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้ที่ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้ ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นพฤติกรรมของผู้สอนที่ผสมผสานด้วยปัจจัยต่างๆ ในการจัดการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของผู้ที่ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้และความเจริญของงานด้านพัฒนาการของผู้เรียน จึงเกี่ยวข้องกับลักษณะการจัดการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีประโยชน์ต่อผู้เรียน โดยตรงเป็นการพัฒนาผู้เรียน

ณัฐนันท์ มั่นตะพงส์ (2554, น.27) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ว่าเป็น การใช้ทรัพยากรในการดำเนินการใดๆ ก็ตามโดยมีสิ่งมุ่งหวังถึงผลสำเร็จ และผลสำเร็จนั้นได้มาโดยการใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด และการดำเนินการเป็นไปอย่างประหยัด ไม่ว่าจะ

เป็นระยะเวลา ทรัพยากร แรงงาน รวมทั้งสิ่งต่างๆ ที่ต้องใช้ในการดำเนินการนั้นๆ ให้เป็นผลสำเร็จ และถูกต้อง

นิเลาะ แวอูเซ็ง (2552, น.21) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นคุณลักษณะหรือพฤติกรรมต่างๆ ของครู รวมถึงความรู้ความสามารถทางการจัดการเรียนรู้ของครูในอันที่จะนำไปสู่การสร้างการเรียนรู้แก่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างสมบูรณ์

จिरันท์ พันธุ์ฉลาด (2551, น.15) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ การใช้แผนการจัดการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้ รวมไปถึงลักษณะและพฤติกรรมต่างๆ ของครูอันจะส่งผลให้การจัดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ในด้านต่างๆ ตามที่กำหนดไว้อย่างสมบูรณ์

กำธร ธนะนิมิตร (2550, น.34) ได้สรุปความหมายของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ว่าเป็นความสามารถของครูในการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตลอดจนพฤติกรรมต่างๆ ของครู อันจะส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ที่ตั้งไว้อย่างครบถ้วน

ทวีศักดิ์ สุทธิปัญญาปกรณ (2550, น.8) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ความสามารถในการสอนและการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จิตรภรณ์ พงษ์มาลี (2550, น.13) ให้ความหมายของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง การกระทำหรือการแสดงผลของครูในขณะสอนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ได้ฝึกคิด ได้ฝึกปฏิบัติจริง และฝึกปรับปรุงตนเองด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่ม การใช้คำถามในการกระตุ้นและเสริมแรงให้เกิดการอยากเรียนรู้ การใช้แหล่งเรียนรู้และสื่อการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตเพื่อฝึกการคิดแก้ปัญหาแบบบูรณาการ การแสวงหาและค้นพบความรู้ด้วยตนเอง การสังเกตและประเมินพัฒนาการของผู้เรียน

กูด (Good, 1973, p.589) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การใช้แผนการจัดการเรียนรู้หรือวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือ ความรู้ความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนถึงลักษณะและพฤติกรรมต่างๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะของผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

2.1.2 ความสำคัญของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูมีความสำคัญต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง เพราะการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี ดังนั้น จึงมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

หทัยชนก แซ่เฮ้า (2560, น.3) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้การศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู จึงเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาควรให้ความสำคัญ

สาคร พันแสน (2556, น.2) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะจะมีผลต่อคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งจะมีผลกระทบโดยตรงต่อสังคมและประเทศชาติ จึงนับได้ว่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ นอกจากจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีแนวทางในการคิดเป็นทำเป็นแล้ว การจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ยังทำให้เกิดทักษะที่คิดต่อวิชาที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่ด้วย และการพิจารณาเฉพาะการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนอย่างเดียวไม่เพียงพอ เพราะประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู ความสัมพันธ์กับตัวแปรหลายด้านด้วยกันที่ส่งเสริมให้ครูมีความสามารถในการปฏิบัติงานอันจะมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ และบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จำเป็นต้องพิจารณาจาก ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของครู และสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับครูจึงจะทำให้การพิจารณา ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูเป็นไปอย่างสมบูรณ์

พลสันต์ โพธิ์ศรีทอง (2556, น.3) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญ เพราะเป็นการนำกระบวนการจัดการเรียนรู้ไปใช้เพื่อให้ผู้เรียน ไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร การประยุกต์จิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้การวัดผลประเมินผล เพื่อดูความสามารถ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน

ทิสนา แคมมณี (2555, น.120) กล่าวว่า การดำเนินการจัดการเรียนเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เป็นขั้นที่ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียนและประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนควรจะได้รับ และมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้

ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างตื่นตัวและได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ต่างๆ อันจะนำผู้เรียนไปสู่การเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ทั้งนี้เพราะว่าการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ นอกจากจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีแนวทางแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต การจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ยังทำผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ครูผู้สอนต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนและให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน

2.1.3 องค์ประกอบประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

องค์ประกอบการพิจารณาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ คือ เกณฑ์ที่จะนำมาใช้ในการพิจารณาเพื่อให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ได้มีผู้เสนอแนวทางด้วยกันหลายท่าน ดังนี้

ปริศนา กล้าหาญ (2559, น.77-79) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21ของครู ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่

1) ด้านการแสดงความชัดเจนในบทเรียน คือ การที่ครูมีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบก่อนการจัดการเรียนรู้ มีการวัดระดับความสามารถของผู้เรียนเดิมของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ มีลำดับขั้นตอน ใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการใช้รูปภาพ หรือการสาธิตเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียน

2) ด้านการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย คือ การที่ครูมีการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย มีการบรรยาย การใช้คำถาม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ มีการให้รางวัลและการเสริมแรงเมื่อผู้เรียนตอบคำถามถูกต้องหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ

3) ด้านการแสดงความใส่ใจในงานการสอน คือ การที่ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการเรียนรู้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีการเตรียมการจัดการเรียนรู้ทุกครั้งก่อนทำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไม่นำงานอื่นๆ มาปฏิบัติในชั่วโมงการสอน ครูมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้เรียนในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้

4) ด้านการทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ คือ การที่ครูเลือกใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ทั้งรายบุคคลหรือรายกลุ่ม มีการติดตามความก้าวหน้าในการทำงานของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ใช้หลักการเสริมแรง มีการประเมินผลการจัดการจัดการเรียนรู้ และแจ้งผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบอย่างต่อเนื่อง

5) ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ คือ การที่ครูมีการกำหนดหน่วยการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ตามลำดับความยากง่าย มีการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ง่ายต่อการเข้าใจของผู้เรียน มีการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

วณิชยา นิยมญาติ (2559, น.74-78) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ว่ามีองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ

1) ด้านการแสดงความชัดเจนในบทเรียน เป็นเพราะว่าครูแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของบทย่อยของเนื้อหาก่อนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบงาน และความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนเริ่มการเรียนรู้ใหม่ และทำให้บทเรียนชัดเจนขึ้นโดยการยกตัวอย่าง หรือใช้รูปภาพ หรือการสาธิต

2) ด้านการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย คือ การที่ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้และแสดงความคิดเห็น ใช้วิธีการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การบรรยาย การถามคำถาม หรือการอภิปราย และใช้คำถามที่หลากหลายเพื่อให้เกิดความชัดเจน เพื่อกระตุ้นและแนะนำเพิ่มเติมให้แก่ผู้เรียน

3) ด้านการแสดงความใส่ใจในงานการสอน คือ ครูมีการห้ามปรามหรือแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้เรียนในขณะที่จัดการเรียนรู้ จัดทำหน่วยการเรียนรู้ และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร โรงเรียน และจัดการในด้านการบริหาร หรืองานธุรการอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่มีผลต่องานการสอนที่ปฏิบัติอยู่

4) ด้านการทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ คือ ครูเลือกใช้กิจกรรมการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนทั้งเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่ม ดูแลนักเรียนในขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติงานและตรวจสอบความก้าวหน้าในการทำงานของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และให้การเสริมแรงผู้เรียน โดยใช้คำพูดที่เป็นการยกย่อง ชมเชย เมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วม ในกระบวนการเรียนรู้ และบรรลุตามวัตถุประสงค์

5) ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ คือ การที่ครูจัดแบ่งเนื้อหาที่ต้องการสอนออกเป็นส่วนย่อยๆ เพื่อให้ง่ายต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน วางแผนปรับเปลี่ยนเนื้อหาใหม่ที่จะจัดการเรียนรู้ให้ง่ายต่อความเข้าใจของผู้เรียนและสอดคล้องกับเนื้อหาเดิม และกำหนดเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้หรือแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับลำดับชั้นการเรียนรู้

สาคร พันแสน (2556, น.99-100) พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูประกอบด้วย

1) ด้านการเตรียมการสอน การกำหนดเนื้อหา การจัดทำแผนการสอน เตรียมเอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก ครูเป็นผู้แนะนำให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ปลูกฝังเจตคติที่ดีในวิชาที่เรียน ฝึกให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดในการแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง

3) ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ โดยคำนึงถึงราคาและประโยชน์ของสื่อ มีเทคนิคในการใช้สื่อการเรียนรู้

เบญจมาศ กระตารัตน์ (2554, น.23) ได้เสนอเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1) การกำหนดจุดประสงค์รายวิชา เป็นการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ตรงชัดเจน ครอบคลุมทั้งความรู้ เจตคติ ทักษะในการปฏิบัติมีความต่อเนื่องเป็นการกำหนดลักษณะพฤติกรรมของผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย สามารถวัดได้ มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ที่ได้รับสอน

2) การกำหนดเนื้อหา เป็นความสามารถของครูในการกำหนดเนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนรู้ได้อย่างครอบคลุม สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน ระยะเวลา สภาพสังคม ขอบเขตรายวิชา และเนื้อหาที่ครูกำหนดมีความทันสมัย สามารถนำไปใช้ได้จริง มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีการลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เน้นทักษะกระบวนการจัดการเรียนรู้ และมีความสัมพันธ์กับวิชาอื่นๆ

3) ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ คือ การที่ครูมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร การจัดทำหลักสูตร การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การทำวิจัยการศึกษา ความสามารถในการจัดทำผลงานวิชาการ การนำความรู้ไปใช้ในการปรับปรุง พัฒนาการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ตลอดจนความรู้ในสาขาวิชาอื่นที่สามารถนำมาสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาที่สอน รวมถึงการสนใจติดตาม มีความสามารถในการค้นคว้าหาความรู้และความก้าวหน้าใหม่ๆ ของวิทยาการวิชาที่สอน ในการจัดกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์

4) ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ การใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เทคนิคและวิธีการต่างๆ ที่ครูนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

5) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก เป็นความสามารถของครูในการวางแผนเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้กระบวนการ การใช้ทักษะ เทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ขั้นตอน การใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความสนใจ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมจนทำ

ให้สามารถค้นพบความรู้และเกิดประสบการณ์ โดยพยายามให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบเองให้มากที่สุดให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ตรงได้ปฏิบัติจริง ได้ค้นคว้าทดลอง นอกจากนี้ยังเน้นการทำงานร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

6) ด้านการวัดผลและการประเมินผล เป็นการตรวจสอบและกำหนดระดับความสามารถในการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้การเลือกใช้การวัดผลและประเมินผล หลากหลายรูปแบบเพื่อให้เกิดความเหมาะสม สอดคล้อง และครอบคลุมเนื้อหา ตรงตามสภาพความเป็นจริง โดยมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของผู้เรียน

กอบศักดิ์ มุลมัย (2554, น.96-99) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู ซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่

1) ด้านการแสดงความชัดเจนในบทเรียน คือ การที่ครูผู้สอนมีเตรียมการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า จัดทำกำหนดการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ การจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา การบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละบทเรียนให้ผู้เรียนทราบก่อนเริ่มการจัดการเรียนรู้

2) ด้านการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย คือ ครูผู้สอนให้ความสนใจผู้เรียนในขณะที่จัดการเรียนรู้ด้วยการใช้สายตาสื่อเสียงหรือท่าทาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ มีการจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจและมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำให้การจัดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์มากขึ้น

3) ด้านการแสดงความใส่ใจในงานการสอน คือ การที่ครูผู้สอนมีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการยึดหลักสูตรและคู่มือเป็นแนวทาง มีการเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ มีการกำหนดให้มีการทบทวนเนื้อหาหรือมีการทดสอบไว้อย่างเป็นระบบอย่างชัดเจน

4) ด้านการทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ การที่ครูผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรือมอบหมายงานอื่นๆ ให้ผู้เรียนหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดูแลผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ตรวจสอบความก้าวหน้าในการทำงานของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และมีการแจ้งผลความก้าวหน้าให้ผู้เรียนทราบเป็นระยะ

5) ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ คือ การที่ครูมีการแก้ไขคำตอบที่ถูกต้องให้กับผู้เรียนทันทีเมื่อผู้เรียนตอบผิด มีการแบ่งเนื้อหาที่ต้องการออกเป็นส่วนย่อยๆ เพื่อให้ง่าย

ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูมีการส่งเสริมให้เกิดอัตราความก้าวหน้าในการเรียนอย่างต่อเนื่องจนบรรลุจุดประสงค์สูงสุดที่คาดไว้

มัชยา นามเหลา (2553, น.44-73) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ว่ามีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ คือ

1) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ครูเป็นคนจัดประสบการณ์ต่างๆ ขึ้น ซึ่งการเรียนรู้นั้นเกิดจากความต้องการ ความสนใจ ความอยากรู้ของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้ลงมือปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา และสามารถสรุปบทเรียนจากความเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรมของตนเอง และความรู้ที่ได้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2) ด้านการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน เป็นการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อช่วยส่งเสริมให้มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยสร้างความสนใจใฝ่เรียนรู้ ใฝ่ศึกษา ตลอดจนช่วยสร้างความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน

3) ด้านใช้สื่อการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ อาจหมายถึง บุคคล ของจริง อุปกรณ์ เทคนิค วิธีการ และอื่นๆ ที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ เพื่อเร้าความสนใจให้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการ เพิ่มพูนทักษะ เกิดความคิดสร้างสรรค์ อันส่งเสริมเจตคติที่ดีกับการเรียนรู้ โดยเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

นิเลาะ แวอุเซ็ง (2552, น.22-28) ได้สรุปว่าจากการสังเคราะห์องค์ประกอบในการพิจารณาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มี 5 ข้อ คือ 1) การกำหนดจุดมุ่งหมายและจุดประสงค์รายวิชา 2) การกำหนดเนื้อหา 3) การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 4) การใช้สื่อการเรียนรู้ 5) การวัดผลและการประเมินผล

นัยนา กวนวงศ์ (2552, น.81-83) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้มี 5 ด้าน ดังนี้

1) ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ คือ การที่ต้องมีความรู้ในหลักสูตร และสามารถปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพปัจจุบัน เข้าใจผู้เรียน มีการเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ และครบทุกขั้นตอน มีการกำหนดจุดประสงค์ มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเรียน

2) ด้านการแสดงความใส่ใจในงานการสอน คือ การแสดงความใส่ใจในงานการสอน คือ การที่ครูผู้สอนใส่ใจพฤติกรรมของผู้เรียน ในขณะที่ดำเนินการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียนขณะดำเนินการจัดการเรียนรู้ทุกครั้ง มีการนำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาจากผลการเรียนของผู้เรียน ครูผู้สอนศึกษาค้นคว้าหาแนวทางพัฒนาผู้เรียนและนำไปพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

3) ด้านการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย คือ ครูผู้สอนต้องมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ครูผู้สอนมีสภาพยืดหยุ่น เปลี่ยนแปลงเสมอ มีการกำหนดกิจกรรมหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละคน

4) ด้านการทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ คือ การที่ครูผู้สอนมีการใช้วิธีการเสริมแรงในขณะที่จัดการเรียนรู้ มีการวัดผลและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้สามารถบูรณาการเนื้อหา โดยจัดกิจกรรมการเรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

5) ด้านการสร้างความชัดเจนในบทเรียน คือ ก่อนการจัดการเรียนรู้ ครูจะต้องบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละบทเรียนให้ผู้เรียนทราบก่อน มีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดหลักสูตรเป็นลำดับขั้นตอนและสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

นาวา สุขรมย์ (2550, น.8) ได้ทำการสังเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา มี 9 ด้าน ดังนี้

1) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนที่แสดงออกถึงความผูกพัน มีความเข้าใจต่อกันเป็นอย่างดี เช่น การมีความเป็นกันเอง การให้ความช่วยเหลือผู้เรียนด้านต่างๆ การไต่ถามทุกข์สุขผู้เรียนเสมอ

2) การจัดการเรียนรู้ คือ การที่ครูและผู้เรียนร่วมกันกระทำกิจกรรมขึ้นเพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุตามวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เช่น การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้อย่างมีขั้นตอน การมีความสามารถปรับบทเรียนให้เข้ากับลักษณะผู้เรียนที่สอน การเตรียมการจัดการเรียนรู้ สรุบบทเรียน

3) การใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ เป็นกระบวนการเรียนรู้ ธรรมชาติการเรียนรู้ การคิด การแก้ปัญหา การจำ การลืม รวมถึงปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนรู้มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การใช้คำชมเชย การแจ่มแจ้งมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้จากรูปธรรมไปหานามธรรม

4) กลวิธีในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย คือ วิธีการที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ เนื้อหา วิธีและสื่อการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม บรรลุจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ เช่น การมีทักษะการจัดการเรียนรู้ การปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน การสอดแทรกข่าว เหตุการณ์ให้สอดคล้องกับสิ่งที่สอน

5) การควบคุมชั้นเรียน คือ ที่ครูใช้ควบคุมชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนอยู่ในห้องเรียนอย่างมีความสุข มีระเบียบวินัย เช่น การช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหา การสนองความต้องการของผู้เรียนตามควรแก่เหตุการณ์

6) บรรยากาศชั้นเรียน เป็นการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ น่าอยู่ สบายตา สบายใจ และสะอาดสวยงาม เช่น ห้องเรียนมีความสะอาด ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ

7) การวัดผลและประเมินผล คือ การใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่ง ในการค้นหาหรือตรวจสอบเพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งเป็นปริมาณหรือคุณภาพ ที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือผลงานที่ผู้เรียนแสดงออกมา แล้วนำมาเอาข้อมูลที่ได้จากการวัดมาพิจารณาเพื่อหาข้อสรุปหรือข้อตัดสินใจเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน ได้แก่ การวัดและการประเมินผล การตรวจสอบความรู้พื้นฐานก่อนการจัดการเรียนรู้

8) บุคลิกลักษณะครู หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่รวมกันขึ้นเป็นตัวบุคคลของครู เช่น รูปร่าง หน้าตา กิริยาท่าทาง การพูด การแต่งกาย การแสดงออกทางอารมณ์

Vojoczki (2008) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในสาขาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยในแคนาดา พบว่า มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียน 2) กลวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 3) ความสามารถทางวิชาการ

Hoy & Hoy (2006, pp.21-23) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพควรคำนึงถึงประเด็นของความแตกต่างของผู้เรียน ทักษะ ความรู้ความฉลาด อารมณ์ วิธีการเรียนรู้ เพศ และอายุ หรือพฤติกรรม การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ครูจะต้องรู้วิธีกระตุ้นให้กำลังใจผู้เรียนที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้น่าเรียน และเหมาะต่อการเกิดการเรียนรู้อีกด้วย การวัดประเมินผลซึ่งวิธีการวัดประเมินผลมีหลายวิธีขึ้นอยู่กับจุดประสงค์และเนื้อหาของการจัดการเรียนรู้ และการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้สอดคล้องและเหมาะสมเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

Berk (2005) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการประเมินประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 1) ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน 2) การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ

Borich (2004, pp.11-21) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูจากพฤติกรรมหลัก (behaviors) 5 ด้าน ได้แก่

1) การสร้างความชัดเจนในบทเรียน (lesson clarity) หมายถึง การเตรียมการในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทราบถึงขอบข่ายของเนื้อหาที่สัมพันธ์กับสิ่งที่เรียน การตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนเริ่มทำการเรียนรู้ และการรู้ถึงระดับความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งประกอบด้วย การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ การนำผู้เรียนเข้าสู่บทเรียนใหม่ การตรวจสอบงานและความรู้เดิมของผู้เรียน การให้คำแนะนำในการเรียนแก่ผู้เรียน การรู้ความสามารถของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ตามความสามารถที่มีอยู่ของผู้เรียน

2) การใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย หมายถึง การที่ครูผู้สอนนำเสนอวิธีการใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย การใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์สร้างความสนใจในการจัดการเรียนรู้ การแสดงความกระตือรือร้นและความคิดสร้างสรรค์ในการสอน การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย การให้รางวัลและส่งเสริมแรงต่างๆ การใช้คำถามและปัญหาที่หลากหลายรูปแบบ และการให้โอกาสผู้เรียนแสดงความคิดเห็น

3) การแสดงความใส่ใจในงานการสอน หมายถึง การที่ครูติดตามพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดการในด้านการบริหารหรืองานธุรการอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ที่ปฏิบัติอยู่ การหยุดหรือห้ามปรามพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้เรียนในขณะที่จัดการเรียนรู้ การเลือกวิธีจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดวงจรการทบทวนการแจ้งผลการเรียนรู้และการทดสอบที่เป็นระบบแน่นอน

4) การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ หมายถึง การที่ครูผู้สอนใช้วิธีการต่างๆ ในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับทราบความก้าวหน้าของตนเองในการเรียนเป็นระยะๆ ประกอบด้วย การวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน การให้ข้อมูลป้อนกลับในโอกาสที่เหมาะสม การใช้กิจกรรมเป็นรายบุคคลและกลุ่ม การให้คำชมเชยที่มีความหมาย การควบคุม ติดตาม และตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน

5) การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ หมายถึง การที่ครูวางแผนปรับเปลี่ยนเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ใหม่อยู่เสมอ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและสอดคล้องกับเนื้อหาเดิม รวมทั้งการ

ส่งเสริมให้เกิดอัตราความก้าวหน้าในการเรียนอย่างต่อเนื่องจนบรรลุจุดประสงค์สูงสุดที่คาดหวัง ประกอบด้วย การกำหนดเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้หรือแผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับลำดับชั้นการเรียนรู้ การให้คำตอบที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนที่ตอบถูกบางส่วน ตอบถูกแต่ไม่แน่ใจ และตอบไม่ถูกต้องในทันทีทันใด การจัดแต่งเนื้อหาการเรียนรู้เป็นส่วนย่อยๆ ให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล การเปลี่ยนเนื้อหาใหม่ให้น้อยลงและง่ายต่อความเข้าใจ

Beach & Reinhartz (1984, pp.32-33) ได้กำหนดองค์ประกอบของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อประเมินการปฏิบัติงานของครู โดยจำแนกเป็น 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1) ความชัดเจนในการจัดการเรียนการสอน (clarity of instruction) เป็นการพิจารณาพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูในด้านการวางแผนการเรียนรู้ว่ามีหรือไม่ ครูที่มีประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ควรมีหลักฐานเกี่ยวกับการจัดระบบการจัดการเรียนรู้ การใช้ตัวอย่างและภาพแสดง มโนทัศน์ที่เป็นนามธรรมให้ง่ายต่อการเข้าใจ มีความรู้ในวิชาที่สอน และทบทวนกระบวนการจัดการเรียนรู้อยู่เสมอ

2) การสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน (enthusiasm during instruction) ครูที่มีประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ ควรมีพฤติกรรมสนุกสนานกับการจัดการเรียนรู้ของตนเอง สร้างบรรยากาศของความกระตือรือร้น การทำบรรยากาศการเรียนให้สนุก และมีเจตคติที่ดีต่อผู้เรียน

3) การแสดงความใส่ใจในงาน (task orientation) ครูที่มีประสิทธิภาพควรมีพฤติกรรมที่แสดงความใส่ใจในงานสอน ซึ่งประกอบด้วย งานที่ต้องปฏิบัติก่อนสอน ปฏิบัติระหว่างจัดการเรียนรู้ และปฏิบัติเมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้

4) การใช้กลวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) ครูที่มีประสิทธิภาพควรใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไปตามเนื้อหาวิชา ระดับพัฒนาการของผู้เรียน และแบบการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

5) มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน (interaction with Student) ครูที่มีประสิทธิภาพ ควรมีบรรยากาศในทางบวกสำหรับการเรียน การคิดของผู้เรียน มีสัมพันธภาพระหว่างครูกับผู้เรียน มีความยุติธรรมเปิดเผยและตรงไปตรงมา เช่น การสื่อความหมายไปยังผู้เรียนให้ตระหนักว่าตัวผู้เรียนมีคุณค่า และศักดิ์ศรี

สวอร์ท (Schwartz, 1980, pp.120-121) กล่าวถึงเกณฑ์ในการพิจารณาประสิทธิภาพการสอน ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ

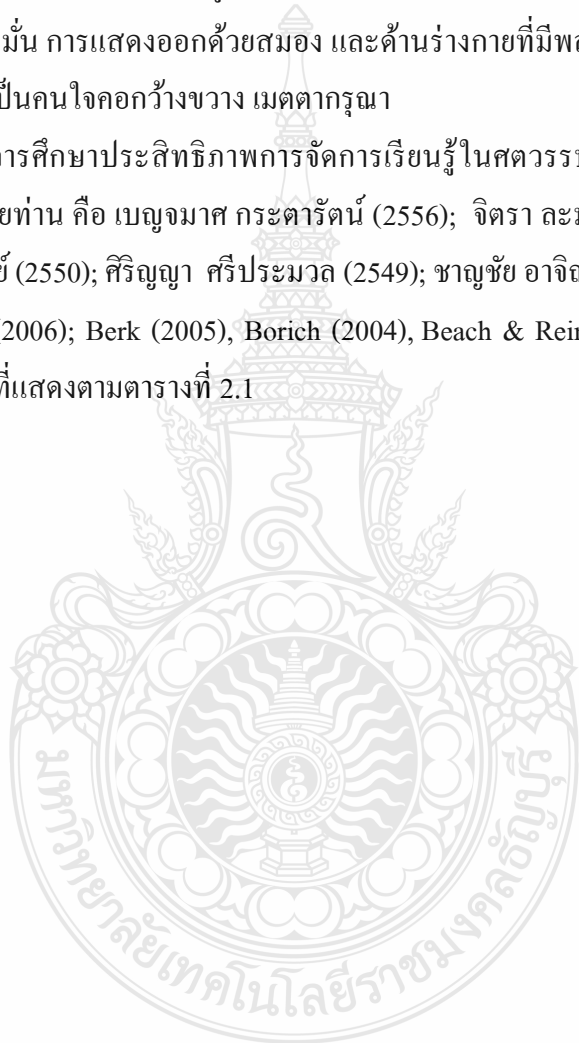
1) ความสามารถที่จะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (Ability to communicate effectively) ประกอบด้วย การพูดที่ชัดเจน การจัดเนื้อหาวิชา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การกระตุ้นให้นักศึกษาได้คิด

2) มีความรู้ดีในสาขาวิชาที่สอน (Knowledge of the field) กล่าวคือ มีความรู้พื้นฐานที่ดีในเนื้อหาวิชา เช่นเดียวกับมีความรอบรู้ในเนื้อหาใหม่ในสาขาวิชานั้นๆ

3) มีความเข้าใจในเทคนิคการประเมินผล (Instructor's evaluation techniques) เช่น ความยุติธรรมในการให้คะแนน ความยุติธรรมของแบบทดสอบ การให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนทันทีทันใดหลังจากจัดการเรียนรู้

4) บุคลิกลักษณะของครู (Personal attributes) เช่น ความกระตือรือร้นในงาน การแสดงออกซึ่งความเชื่อมั่น การแสดงออกด้วยสมอง และด้านร่างกายที่มีพลัง การแต่งตัวเหมาะสมกับบทบาทความเป็นครู เป็นคนใจกว้างขวาง เมตตากรุณา

จากการศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู ตามแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน คือ เบญจมาศ กระจ่างรัตน์ (2556); จิตรา ละมัย (2554); นิเลาะ แวอุเซ็ง (2552); นาวา สุขารมย์ (2550); ศิริัญญา ศรีประมวถ (2549); ชาญชัย อาจิดสมอาจารย์ (2547); Vojoczki (2008); Hoy & Hoy (2006); Berk (2005), Borich (2004), Beach & Reinhartz (1984) และ Swartz (1980) ดังรายละเอียดที่แสดงตามตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ประสิทธิภาพการจัดการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	ปริศนา กล้าหาญ (2559)	วิเศษยา นิยมนฤติ (2559)	อเทพยา แก้วศรีหา (2558)	สาคร พันแสน (2556)	เบญจมาศ กระตารัตน์ (2554)	กอบศักดิ์ มุขมัย (2554)	มัสชา นามเหล่า (2553)	นิเลาะ เวอุเฮง (2552)	นัยนา กวนวงศ์ (2552)	นาวา สุชาภรณ์ (2550)	Vojoczki (2008)	Bark (2005)	Bonich (2004)	Beach & Reinhartz (1984)	Schwartz (1980)	ความถี่
การสร้างความชัดเจนใน บทเรียน	✓	✓				✓			✓				✓	✓		*6
การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ หลากหลาย	✓	✓				✓			✓	✓			✓			*6
การแสดงความใส่ใจในงาน การสอน	✓	✓				✓			✓				✓	✓		*6
การทำให้กระบวนการเรียนรู้ ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ	✓	✓				✓			✓				✓			*5
การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบ ความสำเร็จ	✓	✓				✓			✓			✓	✓			*6
การกำหนดจุดประสงค์ รายวิชา			✓		✓			✓								3
การกำหนดเนื้อหา ความรู้ความสามารถทาง วิชาการ			✓		✓			✓			✓				✓	4
การใช้สื่อการเรียนรู้			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓							*5
การวัดผลประเมินผล					✓			✓			✓				✓	4
การจัดการเรียนรู้เชิงรุก			✓		✓		✓	✓			✓	✓		✓		*7
การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน							✓			✓				✓		3
ความสัมพันธ์ระหว่างครูและ ผู้เรียน									✓	✓				✓		3
การจัดการเรียนรู้					✓				✓			✓				3
จิตวิทยาการเรียนรู้									✓							1
การควบคุมชั้นเรียน									✓							1
บุคลิกลักษณะของครู									✓						✓	2
การเตรียมการสอน				✓												1
ความสามารถในการสื่อสาร															✓	1

เกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกองค์ประกอบประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกองค์ประกอบที่มีความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป ซึ่งมีทั้งหมด 7 ด้าน แต่เนื่องจากองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีความหมายและบริบทด้านพฤติกรรมของครูผู้สอนที่ใกล้เคียงกันผู้วิจัยจึง ได้เลือกองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพียงอย่างเดียว ดังนั้น องค์ประกอบประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี จึงประกอบด้วย 1) การสร้างความชัดเจนในบทเรียน 2) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก 3) การแสดงความใส่ใจในงานการสอน 4) การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ 5) การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ และ 6) การใช้สื่อการเรียนรู้ ดังที่มีนักการศึกษากล่าวไว้ ดังนี้

1) การสร้างความชัดเจนในบทเรียน

ความหมายและความสำคัญ

วณิชญา นิยมญาติ (2559, น.6) กล่าวว่า การสร้างความชัดเจนในบทเรียน คือ การที่ครูมีการแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ขอบข่ายของเนื้อหาก่อนการจัดการเรียนรู้ ได้ตรวจสอบงานและความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนเริ่มการเรียนรู้ใหม่ และทำให้บทเรียนชัดเจนขึ้น โดยการยกตัวอย่างหรือสาธิต ประกอบการจัดการจัดการเรียนรู้

Borich (2004, pp.11-21) การสร้างความชัดเจนในบทเรียน (lesson clarity) หมายถึง การเตรียมการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทราบถึงขอบข่ายของเนื้อหาที่สัมพันธ์กับสิ่งที่เรียน การตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนเริ่มทำการสอนและการรู้ถึงระดับความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งประกอบด้วย การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ การนำผู้เรียนเข้าสู่บทเรียนใหม่ การตรวจสอบงานและความรู้เดิมของผู้เรียน การให้คำแนะนำในการเรียนแก่ผู้เรียน การรู้ความสามารถของผู้เรียน การสอนผู้เรียนตามความสามารถที่มีอยู่

พึงใจ สีนชวนนท์ และคณะ (2550, น.349) กล่าวว่า การสร้างความชัดเจนในบทเรียน คือ การจัดกิจกรรมการนำเข้าสู่บทเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนหรือดึงดูดความสนใจของผู้เรียนมาอยู่ที่การจัดการเรียนรู้ของครู และเป็นการเตรียมผู้เรียนให้มีสมาธิในการฟังเรื่องที่ครูจะสอน ผู้เรียนรู้ว่าต่อไปจะเรียนเรื่องอะไร และสามารถนำเอาความรู้และทักษะเดิมที่มีอยู่มาสัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเห็นแนวทางในการเรียนรู้ และจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนใหม่ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล และคณะ (2550, น.167) อธิบายว่า การสร้างความชัดเจนในบทเรียน เริ่มตั้งแต่การนำเข้าสู่บทเรียน การกระตุ้นและสร้างความสนใจของผู้เรียนให้มีต่อบทเรียน

ทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมและ ความกระตือรือร้นที่จะเรียน ผู้เรียนรู้ว่าจะเรียนเรื่องอะไร โดยที่ครูไม่ต้องบอกโดยตรง และผู้เรียนยังสามารถนำความรู้เดิมมาสัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

ปิยวรรณ ลอดทอง (2556) กล่าวว่า การสร้างความชัดเจนในบทเรียน เป็นการ ทบทวนความรู้เดิมเป็นการดึงความรู้ของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมใน การเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งผู้สอนอาจใช้วิธีการต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย เข้าใจ เนื้อหาที่สอน

ณรงค์ กาญจนะ (2553, น.10) กล่าวว่า การสร้างความชัดเจนในบทเรียน ผู้สอน ต้องเทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียน ใช้กลวิธีต่างๆ ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเตรียมตัวผู้เรียน ก่อนเริ่มเรียน และก่อนที่ครูจะจัดการเรียนรู้เนื้อหาทุกวิชาซึ่งเป็นการเตรียมผู้เรียนให้รู้ว่าจะกำลังเรียน เรื่องอะไร สามารถนำเอาความรู้และทักษะที่ผู้เรียนมีอยู่เดิมมาสัมพันธ์กับบทเรียนที่ครูกำลังจะสอน ได้ โดยการหากิจกรรมที่เร้าความสนใจของผู้เรียนแล้วเชื่อมโยงไปสู่บทเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ บทเรียน ได้ดียิ่งขึ้น

เบญจลักษณ์ น้ำฟ้า (2556) กล่าวว่า การสร้างความชัดเจนในบทเรียนเป็น เป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษา เป็นการจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ พัฒนาการตนเองสูงสุดตามกำลังหรือศักยภาพของแต่ละคน แต่เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งด้านความต้องการ ความสนใจ ความถนัดและยังมีทักษะพื้นฐานอันเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้ ในการเรียนรู้ อันได้แก่ ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน ความสามารถทางสมอง ระดับสติปัญญาและการแสดงผลของ การเรียนรู้ออกมาในลักษณะที่ต่างกัน จึงควรมีการจัดการที่เหมาะสม ในลักษณะที่แตกต่างกัน ตามเหตุปัจจัยของผู้เรียนแต่ละคน

นัยนา กานวงศ์ (2552, น.22) กล่าวว่า การสร้างความชัดเจนในบทเรียน คือ การที่ ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนเรียนทุกครั้ง ครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดหลักสูตรสถานศึกษาและแผนการจัดการเรียนรู้ ต้องเป็น ระบบเป็นลำดับขั้นตอน

กอบศักดิ์ มูลมัย (2554, น.48) กล่าวว่า การสร้างความชัดเจนในบทเรียน เป็นการ ให้คำแนะนำในการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างชัดเจน การรู้ความสามารถของผู้เรียนและสอนผู้เรียนตาม ความสามารถที่มีอยู่เป็นการยกตัวอย่างประกอบการจัดการเรียนรู้ ใช้การสาธิต การทบทวนบทเรียน และสรุปบทเรียน

Beach & Reinhartz (1984, pp.32-33) กล่าวว่า ความชัดเจนในการจัดการเรียนการสอน (clarity of instruction) เป็นการพิจารณาพฤติกรรมการสอนของครูในด้านการวางแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีหรือไม่ ครูที่มีประสิทธิภาพการสอนควรมีหลักฐานเกี่ยวกับการจัดระบบการจัดการเรียนรู้ การใช้ตัวอย่างและภาพแสดงมโนทัศน์ที่เป็นนามธรรมให้ง่ายต่อการเข้าใจ มีความรู้ในวิชาที่สอน และทบทวนกระบวนการจัดการเรียนรู้อยู่เสมอ

มาร์ช และ ฮอชวาร์ (2008, p.24) กล่าวว่า การสร้างความชัดเจนในบทเรียน เป็นการจัดระเบียบของเนื้อหาวิชา ได้แก่ การอธิบายที่ชัดเจน การนำเข้าสู่บทเรียน การจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ การบอกจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ การจัดทำเอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างความชัดเจนให้แก่บทเรียน

จากที่มีนักการศึกษาได้กล่าวเกี่ยวกับการสร้างความชัดเจนในบทเรียน สามารถสรุปได้ว่า การสร้างความชัดเจนในบทเรียน เป็นการทำให้ผู้เรียนทราบถึงขอบข่ายของเนื้อหาที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ การตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนการเรียนรู้และการรู้ระดับความสามารถของผู้เรียนรายบุคคล

2) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

(2.1) ความหมายและความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

นักการศึกษาหลายท่านได้นิยามคำว่า Active Learning ให้มีชื่อภาษาไทยเรียกว่าการเรียนรู้เชิงรุก (ปราวีณา สุวรรณัฐ โชคิ 2551, น.1-3) การเรียนเชิงรุก (ทวีวัฒน์ วัฒนกุล เจริญ, 2551, น.1-3) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้คำว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

Petty (2004, p.1) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้โอกาสผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน ผู้สอนจะเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้นอกเหนือจากการที่ผู้เรียนจะได้รับความรู้จากการบรรยายเพียงอย่างเดียว

สุชาดา นทีตานนท์ (2550, น.21) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก คือ การจัดประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง หรือการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรมต่างๆ โดยตัวผู้เรียนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้โดยประสาทสัมผัสทั้งห้า

ปราวีณา สุวรรณัฐ โชคิ (2551, น.1) กล่าวว่า การเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ในระดับลึก ผู้เรียนจะสร้างความเข้าใจและค้นหาความหมายของเนื้อหาสาระ โดยเชื่อมกับประสบการณ์เดิมที่มี แยกแยะความรู้ใหม่ที่ได้รับกับความรู้เก่าที่มี สามารถประเมิน ต่อเติมและสร้างแนวความคิดของตนเองซึ่งเรียกว่าการเรียนรู้เกิดขึ้น ซึ่งแตกต่างกับวิธีการ

เรียนรู้ในระดับผิวเผิน ซึ่งเน้นการรับข้อมูลและจดจำข้อมูลเท่านั้น ผู้เรียนในลักษณะนี้จะเรียนรู้วิธีการเรียน (Learning how to learn) ผู้เรียนจะกระตือรือร้นและมีทักษะที่สามารถเลือกรับข้อมูล วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูล ได้อย่างมีระบบ

สัญญา ภัทรากกร (2552, น.13) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน มีความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียน ผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ อันจะนำไปสู่การสร้างความรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติในระหว่างการจัดการเรียนรู้ โดยการพูด การฟัง การเขียน การอ่าน และการสะท้อนความคิด

เชิดศักดิ์ ภักดีวิโรจน์ (2556, น.15) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและดำเนินกิจกรรมต่างๆ มากกว่าการเป็นผู้รับเพียงฝ่ายเดียว เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน และเพื่อนในชั้นเรียน และสร้างองค์ความรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติระหว่างการจัดการเรียนรู้ ผ่านการเขียน การพูด การฟัง และการอภิปรายสะท้อนความคิด

จากความหมายของนักการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองด้วยการลงมือทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอด และสามารถสะท้อนความคิดของตนเองได้

(2.2) ลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

Shenker, Goss & Bernstein (1996, p.1) ได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกไว้ ดังนี้

- 1) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งลดการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนสู่ผู้เรียนให้น้อยลง และพัฒนาทักษะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน
- 2) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนโดยลงมือกระทำมากกว่านั่งฟังเพียงอย่างเดียว
- 3) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เช่น อ่าน อภิปราย และเขียน
- 4) เน้นการสำรวจเจตคติและคุณค่าที่มีอยู่ในผู้เรียน
- 5) ผู้เรียนได้พัฒนาการคิดระดับสูงในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผลการนำไปใช้
- 6) ทั้งผู้เรียนและผู้สอนรับข้อมูลป้อนกลับจากการสะท้อนความคิดได้อย่างรวดเร็ว

Sherman & Sherman (2004, p.22) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสรุปความแตกต่างระหว่างการจัดการเรียนรู้เชิงรุก กับการเรียนรู้ที่ครูเป็นศูนย์กลาง โดยผู้เรียนเป็นผู้รับฝ่ายเดียว ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 เปรียบเทียบลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกับการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้รับความรู้

ประเด็น	การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้รับความรู้	การจัดการเรียนรู้เชิงรุก
บทบาทผู้เรียน	- เน้นท่องจำเนื้อหา หลักการ โดยขาดการเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์	- เน้นการสร้างความรู้และความเข้าใจ - จดจำเนื้อหา และหลักการโดยอาศัยความเข้าใจที่ได้รับจากประสบการณ์ - ค้นหาความคิดใหม่ๆ ด้วยตนเอง - ถ่ายทอดความรู้ได้ - แสดงความคิดเห็นและเสนอผลงานได้อย่างเหมาะสม
บทบาทครู	- เสนอความรู้ให้กับผู้เรียน - ควบคุมผู้เรียนให้มีบรรยากาศเป็นทางการ	- จัดกิจกรรมตามประสบการณ์ของผู้เรียน
ทักษะการคิด	- คาดหวังกับคำตอบของผู้เรียน - เน้นเนื้อหา	- ใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการสื่อสาร การอภิปราย และการวิพากษ์ระหว่างผู้เรียน - ใช้สื่อการเรียนรู้ ยกตัวอย่างและอธิบายให้เหมาะสมกับวัย ประสบการณ์ของผู้เรียน - มีการนำจุดประสงค์การเรียนรู้มา อภิปรายและพูดคุยร่วมกับผู้เรียน - ช่วยเหลือผู้เรียนให้สร้างความรู้ด้วยตนเอง - ร่วมมือกับครูคนอื่น

ตารางที่ 2.2 เปรียบเทียบลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกับการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นฝ่ายรับ
ความรู้ (ต่อ)

ประเด็น	การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียน เป็นฝ่ายรับความรู้	การจัดการเรียนรู้เชิงรุก
หลักสูตร	- เน้นทักษะพื้นฐานเพียงอย่างเดียว	- เน้นการสร้างมโนทัศน์ - เน้นทักษะการวิเคราะห์ การ แก้ปัญหา และการคิดระดับสูง - ตรวจสอบทักษะการคิดการทำงาน ของผู้เรียน
วิธีการจัดการ เรียนรู้	- เน้นการบรรยายและการอภิปราย ทั้งห้องเรียน	- วิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ลักษณะของ กิจกรรม	- เรียนเป็นรายบุคคลทั้งห้องเรียน	- เรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ และรายบุคคล
วิธีประเมิน	- ใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ เติมคำในช่องว่าง ถูกผิด - เน้นการหาคำตอบที่ถูกต้องที่สุด	- ประเมินจากเพิ่มสะสมผลงาน โครงการ นิทรรศการ และสังเกต การทำงานของผู้เรียน - ประเมินโดยใช้แบบทดสอบให้ เหมาะสม

ที่มา: Sherman & Sherman (2004, p.22), Science and Science Teaching, Westport: Greenwood Press.

- ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ (2551, น.2) ได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ดังนี้
- 1) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรงกับ
การแก้ปัญหาตามสภาพจริง
 - 2) จัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้กำหนดแนวคิด การวางแผน การยอมรับ
การประเมินผลและการนำเสนอผลงาน
 - 3) บูรณาการเนื้อหารายวิชา เพื่อเชื่อมโยงความเข้าใจวิชาต่างๆ ที่แตกต่างกัน
 - 4) จัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เอื้อต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - 5) ใช้กลวิธีของกระบวนการกลุ่ม
 - 6) ให้มีการประเมินผลโดยกลุ่มเพื่อน

ลักษณะดังนี้

สัญญา ภัทรากร (2552, น.17) ได้สรุปหลักการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ควรมี

- 1) ผู้เรียนมีการทำงานเป็นกลุ่ม
- 2) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้
- 3) ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
- 4) ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง
- 5) ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม
- 6) ผู้เรียน อ่าน ฟัง คิด และเขียนอย่างอิสระ
- 7) ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน
- 8) ผู้เรียนมีการใช้วัสดุของจริงที่ผู้สอนทำให้เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน หรือ

แก้ปัญหา

เชดศักดิ์ ภักดีวิโรจน์ (2556, น.20) สรุปว่า หลักการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ควรมีลักษณะ ดังนี้

- 1) ใช้วิธีการและกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย
- 2) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้
- 3) ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียนผ่านการอ่าน การพูด การฟัง การเขียน และการอภิปรายสะท้อนความคิด
- 4) ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
- 5) ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน
- 6) ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดระดับสูง
- 7) ผู้สอนเป็นเพียงผู้ชี้แนะประสบการณ์และอำนวยความสะดวกในการ

เรียนรู้

จากการศึกษาลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่นักการศึกษาได้เสนอ

ไว้ข้างต้นสรุปได้ว่า หลักการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ควรมีลักษณะดังนี้

- 1) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้
- 2) ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
- 3) ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง คือ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินผล และการสะท้อนความคิด
- 4) ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนและเกิดแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้

(2.3) กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

การจัดการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้ทั้งในและนอกห้องเรียน รวมทั้งสามารถใช้ได้กับผู้เรียนทุกระดับ ทั้งการเรียนรู้อย่างรายบุคคล การเรียนรู้แบบกลุ่มเล็ก และการเรียนรู้แบบกลุ่มใหญ่ ซึ่งมีนักการศึกษาได้ศึกษา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ไว้ดังนี้

Staff of Center for Teaching & Learning at Carolina (2001, pp.15-28) ได้เสนอวิธีการและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ดังนี้

1) การอภิปรายกลุ่ม (Group discussion) เป็นกลวิธีที่จัดขึ้นใหม่ด้วยเจตนาที่จะร่วมกันพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยนำข้อปัญหา และแง่คิดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นมา กล่าวและช่วยกันแสดงความคิดเห็น หรือช่วยขบคิดเกี่ยวกับข้อปัญหานั้น เพื่อหาข้อสรุป ทุกคนมีส่วนร่วมในการพูด ออกความเห็นอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแยกผู้พูดและผู้ฟัง เป็นวิธีที่ทำให้เกิดผลดี เพราะเป็นการเริ่มความรู้พื้นฐานของผู้เรียนไปสู่ประสบการณ์ใหม่ ช่วยพัฒนาเจตคติระดับความสนใจและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนทุกคน อาจจำแนกได้เป็น 2 คือ

(1.1) การอภิปรายกลุ่มย่อย (Small Group discussion) เป็นกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่สุดอย่างหนึ่งที่สามารถใช้ได้กับการจัดการเรียนรู้ ในกรณีที่ต้องการให้มีการแสดงความคิดเห็นกันอย่างทั่วถึง

(1.2) การอภิปรายทั้งชั้นเรียน (Whole class discussion) เป็นการอภิปรายที่มักมีผู้สอนเป็นผู้นำในการอภิปราย มักใช้เร้าความสนใจของผู้เรียนให้เริ่มแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจเป็นการนำเข้าสู่บทเรียนหรือสรุปบทเรียน

เทคนิคที่ดีเทคนิคหนึ่งสำหรับการอภิปรายกลุ่ม ช่วยให้การสรุปแนวคิดรวดเร็วเป็นการระดมสมองที่เหมาะสมและกระตุ้นแนวคิดใหม่ ส่งเสริมการแก้ปัญหาที่ต้องการความคิดสร้างสรรค์ ผู้เข้าร่วมมีอิสระในการคิดพูดและเสนอแนวคิดที่แตกต่างได้

2) เกม (Game) คือกิจกรรมที่ใช้ผู้เล่นหนึ่งคนหรือมากกว่า เป็นการแข่งขันที่มีกฎเกณฑ์ ช่วยให้ผู้เรียนสนุก ตื่นเต้น มีส่วนร่วมและกระตุ้นให้เรียนรู้ ช่วยพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา การสื่อสาร การฟัง ความร่วมมือ ผู้สอนสามารถใช้เกมในการเสริมแรง ทบทวนเนื้อหาความรู้เดิม สร้างทักษะ และมโนทัศน์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3) การแสดงบทบาทสมมติ (Role playing) เป็นกลวิธีที่ดีมาก เมื่อผู้สอนต้องการสำรวจความเข้าใจ หรือต้องการให้ผู้เรียนได้รู้ซึ้งว่า บุคคลที่อยู่ในสถานการณ์หนึ่งๆ นั้นรู้สึกอย่างไร และเพื่อเป็นการให้ข้อมูลสำหรับอภิปรายต่อไป โดยจัดให้มีการแสดงในสถานการณ์ที่คล้าย

ชีวิตจริง ผู้เรียนสวมบทบาทเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในสถานการณ์นั้น สิ่งสำคัญที่จะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เจตคติและค่านิยม คือการอภิปรายหลังการแสดง นอกจากเป็นผู้สังเกตการณ์แล้ว ผู้สอนจะเป็นผู้นำอภิปราย ผู้กำหนดบทบาท ผู้ควบคุมเวลา และช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น ระหว่างการแสดง บทบาทสมมติ โดยองค์ประกอบหลักของการแสดงบทบาทสมมติ ประกอบด้วย บุคคลที่เกี่ยวข้อง ประเด็นปัญหาที่จะทำความเข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลา และสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์

4) การแสดงละคร (Drama) คล้ายคลึงกับการแสดงบทบาทสมมติ กล่าวคือเป็นวิธีการที่ผู้เรียนเป็นผู้แสดงบทบาทที่ได้รับ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องราวที่แสดง แต่ใช้เวลามากกว่าบทบาทสมมติ จึงเหมาะสำหรับใช้สอนเนื้อหาที่ยาก

5) การใช้กรณีศึกษา (Case study) เป็นวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์สถานการณ์แวดล้อมเฉพาะเรื่อง อาจเป็นเรื่องสมมติหรือชีวิตจริงที่อธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นในชุมชน มักจะเกี่ยวกับปัญหาที่ผู้หนึ่งหรือหลายคนกำลังประสบอยู่ การใช้กรณีศึกษาจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมพิจารณา แสดงความรู้สึก เพื่อสรุปปัญหา แนวคิดและแนวทางแก้ไขปัญหา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหา และสภาพความเป็นจริงที่ลึกซึ้ง พัฒนาความคิดทักษะการแก้ปัญหา การประยุกต์ความรู้เดิม สร้างความเชื่อมั่นว่าการตัดสินใจของตนเองมีความสำคัญและเชื่อถือได้ และสร้างแรงจูงใจที่จะเรียนสิ่งอื่นต่อไป

6) การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation techniques) คือจัดการเรียนรู้ที่มีการเรียนแบบสภาพเหตุการณ์ หรือสมมติสถานการณ์ใหม่ให้คล้ายคลึงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง และสอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียน จากนั้นเสนอเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติ ออกความคิดเห็นหรือตัดสินใจเลือกแนวทางในการแก้ปัญหาจากสถานการณ์นั้น ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในสภาพที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจในหลักการ กระบวนการต่าง ๆ ผู้เรียนมีความรู้สึกร่วมต่อเหตุการณ์ได้ดี อีกทั้งยังสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ ไปสู่การปฏิบัติจริงต่อไปได้ โดยผู้สอนต้องเตรียมอุปกรณ์ บทบาทหน้าที่ และสถานที่ ตลอดจนกล่าวนำและอธิบายบทบาทของผู้เรียนให้เข้าใจตรงกัน

7) การอ่านอย่างกระตือรือร้น (Active reading) เป็นกลวิธีการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องการอ่านได้ดีขึ้น ไม่ใช่การอ่านอย่างคร่ำครวญ หรืออ่านไปเรื่อยๆ เหมือนการอ่านทั่วไป แต่เป็นการอ่านที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อหาคำตอบหรือตั้งคำถาม โดยประมวลความคิดจากสิ่งที่อ่าน เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนได้รับสาระจากการอ่านอย่างต่อเนื่อง ทั้งได้ใช้วิจารณ์ญาณวินิจฉัยวิเคราะห์ เรื่องที่อ่าน เป็นการอ่านเนื้อหาที่สนใจและก่อให้เกิดความสนใจค้นคว้า

เพิ่มเติมด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยใช้เทคนิคต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมผู้เรียนในการอ่าน และทำความเข้าใจ เนื้อหาทางคณิตศาสตร์ เช่นการเน้นคำ การเขียนแผนภาพ การอ่านแล้วตั้งคำถาม เป็นต้น

8) การเขียนอย่างกระตือรือร้น (Active Writing) เป็นกลวิธีกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกเชิงความรู้ความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคต่างๆ ช่วยส่งเสริมผู้เรียนในการเขียน เช่น การบันทึกประจำวัน การเขียนบทละคร การทำรายงาน ฯลฯ

9) การทำงานกลุ่ม (Small group work) เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มย่อยๆ พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น วิธีนี้ประสบความสำเร็จเมื่อผู้เรียนมีการสะท้อนความคิดในสิ่งที่เรียน หรือประสบการณ์ที่ได้รับ

ฉัฐพร เดชะ และ สุชาตินี เกสรประทุม (2550, น.3-6) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning ไว้ดังนี้

1) กิจกรรมเดี่ยว

(1.1) Minute Papers เป็นกิจกรรมการเขียนที่ให้ระยะเวลาผู้เรียนในการเขียนตอบคำถามเป็นเวลา 1 นาที โดยกิจกรรมนี้สามารถใช้ได้ในทุกช่วงเวลาของการจัดการเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นก่อนเข้าสู่บทเรียน ระหว่างเรียน ท้ายบทเรียน เช่น ก่อนเริ่มเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนเขียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนไปเมื่อครั้งที่แล้ว ในช่วงระหว่างเรียนและท้ายบทเรียนอาจถามว่า “ประเด็นสำคัญของหัวข้อนี้คืออะไร” เป็นต้น

(1.2) Writing Activities เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเขียนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนสรุป เขียนรายงาน เขียนตอบคำถาม เป็นต้น

(1.3) Muddiest Point เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเขียนในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจ หรือยังไม่กระจ่าง ซึ่งกิจกรรมนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สอน เพราะจะช่วยผู้สอนในการเตรียมการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไปเพราะจะทำให้ทราบว่าผู้เรียนยังมีข้อสงสัยในจุดใดบ้าง เพื่อจะได้กลับไปเน้นย้ำในจุดนั้นอีกครั้งหนึ่ง

(1.4) Affective Response เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเขียนแสดงความรู้สึกของตนเองที่มีต่อการเรียนการสอน หรือต่อรายวิชานั้นๆ เพื่อให้ทราบทัศนคติ และเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยการแสดงความรู้สึกนี้จะไม่ผลต่อคะแนน แต่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนในการประเมินการจัดการเรียนรู้ของตนเอง

(1.5) Daily Journal ให้ผู้เรียนเขียนบันทึกประจำวันของตนเองโดยอาจใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการทำ คือ ให้ผู้เรียนใส่บันทึกของตนเองลงในอินเทอร์เน็ต หรือที่เรียกว่าการเขียน Blog ซึ่งจะเป็นการบูรณาการการจัดการเรียนรู้โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ ผู้สอนอาจใช้

วิธีการเขียนให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับหัวข้อที่ได้เรียนไปในแต่ละครั้งลงใน Blog เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดไม่ว่าจะเป็นการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ เป็นต้น

(1.6) Reading Quiz คือ กิจกรรมการอ่านประเภทต่างๆ เช่น การอ่านเพื่อตอบคำถาม การอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญ

(1.7) Concept Maps การให้ผู้เรียนสรุปความรู้หรือแนวคิดที่ตนเองได้รับออกมาในภาพรวมในรูปแบบของภาพวาด แผนภาพ หรือการทำ mind mapping ซึ่งวิธีการนี้จะ เป็นประโยชน์อย่างมากโดยเฉพาะกับผู้เรียนที่มีปัญหาในการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียน แต่อาจมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ออกมาเป็นภาษาภาพ

(1.8) Poster/ Drawing/ Display คือ การให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยมีผลงานออกมาเป็นรูปธรรม

2) กิจกรรมกลุ่ม

(2.1) Think – pair – share เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนร่วมกันคิดร่วมกัน แก้ไขปัญหาเป็นคู่ๆ โดยวิธีการนี้สามารถปรับเปลี่ยนไปได้หลายรูปแบบ เช่น การให้ผู้เรียนต่างคนต่างหาคำตอบมาแลกเปลี่ยนคำตอบกัน แล้วร่วมกันสรุปคำตอบขึ้นใหม่ เป็นต้น

(2.2) Brainstorming คือ การระดมสมองช่วยกันคิดเป็นกลุ่มโดยสามารถร่วมกันระดมสมองทั้งห้อง หรือแบ่งกลุ่มแล้วให้ช่วยกันคิดเฉพาะในกลุ่ม จากนั้นจึงมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

(2.3) Game คือ การเล่นเกมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

(2.4) Debates คือ การโต้แย้ง โดยการให้หัวข้อในการอภิปรายและให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง จากนั้นจึงนำเหตุผลของทั้งสองฝ่ายมาโต้กัน กิจกรรมนี้มีประโยชน์อย่างมากในการฝึกทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง (Meta cognition) คือ กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล การคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์

(2.5) Teaching คือ การสอนหรือการบรรยาย ซึ่งวิธีการจัดการเรียนรู้ดั้งเดิมแบบนี้ก็สามารถนำมาประยุกต์ให้เป็นการจัดการเรียนรู้เชิงรุกได้เช่นเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่น การสอดแทรกการสาธิตเข้าไประหว่างการบรรยาย หรือการใช้กิจกรรมการเขียนหรือการบรรยายที่เรียกว่า “Guided Lecture” ซึ่งมีการให้เวลาผู้เรียนในการฟังการบรรยายเป็นเวลา 20 - 30 นาที โดยไม่ได้มีการจด เมื่อจบการบรรยายจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนจดสิ่งที่ตนเองสามารถจดจำได้ โดยใช้เวลา 5 นาที หลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนออกมาแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนจดจำกับเพื่อนในกลุ่ม แล้วมีการสรุปโดยครูผู้สอนอีกครั้ง

(2.6) Jigsaw กิจกรรมนี้มีรูปแบบคล้ายคลึงกับการต่อจิ๊กซอว์ คือ การให้ข้อมูลเพียงบางส่วนกับผู้เรียน จากนั้นผู้เรียนจึงต้องศึกษาข้อมูลส่วนที่ตนเองได้รับและไปแลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้กับเพื่อนในกลุ่มอีกทอดหนึ่ง

(2.7) Demonstrations การสอนแบบสาธิตที่ทำให้ผู้เรียนได้เห็นถึงขั้นตอนและวิธีการทำสิ่งต่างๆ อย่างแท้จริง ซึ่งจะตรงกับหลักการของการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในแง่ที่ว่าจัดการเรียนรู้แบบนี้เน้นให้ใช้สิ่งที่มีอยู่จริงที่ผู้เรียนจะสามารถพบเห็นได้จริง

(2.8) Socratic Method เป็นวิธีการสอนที่เน้นการตั้งคำถามโดยดึงเอาหลักแนวคิดของนักปราชญ์ชาวกรีกผู้ที่มีชื่อเสียง คือ โสเครตีส (Socrates) วิธีการสอนนี้เน้นให้เกิดกระบวนการคิดขั้นสูงกับผู้เรียนมากกว่าการมุ่งเน้นที่การหาคำตอบของคำถาม

(2.9) Wait Time การเว้นจังหวะให้เกิดความเงียบเพื่อรอคำตอบของผู้เรียนหลังจากที่ผู้สอนถามคำถาม หรือการเว้นจังหวะของผู้สอน หลังจากที่คุณเรียนตั้งคำถาม ซึ่งมีงานวิจัยที่ชี้ชัดว่า การเว้นจังหวะให้นานขึ้นเป็น 3 - 5 นาที จะเกิดผลดีต่อผู้เรียนเพราะจะทำให้ผู้เรียนมีคำตอบที่หลากหลายและยาวมากขึ้น

(2.10) Student Summary of Student Answer ให้ผู้เรียนสรุปคำตอบของเพื่อนร่วมชั้นที่ได้กล่าวหรือเขียนไปแล้ว โดยวิธีการนี้สามารถใช้เป็นวิธีการที่ตรวจสอบความสนใจของผู้เรียนในห้องเรียนได้อีกด้วย

(2.11) Fish Bowl เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเขียนคำตอบใส่กระดาษไว้แล้วผู้สอนนำมารวบรวมใส่ไว้ในโถ จากนั้นจึงสุ่มเลือกคำตอบนั้นขึ้นมาอ่าน โดยจะบอกชื่อหรือไม่ก็ได้ จากนั้นจึงแสดงความคิดเห็นต่อคำตอบนั้น หรือจัดแบ่งประเภทคำตอบของผู้เรียน โดยอาจให้ผู้เรียนช่วยกันคิดเพื่อจัดประเภทหรือลงคะแนนเสียงเพื่อคัดเลือกคำตอบที่ดีที่สุด นอกจากนี้วิธีการนี้ยังสามารถปรับเปลี่ยนได้หลายรูปแบบ เช่น ให้ผู้เรียนเขียนคำถามแล้วผู้สอนสุ่มเลือกเพื่อตอบคำถาม หรือให้ผู้เรียนเป็นผู้สุ่มเลือกคำตอบจากโถแทนผู้สอน เป็นต้น

(2.12) Finger Symbols การใช้สัญลักษณ์มือเพื่อสื่อความหมายหรืออารมณ์แทนการพูด ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสนุกสนานและแปลกใหม่ในชั้นเรียน

(2.13) Role Playing การแสดงบทบาทสมมตินอกจากจะช่วยให้เกิดความสนุกสนาน ยังกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกล้าแสดงออก

(2.14) Panel Discussion การแสดงบทบาทสมมติที่นอกจากจะช่วยให้เกิดความสนุกสนานยังกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกล้าแสดงออก

ประภัสตรา โคตะขุน (2554) ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบ Active Learning ได้ดี ได้แก่

1) การเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับประเด็นที่กำหนดคนเดียว 2 - 3 นาที (Think) จากนั้นให้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนอีกคน 3 - 5 นาที (Pair) และนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด (Share)

2) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative learning group) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยจัดกลุ่มๆ ละ 3 - 6 คน

3) การเรียนรู้แบบทบทวนโดยผู้เรียน (Student-led review sessions) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และพิจารณาข้อสงสัยต่างๆ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูจะคอยช่วยเหลือกรณีที่มีปัญหา

4) การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้าบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การจัดการเรียนรู้ การมอบหมายงานและหรือขั้นการประเมินผล

5) การเรียนรู้แบบวิเคราะห์วีดีโอ (Analysis or reactions to videos) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ดูวีดีโอ 5 - 20 นาที แล้วให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือสะท้อนความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ดู อาจโดยวิธีการพูดโต้ตอบกัน การเขียนหรือการร่วมกันสรุปเป็นรายกลุ่ม

6) การเรียนรู้แบบโต้วาที (Student debates) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์และการเรียนรู้เพื่อยืนยันแนวคิดของตนเองหรือกลุ่ม

7) การเรียนรู้แบบผู้เรียนสร้างแบบทดสอบ (Student generated exam questions) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสร้างแบบทดสอบจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว

8) การเรียนรู้แบบกระบวนการวิจัย (Mini-research proposals or project) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่อิงกระบวนการวิจัย โดยให้ผู้เรียนกำหนดหัวข้อที่ต้องการเรียนรู้วางแผนการเรียน เรียนรู้ตามแผน สรุปความรู้หรือสร้างผลงาน และสะท้อนความคิดในสิ่งที่ได้เรียนรู้หรืออาจเรียกว่า การสอนแบบโครงงาน (project-based learning) หรือการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning)

9) การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา (Analyze case studies) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้อ่านกรณีตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จากนั้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือแนวทางแก้ปัญหาภายในกลุ่ม แล้วนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด

10) การเรียนรู้แบบการเขียนบันทึก (Keeping journals or logs) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจดบันทึกเรื่องราวต่างๆ ที่ได้พบเห็น หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน รวมทั้งเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับบันทึกที่เขียน

11) การเรียนรู้แบบการเขียนจดหมายข่าว (Write and produce a newsletter) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนร่วมกันผลิตจดหมายข่าว ประกอบด้วย บทความ ข้อมูลสารสนเทศข่าวสาร และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วแจกจ่ายไปยังบุคคลอื่นๆ

12) การเรียนรู้แบบแผนผังความคิด (Concept mapping) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนออกแบบแผนผังความคิด เพื่อนำเสนอความคิดรวบยอด และความเชื่อมโยงกันของกรอบความคิด โดยการใช้เส้นเป็นตัวเชื่อมโยง อาจจัดทำเป็นรายบุคคลหรืองานกลุ่ม แล้วนำเสนอผลงานต่อผู้เรียนอื่นๆ จากนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคนอื่นได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

จากแนวคิดของนักการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1) กระบวนการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ เป็นแนวคิดหรือความเชื่อที่สนับสนุนให้คนเราปฏิบัติสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองตามความสนใจ ตามความถนัดและศักยภาพ ด้วยการศึกษา ค้นคว้า ฝึกปฏิบัติ ฝึกทักษะจนถึงการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การเรียนรู้ผ่านการทำงาน การเรียนรู้ผ่านโครงการ การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม การเรียนรู้ผ่านการแก้ปัญหา การเรียนรู้ผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือวิจัย

2) กระบวนการเรียนรู้ผ่านการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ เพราะการสื่อการเรียนรู้เป็นกระบวนการส่งหรือถ่ายทอดเรื่องราว ข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ เหตุการณ์ต่างๆ จากผู้สอนยังไปผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย ดังนี้ การฝึกทักษะในการฟังอย่างลึกซึ้ง การฝึกทักษะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค การฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม การฝึกทักษะการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร

3) การแสดงความใส่ใจในงานการสอน

ความหมายและความสำคัญ

ถวิล อรัญเวศ (2560) กล่าวว่า การใส่ใจในงานการสอน หมายถึง การที่ครูต้องแสวงหาเทคนิควิธีและมีความศรัทธาต่อวิชาชีพของตน ต้องมีความรักการสอน สนใจที่จะพัฒนาการ

จัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ เปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ได้ผล รู้จักวิธีถ่ายทอดที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนของตนเอง ให้รู้จักวิธีเรียน เรียนด้วยความสุขและรับรู้สาระในศาสตร์ที่ครูสอน

วณิชญา นิยมญาติ (2559, น.6) กล่าวว่า การแสดงความใส่ใจในงานการสอน คือ การที่ครูห้ามปรามหรือแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้เรียนขณะดำเนินการสอน จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรของโรงเรียนและจัดการในด้านบริหารหรืองานธุรการอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ที่ปฏิบัติอยู่

นัยนา กวนวงศ์ (2552, น. 23) กล่าวว่า การแสดงความใส่ใจในงานการสอน คือ การที่ครูผู้สอนใส่ใจพฤติกรรมของผู้เรียน ในขณะที่ดำเนินการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียนขณะดำเนินการจัดการเรียนรู้ทุกครั้ง มีการนำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาจากผลการเรียนของผู้เรียน ครูผู้สอนศึกษาค้นคว้าหาแนวทางพัฒนาผู้เรียนและนำไปพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

เอก สว่างแจ้ง (2551) กล่าวว่า ในการแสดงความใส่ใจในงานการสอน คือ วิธีการสอนต้องเหมาะสมกับความรู้ในเนื้อหาวิชา ความสนใจของครูและผู้เรียน ความสามารถของผู้เรียน เหมาะกับวัย วุฒิภาวะของผู้เรียน สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวัง การกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่ใช้สอน ต้องเหมาะสมกับวัสดุอุปกรณ์และสภาพแวดล้อม

Borich (2004, น.18) กล่าวว่า การแสดงความใส่ใจในงานการสอน หมายถึง การที่ครูดึดตามพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ แผนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดการในด้านการบริหารหรืองานธุรการอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่มีผลต่องานการสอนที่ปฏิบัติอยู่ การหยุดหรือห้ามปรามพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้เรียนในขณะที่สอน การเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดวงจรการทบทวนการแจ้งผลการเรียนและการทดสอบที่เป็นระบบแน่นอน

ธีรกร บัวศรี (2531, น.254) กล่าวถึงความสำคัญของการแสดงความใส่ใจในงานการสอน ดังนี้

- 1) ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ผสมผสานกลมกลืน และมีความหมาย
- 2) ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมหลายอย่างที่มีผลดีต่อพัฒนาการของผู้เรียนเป็นอย่างมาก

3) ช่วยตอบสนองความแตกต่างและความต้องการของผู้เรียน เนื่องจากมีกิจกรรมหลายอย่างที่ผู้เรียนสามารถทำได้

4) ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นภาพสิ่งที่เรียนเป็นส่วนรวมเนื่องจากสามารถนำเอาเนื้อหาวิชามาผสมผสานกันได้

5) ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน เพราะผู้เรียนได้ลงมือทำเองและแก้ปัญหาเอง

6) เป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แทนที่ผู้สอนจะเป็นดังเช่นการเรียนการสอนบางรูปแบบ

Beach & Reinhartz (1984, p.32) กล่าวว่า การแสดงความใส่ใจในงาน (task orientation) ครูที่มีประสิทธิภาพควรมีพฤติกรรมที่แสดงความใส่ใจในงานสอน ซึ่งประกอบด้วย งานที่ต้องปฏิบัติก่อนการจัดการเรียนรู้ ปฏิบัติระหว่างจัดการจัดการเรียนรู้ และปฏิบัติเมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้

จากที่มีนักการศึกษาได้กล่าวเกี่ยวกับการแสดงความใส่ใจในงานการสอนสามารถสรุปได้ว่า การแสดงความใส่ใจในงานการสอน คือ การที่ครูศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อนำมาพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้และเลือกวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ ปฏิบัติการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการวางแผนการทดสอบความรู้อย่างเป็นระบบ

4) การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ

ความหมายและความสำคัญ

อัครเดช เกตน์มา และคณะ (2559) กล่าวถึง การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการในการวัดผลประเมินผลที่มีประสิทธิภาพเป็นการกำหนดตัวเลขให้กับคุณลักษณะต่างๆ ของคน สัตว์ สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่างๆ อย่างมีกฎเกณฑ์ คือ จะต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอน เป็นระเบียบแบบแผน โดยมีเครื่องมือช่วยวัด ซึ่งจะช่วยให้ตัวเลขใช้แทนลักษณะของสิ่งที่เราต้องการหลักของการวัดผลการศึกษา ได้แก่ กำหนดวัตถุประสงค์การวัดให้ชัดเจน วัดให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เลือกเครื่องมือให้เหมาะสมใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพเชื่อถือได้ มีความยุติธรรมในการวัด แปลผลอย่างถูกต้อง นำผลที่วัดได้มาใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า ช่วยให้ผู้สามารถพิสูจน์ได้ว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูมีประสิทธิภาพและผู้เรียนมีความรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด

เบญจมาศ กระจ่างรัตน์ (2554, น.23) กล่าวถึง การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ เป็นการตรวจสอบและกำหนดระดับความสามารถในการเรียนรู้ ในการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้การเลือกใช้การวัดผลและประเมินผลหลากหลายรูปแบบเพื่อให้เกิดความเหมาะสม สอดคล้อง และครอบคลุมเนื้อหา ตรงตามสภาพความเป็นจริง โดยมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของผู้เรียน และเป็นข้อมูลใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามที่กำหนด

ปภาวดี ตั้งดวงดี (2559, น.40) กล่าวว่า การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ คือ การที่ครูเข้มงวด ใจระเบียบ ทำงานอย่างละเอียดรอบคอบ ให้เวลากับการทำงาน ทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพการเรียนรู้มากขึ้น

วณิชญา นิยมญาติ (2559, น.6) กล่าวว่า การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ เป็นผลมาจากการที่ครูเลือกใช้กิจกรรมการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม ดูแลผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติงานและตรวจสอบความก้าวหน้าในการทำงานของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และให้การส่งเสริมผู้เรียนโดยใช้คำพูดที่เป็นการยกย่อง ชมเชย เมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้และบรรลุวัตถุประสงค์

นาวา สุขรมย์ (2550, น.8) กล่าวว่า การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนประสบความสำเร็จ คือการที่ครูและผู้เรียนร่วมกันกระทำกิจกรรมขึ้น เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุตามวัตถุประสงค์การสอนที่กำหนดไว้ เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีขั้นตอน การมีความสามารถปรับบทเรียนให้เข้ากับลักษณะผู้เรียนที่สอน การเตรียมการสอน สรุบบทเรียน

จากที่มีนักการศึกษาได้กล่าวเกี่ยวกับการทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ สามารถสรุปได้ว่า การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ คือ การที่ครูผู้สอนใช้วิธีการต่างๆ ในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับทราบความก้าวหน้าของตนเองในการเรียนเป็นระยะๆ สร้างขวัญกำลังใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

5) การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ

ความหมายและความสำคัญ

วณิชญา นิยมญาติ (2559, น.6) กล่าวว่า การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ คือ การที่ครูจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อยๆ เพื่อให้ง่ายต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการปรับเปลี่ยน

เนื้อหาใหม่ที่จะทำการจัดการเรียนรู้ได้ง่ายต่อความเข้าใจของผู้เรียนและสอดคล้องกับเนื้อหาเดิม และกำหนดเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับลำดับขั้นการเรียนรู้

ปริศนา กล้าหาญ (255, น.78) กล่าวว่า การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ คือการที่ครูมีการกำหนดหน่วยการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ตามลำดับ เพื่อง่ายต่อการเรียนรู้ มีการออกแบบการเรียนรู้ที่ง่ายต่อการเข้าใจของผู้เรียน มีการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ เพื่อให้บรรลุผลการจัดการเรียนรู้

นัยนา กวนวงศ์ (2552, น.7) กล่าวว่า การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ครูผู้สอนจะต้องทำให้ผู้เรียนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ศึกษาหาความรู้ที่หลากหลาย ครูควรมีการประยุกต์ใช้ เทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้ใหม่ๆ มากกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ครูควรมีความรู้ตามหลักสูตร และสามารถปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพการเปลี่ยนแปลง มีการเตรียมการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า อย่างเป็นระบบ มีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ตามผลการเรียนรู้ที่ตั้งไว้

Borich (2004, p.21) การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ หมายถึง การที่ครูวางแผนปรับเปลี่ยนเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ใหม่อยู่เสมอ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและสอดคล้องกับเนื้อหาเดิมรวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดอัตราความก้าวหน้าในการเรียนอย่างต่อเนื่องบรรลุจุดประสงค์สูงสุดที่คาดหวัง ประกอบด้วย การกำหนดเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้หรือแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับลำดับขั้นการเรียนรู้ การให้คำตอบที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนที่ตอบถูกบางส่วน ตอบถูกแต่ไม่แน่ใจ และตอบไม่ถูกในทันทีทันใด การจัดตั้งเนื้อหาการเรียนรู้เป็นส่วนย่อย ๆ ให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล การเปลี่ยนเนื้อหาใหม่ให้น้อยลงและง่ายต่อความเข้าใจ

สรุปได้ว่า การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ หมายถึง การที่ครูปรับเปลี่ยนเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อยและปรับเปลี่ยนเนื้อหาในบทเรียนใหม่อยู่เสมอ เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจของผู้เรียนและสอดคล้องกับเนื้อหาเดิมรวมทั้งมีการกำหนดเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามลำดับ ขั้นตอน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดอัตราความก้าวหน้าในการเรียนอย่างต่อเนื่องจนบรรลุจุดประสงค์สูงสุดที่คาดหวัง

6) การใช้สื่อการเรียนรู้

(6.1) ความหมายและความสำคัญ

สื่อและวัสดุอุปกรณ์การสอนเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปได้ด้วยดี ดังนั้น สื่อการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ เพราะช่วยให้

ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนมากขึ้น ได้มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงสื่อการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สถิตย์ จอมใจ (2560) กล่าวว่า สื่อการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในระบบการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยสื่ออาจมีหลายรูปแบบที่แตกต่างกันอย่างเช่น วัสดุการเรียนรู้ที่เป็นสิ่งต่างๆ ที่เป็นชิ้นหรือเป็นอันนำมาใช้ในการเรียนรู้และ โสตทัศนวัสดุที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์และกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นมาเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัส

จรัสศรี หะทะยัง (2557, น.23) กล่าวว่า การใช้สื่อการเรียนรู้ หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ ช่องทาง หรือกระบวนการ ที่เป็นตัวกลางที่ช่วยส่งผ่านสาระความรู้จากครูผู้สอนหรือแหล่งค้นคว้าหาความรู้ไปยังผู้เรียนเพื่อให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

กรวลัย พนาศิลป์ (2556, น.10) ได้ให้ความหมายของการใช้สื่อการเรียนรู้ หมายถึง สื่อชนิดใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นเทปบันทึกเสียง สไลด์ วิดีโอ โทรทัศน์วีดิทัศน์แผนภูมิภาพนิ่ง ฯลฯ ซึ่งบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนรู้ สิ่งเหล่านี้เป็นวัสดุอุปกรณ์ทางกายภาพที่นำมาใช้ในเทคโนโลยีการศึกษาเป็นสิ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือ หรือช่องทางสำหรับทำให้การจัดการเรียนรู้ของผู้สอนส่งไปถึงผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนวางไว้ได้เป็นอย่างดี

วรรณภา เวสคามิ (2555, น.31) ได้กล่าวไว้ว่า การใช้สื่อการเรียนรู้ หมายถึง การใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เทคนิคและวิธีการต่างๆ ที่ครูนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เจตคติ ทักษะ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มัทยา นามเลา (2553, น.57) ได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนรู้ว่าหมายถึง บุคคล ของจริง อุปกรณ์ เทคนิค วิธีการ และอื่นๆ ที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการ เพิ่มพูนทักษะ เกิดความคิดสร้างสรรค์ อันส่งเสริมเจตคติที่ดีกับการเรียนรู้ โดยเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551, น.8) ได้ให้ความหมายว่า สื่อการเรียนรู้ หมายถึง ผู้สอนนำเอาวัสดุอุปกรณ์มาผลิตคิดค้น ดัดแปลงบรรจุสาระเนื้อหาตามรายวิชาที่สอน และนำไปใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้

ทวิศักดิ์ สุทธิปัญญาปกรณ์ (2550, น.23) ได้ให้ความหมายว่าการใช้สื่อการเรียนรู้ หมายถึง การที่ครูมีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อ การเลือกใช้สื่อได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่จัดการเรียนรู้

ณัฐยา จิตรกุล (2550, น.32) ได้กล่าวถึง การใช้สื่อการเรียนรู้ว่าจะมีประโยชน์มีคุณค่า ก็ต่อเมื่อผู้สอนได้นำไปใช้อย่างเหมาะสมและถูกวิธี ดังนั้น ก่อนที่จะนำสื่อแต่ละอย่างไปใช้ ผู้สอนควรศึกษาถึงลักษณะและคุณสมบัติของสื่อ ทั้งนี้เพื่อให้อาจารย์จัดการเรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จากที่นักการศึกษาได้กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า การใช้สื่อการเรียนรู้ หมายถึง การใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เทคนิค วิธีการ และเทคโนโลยีต่างๆ ที่ครูนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสามารถค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

กนกวรรณ จันทร์มา (2552, น.11) ได้แสดงให้เห็นว่า สื่อการเรียนรู้ทุกประเภทมีคุณค่าอยู่ในตัวของมันเองมากน้อยแตกต่างกันไป ซึ่งเป็นตัวช่วยให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ สื่อการเรียนรู้สามารถใช้ประโยชน์ทั้งตัวผู้เรียนและผู้สอน ดังต่อไปนี้

1) สื่อกับผู้เรียน

(1.1) เป็นสิ่งที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ผู้เรียน เกิดความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่ยังยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น สามารถช่วยให้เกิด ความคิดรวบยอดในเรื่องนั้น ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

(1.2) สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนทำให้เกิดความสนุก ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียน

(1.3) การใช้สื่อจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกัน

(1.4) ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองและกับผู้สอน

(1.5) ช่วยเสริมสร้างลักษณะที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการใช้สื่อเหล่านี้

(1.6) ช่วยแก้ปัญหาเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการจัดให้มีการใช้สื่อ การศึกษาแบบรายบุคคล

2) สื่อกับผู้สอน

(2.1) การใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการจัดการเรียนรู้เป็นการช่วยให้บรรยากาศในการเรียนรู้ น่าสนใจยิ่งขึ้น ทำให้ผู้สอนมีความสนุกสนานในการจัดการเรียนรู้มากกว่าการบรรยายเพียงอย่างเดียว และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตัวผู้สอนให้เพิ่มมากขึ้น

(1.2) สื่อช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอน ในด้านการเตรียมเนื้อหา เพราะบางครั้งอาจจะให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อได้เอง

(1.3) เป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนตื่นตัวอยู่เสมอในการเตรียมและผลิตวัสดุใหม่ๆ เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ ตลอดจนคิดค้นเทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อให้การเรียนรู้ น่าสนใจยิ่งขึ้น

เอ็ดการ์ เดล (2560) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของสื่อการเรียนรู้ ดังนี้

1) สื่อการเรียนรู้ ช่วยสร้างรากฐานที่เป็นรูปธรรมขึ้นในความคิดของผู้เรียน การฟังเพียงอย่างเดียว นั้นผู้เรียนจะต้องใช้จินตนาการเข้าช่วยด้วย เพื่อให้สิ่งที่ป็นนามธรรม เกิดเป็นรูปธรรมขึ้นในความคิด แต่สำหรับสิ่งที่ยุ่งยากซับซ้อน ผู้เรียนย่อมไม่มีความสามารถจะทำได้ การใช้อุปกรณ์เข้าช่วยจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและสร้างรูปธรรมขึ้นในใจได้

2) สื่อการเรียนรู้ ช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียน เพราะผู้เรียนสามารถใช้ประสาทสัมผัสได้ด้วยตา หู และการเคลื่อนไหวจับต้องได้ แทนการฟังหรือดูเพียงอย่างเดียว

3) เป็นรากฐานในการพัฒนาการเรียนรู้และช่วยความทรงจำอย่างถาวร ผู้เรียนจะสามารถนำประสบการณ์เดิมไปสัมพันธ์กับประสบการณ์ใหม่ๆ ได้ เมื่อมีพื้นฐานประสบการณ์เดิมที่ติดอยู่แล้ว

4) ช่วยให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางความคิด ซึ่งต่อเนื่องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทำให้เห็นความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ เช่น เวลา สถานที่ วัฏจักรของสิ่งมีชีวิต

5) ช่วยเพิ่มทักษะในการอ่านและเสริมสร้างความเข้าใจในความหมายของคำใหม่ๆ ให้มากขึ้น ผู้เรียนที่อ่านหนังสือช้าก็จะสามารถอ่านได้ทันพวกที่อ่านเร็วได้ เพราะได้ยินเสียงและได้เห็นภาพประกอบกัน

มัชยา นามเหลา (2553, น.59) กล่าวว่า คุณค่าของสื่อการเรียนรู้ คือ เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ง่ายขึ้น โดยสื่อมีคุณค่าต่อผู้เรียน คือ เป็นการกระตุ้นความสนใจ ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ทำให้เกิดประสบการณ์ร่วมกัน และแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล มีคุณค่าต่อครู คือ แบ่งเบาภาระของครู ทำให้บรรยากาศในการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา และกระตุ้นให้ครูตื่นตัวตลอดเวลา

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนรู้ที่สามารถสรุปได้ดังนี้ สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก เพิ่มพูนทักษะประสบการณ์ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดศักยภาพในกระบวนการคิด ตลอดจนช่วยเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมให้แก่ผู้เรียน ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

(6.2) ประเภทของสื่อการเรียนรู้

สถิติ จอมใส (2560) สามารถจำแนกประเภทของสื่อการเรียนรู้ออกเป็น 4 ประเภท คือ

- 1) สื่อประเภทวัสดุ ได้แก่ สไลด์ แผ่นใส เอกสาร ตำรา สารเคมี สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และคู่มือการฝึกปฏิบัติ
- 2) สื่อประเภทอุปกรณ์ ได้แก่ ของจริง หุ่นจำลอง เครื่องเล่นเทปเสียง เครื่องเล่นวีดิทัศน์ เครื่องฉายแผ่นใส อุปกรณ์และเครื่องมือในห้องปฏิบัติการ
- 3) สื่อประเภทเทคนิคหรือวิธีการ ได้แก่ การสาธิต การอภิปรายกลุ่ม การฝึกปฏิบัติ การฝึกงาน การจัดนิทรรศการ และสถานการณ์จำลอง
- 4) สื่อประเภทคอมพิวเตอร์ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) การนำเสนอด้วยคอมพิวเตอร์ (Computer presentation) การใช้ Intranet และ Internet เพื่อการสื่อสาร (Electronic mail: E-mail) และการใช้ WWW (World Wide Web)

วิชัชชัย ชื่นชมภูษา (2559) จัดประเภทของสื่อการเรียนรู้ แบ่งตามคุณลักษณะได้ 4 ประเภท คือ

- 1) สื่อประเภทวัสดุ ได้แก่ สไลด์ แผ่นใส เอกสาร ตำรา สารเคมี สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และคู่มือการฝึกปฏิบัติ
- 2) สื่อประเภทอุปกรณ์ ได้แก่ ของจริง หุ่นจำลอง เครื่องเล่นเทปเสียง เครื่องเล่นวีดิทัศน์ เครื่องฉายแผ่นใส อุปกรณ์และเครื่องมือในห้องปฏิบัติการ
- 3) สื่อประเภทเทคนิคหรือวิธีการ ได้แก่ การสาธิต การอภิปรายกลุ่ม การฝึกปฏิบัติ การฝึกงาน การจัดนิทรรศการ และสถานการณ์จำลอง
- 4) สื่อประเภทคอมพิวเตอร์ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) การนำเสนอด้วยคอมพิวเตอร์

นฤมล บุญส่ง (2560, น. 32) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคของเทคโนโลยี สื่อสังคมจึงถูกนำมาใช้มากขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้เท่าทันเหตุการณ์ และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถแบ่งประเภทได้ดังนี้

1) Social networking site เป็นสื่อที่บุคคลหรือ หน่วยงานสามารถสร้าง ข้อมูล เผยแพร่ข้อมูล รูปภาพต่างๆ โดยที่บุคคลอื่น สามารถเข้ามาแสดงความเห็น ได้ตอบการสนทนา หรือแสดงความคิดเห็นได้ เช่น Facebook Badoo Google เป็นต้น

2) Micro-blog ใช้เผยแพร่ข้อมูล หรือข้อความสั้นๆ กับบุคคลที่มีความ สนใจในเรื่องเดียวกันได้ โดยอาศัยการใช้ # (hashtag) เช่น Twitter Blauk Weibo เป็นต้น

3) Video and photo sharing website ใช้สื่อสารข้อมูลรูปภาพ วิดีโอผ่าน เว็บไซด์เพื่อแบ่งปัน ไปยังบุคคลอื่น เช่น Youtube Instagram เป็นต้น

4) Personal and corporate blogs ใช้บันทึกเรื่องราวต่างๆ เสมือนเป็น บันทึกไดอารี่ ส่วนตัวในลักษณะไม่เป็นทางการ และสามารถ แก้ไขได้ตามความต้องการ เช่น Blogger Wordpress Bloggang เป็นต้น

5) Forums, discussion board and group Geo-spatial tagging เป็นจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ที่มีการแสดง ความเห็น มีทั้งที่เป็นกลุ่มส่วนตัวและเปิดเผยต่อ สาธารณะ เป็นการแสดง ตำแหน่งที่อยู่ หรือที่เรียกว่า เช็คอิน พร้อมข้อความและรูปภาพผ่าน สื่อสังคม เช่น Google Groups Yahoo Groups Pantip Facebook Foursquare

6) Online multiplayer gaming platform ใช้เสนอรูปแบบของการเล่นเกมส์ ผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ต สามารถเล่นได้คนเดียวหรือหลายคน เช่น Second life World of Warcraft

จากการศึกษาประเภทของสื่อ สรุปได้ว่า สื่อการเรียนรู้แยกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท ได้แก่ 1) สื่อการเรียนรู้ที่เป็นวัสดุ เป็นสื่อการเรียนรู้ประเภทสิ้นเปลือง ซึ่งอาจจะทำงานได้ด้วยตนเอง หรืออาจใช้กับสื่อการเรียนรู้ประเภทอื่นๆ ได้แก่ กระดาษ ซอด้ก สี 2) สื่อการเรียนรู้ที่เป็น อุปกรณ์ หรือเครื่องมือพวกกลไกต่างๆ ได้แก่ เครื่องฉาย คอมพิวเตอร์ แทปเล็ต โทรศัพท์มือถือและ เครื่องเล่นต่างๆ 3) สื่อการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการ เทคนิค วิธีการ 4) สื่อสังคม

2.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

นักการศึกษา และนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูทั้งด้านการประเมินประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู มาตรฐานการประเมิน ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21ของครู ปัจจัยที่ส่งผลหรือปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อ

ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและนำมาเป็นแนวทางการทำวิจัยในครั้งนี้

นัยนา กวนวงศ์ (2559, น.98) ได้ศึกษา ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 2 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยวัฒนธรรมองค์กร 2) ปัจจัยภาวะผู้นำ

อเทตยา แก้วศรีหา (2558, น.105) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูผู้สอน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน 2) ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู และ 3) ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู

จรัสศรี หะทะยัง (2557, น.93) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ปัจจัยการใช้สื่อการเรียนรู้ เป็นความสามารถของครูในการใช้วัสดุอุปกรณ์ ช่องทาง หรือกระบวนการที่เป็นตัวกลางที่ช่วยส่งผ่านสาระความรู้จากครูผู้สอนหรือแหล่งค้นคว้าความรู้ไปยังผู้เรียน เพื่อให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เบญจมาศ กระตารัตน์ (2556, น.111) ได้ศึกษา ปัจจัยส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่

1) ด้านการจัดบรรยากาศในห้องเรียน เป็นการ จัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนในห้องเรียน หรือที่อยู่รอบๆ ตัว ทั้งสภาพแวดล้อมทางสังคม และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ระดับอารมณ์ความรู้สึกรวมทั้งความสามารถในการจัดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนของครูผู้สอนวิชา

วิทยาศาสตร์ ซึ่งมีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ของครูผู้สอนและผู้เรียนในห้องเรียนขณะมีการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์

2) ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เป็นแรงกระตุ้นจากสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอก ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมและการเอื้ออำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ เช่น การ

ให้รางวัลและการชมเชย การได้รับการยกย่อง การได้งานนอกสถานที่ การได้รับสวัสดิการที่เพียงพอ หลักเกณฑ์ในการพิจารณาขึ้นเงินเดือนมาตรการการรักษาความปลอดภัย และความก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นหรือรบกวนให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาทั้งเชิงบวกและลบ กระตุ้นให้ใช้ความสามารถในการปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายในการปฏิบัติงาน ให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เมื่อใดก็ตามที่ถึงจุดหมายปลายทางที่ต้องการ แรงขับและแรงจูงใจนั้นจะเริ่มลดลงและหมดไป

3) ด้านบุคลิกภาพของครู คือ การแสดงออกของครูทั้งทางร่างกาย จิตใจอารมณ์ การแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม สังคมและบุคลิกภาพทางสติปัญญา และพฤติกรรมที่แสดงออกในสถานการณ์ต่างๆ จนเกิดเป็นนิสัยที่ยอมรับของผู้เรียน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้เรียนยึดถือเป็นแบบอย่าง ให้การนับถือเคารพยำเกรง ซึ่งส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งบุคลิกภาพของครู แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ (1) บุคลิกภาพทางร่างกาย ได้แก่ รูปร่างหน้าตา กิริยาท่าทาง น้ำเสียง การพูด และการแต่งกาย (2) บุคลิกภาพทางอารมณ์และจิตใจ ได้แก่ การแสดงพฤติกรรมในขณะที่เกิดอารมณ์ การแสดงออกทางอารมณ์ การควบคุมอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม (3) บุคลิกภาพทางสังคม ได้แก่ การแสดงพฤติกรรมในขณะที่เข้าสังคม การรู้จักวิธีสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น และ (4) บุคลิกภาพทางสติปัญญา ได้แก่ การแสดงความสามารถในการแก้ปัญหา การให้คำแนะนำต่อผู้อื่น

4) ประสบการณ์ คือ ระยะเวลาจำนวนปีที่ครูปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียน

วรรณ เวศกามี (2555, น.49) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่

1) ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เป็นเจตคติของครูที่มีต่อการปฏิบัติงาน หากมีแรงจูงใจมากก็จะเสียสละ อุทิศร่างกาย แรงงานให้แก่งาน ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ที่สูงขึ้น แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ในการปฏิบัติงานใดๆ ก็ตาม แรงจูงใจมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดที่สุดกับการปฏิบัติงาน เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและค่านิยมของบุคคล ดังนั้น การทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจนบรรลุวัตถุประสงค์ ขององค์กร

2) ปัจจัยเจตคติต่อวิชาชีพครู คือ ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อวิชาชีพครูซึ่งแฝงอยู่ในแต่ละบุคคล และพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมใดๆ ต่อสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเป็นครู ที่มาเร้าในแง่ที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นการแสดงปรากฏการณ์ทางความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมเข้าด้วยกัน

3) ปัจจัยการเตรียมการจัดการเรียนรู้ การวางแผนล่วงหน้าของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง เวลาเรียน การจัดทำกำหนดการเรียนรู้ การทำแผนการจัดการเรียนรู้ การกำหนดจุดประสงค์ วิธีสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การเรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

4) ปัจจัยการใช้สื่อการเรียนรู้ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เทคนิคและวิธีการต่างๆ ที่ครูนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เจตคติ ทักษะ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุภัทรา ภมร (2554, น.82) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูช่วงชั้นที่ 1 - 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทสาคร พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย 2 ปัจจัย ได้แก่

1) ด้านเจตคติของครูต่อผู้เรียน เป็นพฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อผู้เรียน และผู้เรียนปฏิบัติต่อครู ทั้งในและนอกห้องเรียน พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อผู้เรียน ได้แก่ ความสนใจต่อผู้เรียน การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง และให้ความรัก ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา และข้อชี้แนะแก่ผู้เรียนในด้านการเรียน และด้านส่วนตัว พฤติกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติต่อครู ได้แก่ ความเคารพนับถือ เชื่อฟังครูผู้สอน ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน และซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยทั้งในด้านการเรียน และด้านส่วนตัว

2) ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เป็นการเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง หรือการได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษในทางที่สูงขึ้น ซึ่งไปกระตุ้นหรือโน้มน้าวให้ครูเกิดความพยายามปฏิบัติงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ด้วยความเต็มใจ

จิรนนท์ พันธุ์ฉลาด (2552) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่

1) ด้านเจตคติต่อวิชาที่สอน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบไม่ชอบ เห็นด้วยไม่เห็นด้วย พอใจไม่พอใจ ในลักษณะเฉพาะตัวตามที่ตนคิดที่มีอยู่และเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

2) ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง แรงใจของครูที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งเร้าภายนอกและภายในไม่ว่าจะเป็นการให้รางวัลและการชมเชย การได้รับการยกย่อง และความก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นหรือรบกวนให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาทั้งเชิงบวกและลบ กระตุ้นให้

ใช้ความสามารถในการปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย เมื่อใดก็ตามที่ถึงจุดหมายปลายทางที่ต้องการ แรงขับและแรงจูงใจนั้นจะเริ่มลดลงและหมดไปและเมื่อมีสิ่งเร้าเข้ามาใหม่ก็จะเกิดแรงจูงใจขึ้นได้อีก

3) ด้านสุขภาพจิตของครู หมายถึง สภาพจิตใจของครูที่จะสามารถทำกิจกรรมต่างๆ และดำเนินชีวิตประจำวันอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และมีคุณภาพภายใต้สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ครูจึงต้องเป็นผู้มีสุขภาพจิตที่ดีเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ได้

นิเลาะ แวอุเซ็ง (2552, น.76) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่

1) ด้านบุคลิกลักษณะของครู คือ ลักษณะที่ดีที่ครูจะต้องมีติดตัวอยู่เสมอ เช่น ความรับผิดชอบต่อนักเรียน การมีความวิริยะอุตสาหะ มีคุณธรรมจริยธรรม และการอุทิศตนในการเป็นครู

2) ด้านความสามารถทางวิชาการ เป็นความสามารถของครูที่เกี่ยวข้องกับความรู้เฉพาะและความรู้ทั่วไปที่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่สอน มีเทคนิคการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

3) ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เป็นพลังกระตุ้นที่ทำให้ครูมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและเอื้ออำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ การให้รางวัลและการชมเชย การดูงานนอกสถานที่ สวัสดิการ การได้รับเกียรติและเป็นที่ยอมรับความก้าวหน้าในอาชีพ และความปลอดภัย

4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนด้านการจัดการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน การทำกิจกรรมและการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

ศุภชัย สว่างภพ (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู 2) ปัจจัยเจตคติต่อวิชาชีพ 3) ปัจจัยความสามารถทางด้านวิชาการของครู 4) ปัจจัยการวัดประเมินผล

มนตรี ภูวิโคตร (2550) ได้วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูคณิตศาสตร์ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่

1) การวัดประเมินผล การวัดผลเป็นกระบวนการที่จะให้ได้มาซึ่งตัวเลขหรือ สัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนพฤติกรรม หรือคุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งที่ต้องการวัดอย่างมีกฎเกณฑ์ โดยมีเครื่องมือสำหรับการวัดผล การประเมินผลเป็นกระบวนการอย่างมีระบบ โดยการนำข้อมูลทั้งหลายที่ได้จากการวัดผลมาพิจารณา วิเคราะห์และแปลความหมาย เพื่อที่จะตัดสินหรือสรุปคุณภาพ และคุณลักษณะต่างๆ ที่ได้จากการวัดผล ผลที่ได้นั้น ดี-เลว, สูง-ต่ำ, มาก-น้อยกว่าเกณฑ์หรือมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างไร การประเมินผลจะเป็นในเรื่องของคุณภาพมากกว่าปริมาณ ต้องใช้ข้อมูลหลายด้านมาผสมผสานกัน

2) กลวิธีในการจัดการเรียนรู้ เป็นกลวิธีต่างๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้หรือ การดำเนินการจัดการเรียนรู้ใดๆ เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ในการบรรยายผู้สอนอาจใช้เทคนิคต่างๆ ที่สามารถช่วยให้การบรรยายมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การยกตัวอย่าง การใช้สื่อ การใช้คำถาม

3) การจัดบรรยากาศในห้องเรียน คือ การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อช่วยส่งเสริมให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยสร้างความสนใจใฝ่รู้ ใฝ่ศึกษา ตลอดจนช่วยสร้างเสริมความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน

4) เจตคติต่อวิชาที่สอน เป็นการแสดงออกทางความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาที่ครูทำการจัดการเรียนรู้โดยอาจเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกหรือทางลบ และเจตคตินี้สามารถสร้างและเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าเรามีเจตคติเชิงบวกก็จะแสดงออกในลักษณะความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ ครูก็จะสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่หากเรามีเจตคติเชิงลบก็จะแสดงออกในลักษณะความเกลียด ไม่พึงพอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย ซึ่งอาจทำให้ครูเกิดความเบื่อหน่ายหรือต้องการหนีห่างจากสิ่งเหล่านั้น ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัด

อรรวรรณ รุ่งวิสัย (2552) ได้ได้วิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูการงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่

1) ปัจจัยเจตคติต่อวิชาชีพ เป็นกระบวนการทางความคิดที่สะสมต่อเนื่องกันมาในเชิงศักยภาพของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และพร้อมที่จะแสดงออกเป็นพฤติกรรมเมื่อถึงโอกาสที่จะกระทำหรือกระทำกิจกรรมนั้นๆ ตามวัตถุประสงค์ โดยอาศัยเกณฑ์จากประสบการณ์เดิมสภาพที่เผชิญอยู่ในปัจจุบัน และความคาดหวังที่คิดว่าน่าจะมีโอกาสเกิดขึ้นได้ และเป็นไปได้ในปัจจุบันและอนาคต ทั้งในด้านเกี่ยวกับส่วนบุคคลและสิ่งแวดล้อม

2) ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน คือ สภาพจิตใจหรือความรู้สึกนึกคิดของบุคคลโดยสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงลักษณะการทำงานที่มีความกระตือรือร้น มีความตั้งใจ มีความพึงพอใจ มีความสุขกับการทำงาน มีกำลังใจที่จะปฏิบัติงานตามความต้องการและวัตถุประสงค์ขององค์กรร่วมกัน

3) ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร คือ ผู้ที่มีความสามารถในการนำและบริหารบุคคลให้กระทำกิจกรรมด้านวิชาการให้บรรลุผล ซึ่งจะมีผลต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับครูผู้สอนและผู้เรียน

4) ภาระงานของครู คือ กิจที่ครูต้องกระทำให้ได้ผลดีโดยสม่ำเสมอ การกระทำของครูเพื่อให้เกิดผลดีได้นั้นต้องอาศัยพื้นฐานของกฎระเบียบ แบบธรรมเนียม จริยธรรม จรรยาบรรณและคุณธรรม เป็นปัจจัยสำคัญด้วย ความรับผิดชอบในหน้าที่ของครูเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของครูที่สังคมคาดหวัง เป็นภารกิจที่สังคมมอบหมายให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูกระทำ และเป็นพันธกิจที่ผู้เป็นครูมอบให้กับสังคม

จินตนา เสนาคำ (2551) ได้วิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน เป็นการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้บรรยากาศการเรียนเป็นที่น่าสนใจและจูงใจให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน

คลนภา กลางมณี (2552) ได้วิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูวิทยาศาสตร์ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่

1) การจัดบรรยากาศในห้องเรียน หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน เพื่อช่วยส่งเสริมให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยสร้างความสนใจใฝ่รู้ใฝ่ศึกษา ตลอดจนช่วยสร้างเสริมความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน

2) เจตคติต่อวิชาชีพ หมายถึง การแสดงออกด้วยความชื่นชมและเชื่อมั่นในอาชีพครูด้วยตระหนักว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคม ครูพึงปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจและภูมิใจ รวมทั้งปกป้องเกียรติภูมิของอาชีพครู เข้าร่วมกิจกรรมและสนับสนุนองค์กรวิชาชีพครู

3) แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งต่างๆ ที่มากระตุ้นหรือชักนำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนเองต้องการ

แรงจูงใจจะมีทั้งแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก บุคคลที่มีแรงจูงใจภายในจะมีความสุขในการกระทำสิ่งต่างๆ เพราะมีความพึงพอใจโดยตัวของเขาเอง ไม่ได้หวังรางวัลหรือคำชม ส่วนบุคคลที่มีแรงจูงใจภายนอกจะทำอะไรต้องได้รับการยอมรับจากผู้อื่น หวังรางวัลหรือผลตอบแทน และเมื่อใดก็ตามที่มีแรงจูงใจทางบวกครูก็จะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) การวัดประเมินผล หมายถึง กระบวนการรวบรวมและใช้ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อประเมินค่าบุคคล วัตถุ เหตุการณ์ หรือสิ่งใดๆ ที่สนใจ

5) การนิเทศภายใน หมายถึง กระบวนการให้ความช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษาในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

Avwerosuo (2017) กล่าวว่า แรงจูงใจในการทำงานของครูส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ แรงจูงใจที่จะทำให้ครูมีความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนรู้ คือ แรงจูงใจในด้านของเงินเดือนหรือเงินตอบแทน เนื่องจากทั้งเศรษฐกิจปัจจุบันของประเทศ อัตราเงินเฟ้อบ่อย และมาตรฐานการครองชีพที่สูง แรงจูงใจในด้านของการให้เงินเดือนที่สูงจึงส่งผลให้ครูมีกำลังใจในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

Paul Mupa (2015) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียนประถมศึกษา คือ 1) การจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย 2) การใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย 3) เนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนรู้ 4) บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ 5) ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล ศึกษาแนวคิดจากนักวิชาการต่างๆ มาทำการจัดกลุ่มปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และนำมาสรุปสังเคราะห์ตัวแปรที่นำมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นัยนา กวนวงศ์ (2559); อเทตยา แก้วศรีหา (2558); จรัสศรี หะทะยัง (2557); เบญจมาศ กระตารัตน์ (2556); วรรณา เวสคามิ (2555); ศุภชัย สว่างภพ (2555); สุภัทรา ภมร(2554); จิรนนท์ พันฉลาด (2552); ดลนภา กลางมณี (2552); พิริยะ ทองมนต์ (2552); นิเลาะ แวอุเซ็ง (2552); อรวรรณ รุ่งวิสัย (2552); จินตนา เสนคำ (2551); มนตรี ภูวิโครต (2550); Paul Mupa (2015) และ Avwerosuo (2017) ดังรายละเอียดที่แสดงตามตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.3 การสังเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	นัยนา กานวงค์ (2559)	อศุทธยา แก้วศรีหา (2558)	จรัสศรี ทะทะยัง (2557)	เบญจมาศ กระจ่างรัตน์ (2556)	วรรณภา เวสคามิ (2555)	ศุภชัย สว่างภพ (2555)	สุพรา ภมร (2554)	สิรินันท์ พันฉลาด (2552)	ดลนภา กลางมณี (2552)	พิริยะ ทองมนต์ (2552)	นิตยา แก้วแข็ง (2552)	อรารณ รุ่งวิสัย (2552)	จินตนา เสนาคำ (2551)	มนตรี ภูวิโคตร (2550)	Paul Mupa (2015)	Avverosuo Z2017	ความถี่
ภาวะผู้นำ	✓											✓					2
ความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียน			✓				✓				✓						3
ภาระงานของครู				✓								✓					2
สุขภาพจิตของครู													✓				1
กลวิธีในการสอน										✓				✓			2
การจัดบรรยากาศในห้องเรียน		✓		✓		✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓		*8
บุคลิกลักษณะของครู		✓		✓		✓				✓	✓			✓			*6
เจตคติต่อวิชาชีพ					✓							✓					2
แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน		✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	*10
วัฒนธรรมองค์กร	✓																1
ประสบการณ์ในการสอนของครู				✓													4
ความสามารถทางวิชาการของครู					✓					✓	✓						3
วัดผลประเมินผล						✓			✓	✓				✓			4
การนิเทศภายใน									✓	✓							1
การใช้สื่อการเรียนรู้															✓		1
การจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย															✓		1

เกณฑ์ที่ใช้ในเลือกปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูประถมศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกปัจจัยที่มีความถี่ตั้งแต่ 6 ขึ้นไป ประกอบด้วย 1) ปัจจัยแรงจูงใจ

ในการปฏิบัติงานของครู 2) ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน 3) ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู ดังที่
นักการศึกษากล่าวไว้ดังนี้

2.2.1 ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

แรงจูงใจมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของบุคคลทุกคน มนุษย์มี
แรงจูงใจในการประกอบกิจกรรมในชีวิตประจำวัน จึงมีนักศึกษามีแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใน
การปฏิบัติงานไว้ ดังนี้

ความหมายของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

อิสริยา รัฐกิจวิจารณ์ ณ นคร (2557, น.10) กล่าวว่า แรงจูงใจในการทำงาน หมายถึง
สิ่งที่อยู่ภายในของบุคคล มีอิทธิพลทำให้กำหนดทิศทางและการใช้ความพยายามในการทำงานให้
บรรลุวัตถุประสงค์การจูงใจจึงเป็นสิ่งเร้า ซึ่งทำให้บุคคลเกิดความคิดริเริ่ม ควบคุมรักษาพฤติกรรม
และการกระทำหรือเป็นสภาพภายใน ซึ่งเป็นสาเหตุให้บุคคลที่มีพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความเชื่อมั่น
ว่าสามารถบรรลุเป้าหมายบางประการ มนุษย์มีความต้องการทางด้านร่างกาย (น้ำ อากาศ อาหาร
พักผ่อน และที่อยู่อาศัย) และมีความต้องการทางด้านอื่นๆ เช่น การยกย่อง สถานะความรักความ
ผูกพันกับบุคคลอื่น ความรู้สึกที่ดีการให้ความสำเร็จ โดยทั่วไปจะมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไป
และความต้องการจะมีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคลด้วย

สุภัทรา ภมร (2553, น.52) ได้สรุปความหมายว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง
ลักษณะการเปลี่ยนแปลงในเรื่องตำแหน่ง เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง หรือการได้รับการส่งเสริม
สนับสนุนให้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในทางที่สูงขึ้น ซึ่งไปกระตุ้นหรือโน้มน้าวให้
ครูเกิดความพยายามปฏิบัติงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ด้วยความเต็มใจ

พรศิลป์ ศรีเรืองไร (2553, น.9) กล่าวว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง
องค์ประกอบที่เป็นปัจจัยซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลคาดหวัง และจะสร้างแรงขับภายในมากระตุ้นการกระทำ
หรือพฤติกรรมที่มีจุดมุ่งหมายให้สำเร็จตามที่ตั้งไว้

จิรนนท์ พันธุ์ลาด (2551, น.7) ได้ให้ความหมายว่าแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ
ครู หมายถึง กำลังใจที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งเร้าภายนอกไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมของโรงเรียนหรือ
สภาพการบริหารงานของผู้บริหารในด้านบุคลากรและด้านวิชาการ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งช่วย
กระตุ้นให้ครูจัดการเรียนรู้สำเร็จตามเป้าหมายอย่างเต็มใจ

นิเลาะ แวอุเซ็ง (2551, น.8) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการปฏิบัติงานว่า
หมายถึง แรงคลใจของครูที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งเร้าภายนอกไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมและการ
เอื้ออำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ การให้รางวัลและการชมเชย การ

ดูงานนอกสถานที่ การได้รับสวัสดิการที่เพียงพอ หลักเกณฑ์ในการพิจารณาขึ้นเงินเดือน มาตรการการรักษาความปลอดภัย และความก้าวหน้าในอาชีพ

จิราภา เต็งไตรรัตน์ และคณะ(2550, น.225) ได้นิยามความหมายของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ว่าหมายถึง สิ่งเร้าภายนอกและภายในที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง และมีเป้าหมายที่จะปฏิบัติงานหรือกิจกรรมต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จ

ชมพูนุช ศรีพงษ์ (2550, น.139) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน คือ ผลของความต้องการภายในของตัวบุคคล และจากการกระตุ้นของสิ่งเร้าภายนอก ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหนึ่งออกมาเพื่อบรรลุเป้าหมาย หากเป็นการผลักดันในการทำงาน เรียกว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

ปฐมวงศ์ สีหาเสนา (2557, น.11) ได้นิยามความหมายของแรงจูงใจในการทำงานว่า คือ ความรู้สึกหรือทัศนคติของแต่ละบุคคลที่มีต่อการทำงาน หรือกิจกรรมใดๆ อันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ และจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไป เพื่อตอบสนองสิ่งที่ขาดหายไปหรือสิ่งที่ต้องการ เป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคลซึ่งมีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

Kinicki and Williams (2008, p.197 อ้างถึงใน โชติกา ระโส, 2555, น.10) กล่าวว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง กระบวนการทางจิตวิทยาเริ่มต้นจากมนุษย์มีความต้องการซึ่งความต้องการจะเป็นผลทำให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน มีผลทำให้ได้รับรางวัลและผลของรางวัลทำให้เกิดความพึงพอใจ

จากที่มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สามารถสรุปความหมายได้ว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง แรงคลใจของครูที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งเร้าภายนอกไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมและการเอื้ออำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ เช่น การให้รางวัลและการชมเชย การได้รับการยกย่อง การได้ดูงานนอกสถานที่ การได้รับสวัสดิการที่เพียงพอ หลักเกณฑ์ในการพิจารณาขึ้นเงินเดือน มาตรการการรักษาความปลอดภัย และความก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นเป็นการเสริมแรงให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาทั้งเชิงบวกและลบ กระตุ้นให้ใช้ความสามารถในการปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายในการปฏิบัติงาน

ความสำคัญของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

ความสำคัญของการจูงใจในการทำงานนั้น เกี่ยวกับพฤติกรรมของคนที่เราพบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น การเสียดสละ ทำงานหนัก เพื่อไปให้ถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้น แรงจูงใจในการปฏิบัติงานจึงมีความสำคัญที่ช่วยผลักดันให้คนปฏิบัติสิ่งต่างเพื่อให้ประสบความสำเร็จ โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจไว้ ดังนี้

นิภา แก้วศรีงาม (2560) ได้อธิบายความสำคัญของแรงจูงใจในการทำงาน กล่าวสรุปได้ดังนี้

1) แรงจูงใจช่วยเพิ่มพลังในการทำงานให้บุคคล พลัง (energy) เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญต่อการกระทำหรือพฤติกรรมของมนุษย์ ในการทำงานใดๆ ถ้าบุคคลมีแรงจูงใจในการทำงานสูง ย่อมทำให้ขยันขันแข็ง กระตือรือร้น กระทำให้สำเร็จ ซึ่งตรงกันข้ามกับบุคคลที่ทำงานประเภท “เช้าชาม เย็นชาม” ที่ทำงานเพียงเพื่อให้ผ่านไปวันๆ

2) แรงจูงใจช่วยเพิ่มความพยายามในการทำงานให้บุคคล ความพยายาม (persistence) ทำให้บุคคลมีความมานะ อดทน บากบั่น คิดหาวิธีการนำความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของตนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่องานให้มากที่สุด ไม่ทอดทิ้งหรือละความพยายามง่ายๆ แม้งานจะมีอุปสรรคขัดขวาง และเมื่องานได้รับผลสำเร็จด้วยดีก็มักคิดหาวิธีการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ

3) แรงจูงใจช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงานของบุคคล การเปลี่ยนแปลง (variability) รูปแบบการทำงานหรือวิธีทำงานในบางครั้ง ก่อให้เกิดการค้นพบช่องทางดำเนินงานที่ดีกว่าหรือประสบผลสำเร็จมากกว่า นักจิตวิทยาบางคนเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นเครื่องหมายของความเจริญก้าวหน้าของบุคคล แสดงให้เห็นว่าบุคคลกำลังแสวงหาความรู้และสิ่งใหม่ๆ ให้ชีวิต บุคคลที่มีแรงจูงใจในการทำงานสูง จะดิ้นรนเพื่อจะบรรลุวัตถุประสงค์ใดๆ หากไม่สำเร็จบุคคลก็มักพยายามค้นหาสิ่งผิดพลาดเลยพยายามแก้ไขให้ดีขึ้นในทุกวิถีทาง ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการทำงานจนในที่สุดทำให้ค้นพบแนวทางที่เหมาะสมซึ่งอาจจะต่างไปจากแนวเดิม

4) แรงจูงใจในการทำงานช่วยเสริมสร้างคุณค่าของความเป็นคนที่สมบูรณ์ให้ที่มีแรงจูงใจในการทำงาน จะเป็นบุคคลที่มุ่งมั่นทำงานให้เกิดความเจริญก้าวหน้า และการมุ่งมั่นทำงานที่ตนรับผิดชอบให้เจริญก้าวหน้า จัดว่าบุคคลผู้นั้นมีจรรยาบรรณในการทำงาน (work ethics) ผู้มีจรรยาบรรณในการทำงานจะเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ มั่นคงในหน้าที่ มีวินัยในการทำงาน ซึ่งลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์ ผู้มีลักษณะดังกล่าวนี้มักไม่มีเวลาเหลือพอที่จะคิดและทำในสิ่งที่ไม่ดี

สุรศักดิ์ วัฒนชัยกุล (2560) กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจในการทำงาน ดังนี้

1) พลัง (Energy) เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญต่อการกระทำหรือพฤติกรรมของมนุษย์ในการทำงานใดๆ ถ้าบุคคลมีแรงจูงใจในการทำงานสูงย่อมทำให้ขยันขันแข็ง กระตือรือร้น กระทำให้สำเร็จ ซึ่งตรงข้ามบุคคลที่ทำงานประเภท “เช้าชาม เย็นชาม” ที่ทำงานเพียงเพื่อให้ผ่านไปวันๆ

2) ความพยายาม (Endeavor) ทำให้บุคคลมีความมานะ อดทน บากบั่น คิดหาวิธีการ นำความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของตนมาใช้เป็นประโยชน์ต่องานให้มากที่สุด ไม่ที่ถอยหรือละความพยายามง่ายๆ แม้งานจะมีอุปสรรคขัดขวาง และเมื่องานได้รับผลสำเร็จ ด้วยดีก็มักคิดหาวิธีการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อยๆ

3) การเปลี่ยนแปลง (Variability) รูปแบบการทำงานหรือวิธีทำงานในบางครั้งก่อให้เกิดการค้นพบช่องทางการดำเนินงานที่ดีกว่า หรือประสบความสำเร็จมากกว่า นักจิตวิทยาบางคนเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นเครื่องหมายของความก้าวหน้าของบุคคล แสดงให้เห็นว่าบุคคลกำลังแสวงหาความรู้สิ่งใหม่ๆ ให้ชีวิต บุคคลที่มีแรงจูงใจในการทำงานสูงเมื่อตื่นนอนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ หากไม่สำเร็จก็มักพยายามค้นหาสิ่งผิดพลาดและพยายามแก้ไขให้ดีขึ้นในทุกวิถีทางซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการทำงาน จนในที่สุดทำให้ค้นพบแนวทางที่เหมาะสมซึ่งอาจจะต่างไปจากแนวเดิม

4) บุคคลที่มีแรงจูงใจในการทำงาน จะเป็นบุคคลที่มุ่งมั่นทำงานให้เกิดความเจริญก้าวหน้าและการมุ่งมั่นทำงานที่ตนเองรับผิดชอบให้เจริญก้าวหน้า จัดว่าบุคคลนั้นมีจรรยาบรรณในการทำงาน (Work Ethics) ผู้มีจรรยาบรรณในการทำงานจะเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ มั่นคงในหน้าที่ มีวินัยในการทำงาน ซึ่งลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์ ผู้มีลักษณะดังกล่าวมักไม่มีเวลาเหลือพอที่จะคิดทำสิ่งไม่ดี

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2544 อ้างถึงใน วราลักษณ์ จันทร์ดี, 2559, น.14) ความสำคัญของแรงจูงใจ แบ่งเป็นประเด็นสำคัญได้ 3 ประการ คือ

1) ความสำคัญต่อองค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการบริหารงานบุคลากร คือ ช่วยให้องค์กรได้คนดีมีความสามารถมาทำงานร่วมกัน และรักษาคนดีๆ เหล่านั้นให้อยู่ในองค์กรนานๆ

2) ความสำคัญต่อผู้บริหาร คือช่วยในการมอบอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจัดปัญหาความขัดแย้งในการบริหารงาน การจูงใจจะช่วยให้อำนาจหน้าที่ของผู้บริหารเป็นที่ยอมรับของผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งเอื้ออำนวยต่อการสั่งการ

3) ความสำคัญต่อบุคลากร คือ สนองต่อความต้องการของบุคลากรและเป็นธรรมต่อทุกคนด้วย ทำให้พนักงานมีขวัญกำลังใจทุ่มเทกับการทำงานเต็มที่ ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

อรพินท์ ชมภู (2555, น.52) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยหนึ่งในหลายๆ ปัจจัยที่ช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของคนในการทำงานว่า ทำไมคนจึงขยันมานะพากเพียรและปฏิบัติงานได้ดี แรงจูงใจจึงมีบทบาทสำคัญ ดังต่อไปนี้

1) แรงจูงใจ สามารถช่วยอธิบายถึงสาเหตุของพฤติกรรมและพยากรณ์พฤติกรรมของบุคคลได้ แรงจูงใจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เข้าใจว่า ทำไมคนถึงมีพฤติกรรมเช่นนี้ อะไรเป็นสิ่งที่จูงใจทำให้คนมุ่งมั่นที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น นอกจากนี้แรงจูงใจยังช่วยอธิบายถึงความมานะพากเพียรในการกระทำพฤติกรรมและทำพฤติกรรมหรือกิจกรรมนั้นอย่างกระตือรือร้นเต็มกำลังความ สามารถ ดังนั้น การทราบถึงสิ่งจูงใจหรือแรงผลักดันที่อยู่เบื้องหลังของพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในด้านการบริหารจัดการในการเสาะแสวงหาวิธีการที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ต้องการ

2) แรงจูงใจ ช่วยอธิบายความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น ทำไมบางคนมีความเพียรพยายามที่จะทำพฤติกรรมหรือกิจกรรมต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมาย ในขณะที่บางคนไม่มีความเพียรพยายามที่จะฝ่าฟันอุปสรรคให้บรรลุเป้าหมาย ตลอดจนเข้าใจว่าทำไมบางครั้งบุคคลถึงทำพฤติกรรมหรือกิจกรรมนี้ ในขณะที่บางเวลาพฤติกรรมนี้จะไม่เกิดขึ้นเลย

3) แรงจูงใจช่วยให้บุคคล หน่วยงานหรือองค์การบริหารจัดการให้บุคคลหรือกลุ่มมีแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ โดยอาศัยแนวคิดแรงจูงใจ ซึ่งการจูงใจมีหลายประเภท อาจอาศัยการจูงใจประเภทต่างๆ ผสมผสานประกอบกันหรือเลือกใช้วิธีการจูงใจวิธีการใดวิธีการหนึ่งให้เหมาะสมกับบุคคล กลุ่มสถานการณ์และโอกาส เช่น สร้างกระบวนการจูงใจในการทำงานโดยการตอบสนองความต้องการของบุคคลได้อย่างเหมาะสม ใช้สิ่งจูงใจในทางบวกและทางลบในการจูงใจบุคคล จูงใจบุคคลโดยการกำหนดเป้าหมาย ให้ความเป็นธรรม มีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการทำกิจกรรมต่างๆ

สุพานี สฤณภูวนิช (2552, น.150) กล่าวว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะแรงจูงใจทำให้เกิดการกระทำ มีความกระตือรือร้นที่จะทำงาน มีความตั้งอกตั้งใจในการทำงาน ทุ่มเทและใช้ความพยายามในการทำงานให้มีคุณภาพมากขึ้น ดำรงตนเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร สร้างสรรค์พัฒนางาน

สุพัตรา สุภาพ (2541, น.125-126 อ้างถึงใน ชาญเดช วิรุทธ, 2552, น.6) กล่าวถึงความสำคัญของของแรงจูงใจไว้หลายประเด็น ดังต่อไปนี้

- 1) เสริมสร้างกำลังใจในการปฏิบัติงานให้แก่บุคคลในองค์กร เป็นการสร้างพลังร่วมกันของกลุ่ม
- 2) ส่งเสริมและเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ
- 3) สร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน แก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กร
- 4) ช่วยเสริมสร้างให้เกิดความจงรักภักดีต่อองค์กร
- 5) ช่วยทำให้การควบคุมการดำเนินงานเป็นไปด้วยความราบรื่นภายในกรอบแห่งระเบียบวินัย และนำมาซึ่งศีลธรรมอันดีงาม ตลอดจนดีเหตุและอันตรายในการปฏิบัติงาน
- 6) เกื้อกูลและจูงใจให้สมาชิกขององค์กร การเกิดความคิดสร้างสรรค์ในกิจกรรมต่างๆ การสร้างความก้าวหน้าให้แก่ผู้ปฏิบัติงานและองค์กร
- 7) ทำให้เกิดศรัทธาและความเชื่อมั่นในองค์กรที่ตนปฏิบัติงานอยู่ ทำให้เกิดความสุขกาย สบายใจในการทำงาน
- 8) แรงจูงใจก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารจะต้องเอาใจใส่อยู่เสมอ การใช้กำลังบังคับอาจทำให้ประสิทธิภาพของงานต่ำ ไม่ใช่วิธีแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานที่ถูกต้องแต่อย่างใด การจูงใจแบบปฏิบัติเป็นสิ่งที่ผู้บริหารจะต้องสนใจศึกษาถึงปัจจัยที่จะก่อให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่ดีอยู่เสมอ และจะต้องเปรียบเทียบสถานการณ์ของการจูงใจในการหล่อหลอมจิตใจของผู้ปฏิบัติงานให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อันจะก่อให้เกิดพลังสร้างสรรค์และปฏิบัติงานไปในทิศทางที่ต้องการและเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

ประเภทของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

นิภา แก้วศรีงาม (2560) กล่าวว่า แรงจูงใจมี 2 ลักษณะ คือ

- 1) แรงจูงใจภายใน (intrinsic motives) แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิดเห็น ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการ ฯลฯ สิ่งต่างๆ ดังกล่าวมาเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก่อนข้างถาวร เช่น คนงานที่เห็นคุณค่าของงาน มองว่าองค์กรคือสถานที่ให้ชีวิตแก่เขาและครอบครัว เขาก็จะจงรักภักดีต่อองค์กรกระทำการต่างๆ ในองค์กรเจริญก้าวหน้า หรือในกรณีที่บ้านเมืองประสบปัญหาเศรษฐกิจในช่วงเวลาของเศรษฐกิจขาลง องค์กรจำนวนมากอยู่ในภาวะขาดทุน ไม่มีเงินจ่ายค่าตอบแทน แต่ด้วยความผูกพัน เห็นใจกันและกัน ทั้งเจ้าของกิจการและพนักงานต่างร่วมกันค้าขายอาหารเล็กๆ น้อยๆ ทั้ง

ประเภทแซนวิช กว๊ายเตี๋ย ฯลฯ เพียงเพื่อให้มีรายได้ประทังกันไปทั้งผู้บริหารและลูกน้อง และในภาวะดังกล่าวนี้จะเห็นว่า พนักงานหลายรายที่ไม่ทิ้งเจ้านาย ทั้งเต็มใจไปทำงานวันหยุดโดยไม่มีค่าตอบแทน ถ้าการกระทำดังกล่าวเป็นไปได้เนื่องจากความรู้สึก หรือเจตคติที่ดีต่อเจ้าของกิจการ หรือด้วยความรับผิดชอบในฐานะสมาชิกคนหนึ่งขององค์กร มิใช่เพราะเกรงจะถูกไล่ออกหรือไม่มีที่ไปก็กล่าวได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายใน

2) แรงจูงใจภายนอก (extrinsic motives) แรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งผลักดันภายนอก ตัวบุคคลที่มากกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม อาจจะเป็นการได้รับรางวัล เกียรติยศชื่อเสียง คำชม การได้รับการยอมรับยกย่อง ฯลฯ แรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวรต่อพฤติกรรม บุคคลจะแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าวเฉพาะในกรณีที่ต้องการรางวัล ต้องการเกียรติ ชื่อเสียง คำชม การยกย่อง การได้รับการยอมรับ ฯลฯ ตัวอย่างแรงจูงใจภายนอกที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม เช่น การที่คนงานทำงานเพียงเพื่อแลกกับค่าตอบแทนหรือเงินเดือน การแสดงความขยันตั้งใจทำงานเพียงเพื่อให้หัวหน้างานมองเห็นแล้วได้ความดีความชอบ เป็นต้น

สิวีไล กุลทรัพย์ศุทธรา (2552, น.13) กล่าวว่า จากการศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ พบว่า มีการแบ่งประเภทของแรงจูงใจ ตามลักษณะของการแสดงออกทางพฤติกรรมและที่มาของแรงจูงใจไว้ ดังนี้

1) แบ่งตามที่มาของแรงจูงใจ สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

(1.1) แรงจูงใจทางกาย (Physiological Motive) คือ แรงจูงใจที่เกิดขึ้นตามความต้องการทางร่างกาย ถือเป็นแรงจูงใจขั้นพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต ซึ่งเกิดจากร่างกายต้องการสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เช่น เมื่อร่างกายขาดน้ำเกิดแรงจูงใจคือกระหายที่จะดื่มน้ำและแสวงหาน้ำดื่ม เป็นต้น ลักษณะของแรงจูงใจทางกาย มีดังนี้

(1.1.1) แรงจูงใจทางบวกหรือแสวงหา (Positive Supply Motive) เป็นแรงจูงใจ เพื่อให้ร่างกายมีชีวิตอยู่รอด ชดเชยต่อสิ่งที่ร่างกายขาดไป เช่น ความหิว ความกระหายและการพักผ่อน เป็นต้น

(1.1.2) แรงจูงใจทางลบหรือการหลีกเลี่ยง (Negative or Avoid Motive) เป็นแรงจูงใจ เพื่อให้ร่างกายหลีกเลี่ยงสิ่งที่จะเป็นอันตราย หรือสิ่งที่ไม่เป็นที่ต้องการ เช่น ความเจ็บปวด ความเสียใจ ความสกปรก เป็นต้น

(1.2) แรงจูงใจที่จะดำรงเผ่าพันธุ์ (Species Maintaining Motive) เป็นแรงจูงใจทางธรรมชาติที่ทำให้การสืบพันธุ์เพื่อการสร้างสมาชิกสืบทอดในสังคมต่อไป

(1.3) แรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) คือ แรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือสังคม เช่น การต้องการความรู้ การยกย่อง การมีชื่อเสียง ความก้าวหน้าในชีวิต ความภาคภูมิใจ ซึ่งแรงจูงใจทางสังคมแบ่งได้ ดังนี้

(1.3.1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่จะดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จสูงสุดโดยมีความพยายาม ขยันอดทน เอาชนะอุปสรรคต่างๆ เพื่อก้าวไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักจะตั้งความมุ่งหวัง หรือเป้าหมายไว้สูง และมีความพยายามมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

(1.3.2) แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliation Motive) เป็นแรงจูงใจที่ต้องการเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นหรือสังคม บุคคลที่มีแรงจูงใจประเภทนี้สูงมักจะเป็นผู้ชอบเข้าสังคม เป็นที่พึ่งพาอาศัยของบุคคลอื่น ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือกับผู้อื่น มีความเมตตาโอบอ้อมอารี เห็นใจผู้อื่นเสมอ ซึ่งแรงจูงใจด้านนี้จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่ยอมรับนับถือ

(1.3.3) แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) เป็นแรงจูงใจที่ต้องการเป็นผู้นำของบุคคล ต้องการมีอำนาจเหนือบุคคลอื่นทั่วไป โดยวิธีที่ชอบธรรมและไม่ชอบธรรม เช่น การขยันทำงาน ใช้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ได้รับการยอมรับให้เป็นผู้นำ ถือเป็น การได้อำนาจอย่างเป็นธรรม แต่ถ้าได้มาโดยการแย่งชิง คดโกงหรือทำลายล้าง ถือเป็น การได้มาซึ่งอำนาจไม่ชอบธรรม

แบ่งตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก สามารถแสดงออกได้เป็น 2 ประการ คือ

(1) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) คือ แรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากภายในตัวของบุคคลที่มองเห็นคุณค่าของการทำกิจกรรมต่างๆ ว่ามีประโยชน์ และมุ่งมั่น ตั้งใจ เพื่อมุ่งหวังความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ความสำเร็จในการทำกิจกรรมหรือทำงานจะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ เช่น ความอยากรู้อยากเห็น ความสุข อุดมการณ์ ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่สร้างขึ้น หรือกระทำได้อย่างมาก แต่มีความคงทนถาวร

(2) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) คือ แรงจูงใจที่เกิดจากการคาดหวังสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบข้างตัวบุคคล เช่น รางวัล เกียรติยศชื่อเสียง คำชมเชย หรือสิ่งล่อใจอื่นๆ โดยไม่ได้กระทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย แรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวร บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าวเฉพาะกรณีที่ต้องการสิ่งตอบแทนเท่านั้น

Deci and Rya (1980 อ้างถึงใน พรศิลป์ ศรีเรืองโร, 2553, น.10) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

- 1) แรงจูงใจที่มาจากความต้องการทางจิตวิทยา (Psychological needs) ต้องการที่จะเป็นผู้ที่มีสมรรถภาพ ต้องการที่จะมีประสบการณ์ว่าตนเป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพ
- 2) แรงจูงใจภายในที่มาจากความต้องการอิสระ
- 3) แรงจูงใจที่มาจากความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์ คือ มีแรงจูงใจที่จะเอื้ออาทรผู้อื่น มีความรู้สึกที่ผู้อื่นมีความสัมพันธ์กับตนอย่างบริสุทธิ์

2.2.2 ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน

ความหมายของการจัดบรรยากาศในห้องเรียน

ในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้การจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนมีประสิทธิภาพ ซึ่งบรรยากาศการเรียนรู้ก็เป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งมีนักวิชาการ และนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำนิยามของการจัดบรรยากาศในห้องเรียนไว้ ดังนี้

วิปศยา เขียวยา (2558, น.31) กล่าวว่า การจัดบรรยากาศชั้นเรียนเป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนทางด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพให้มีบรรยากาศเหมาะสมกับการเรียนรู้ เช่น การจัดชั้นเรียนให้สะอาด สวยงาม น่าอยู่ มีแสงสว่างเพียงพอ มีมุมแสดงผลงานและมุมเสริมประสบการณ์ มีการเตรียมอุปกรณ์ไว้ครบครัน ทำให้ครูมีความพร้อมและมีความมั่นใจในการสอน และมีอารมณ์ดี มีการชมเชยผู้เรียนมากกว่าการตำหนิทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสบายใจ

จรัสศรี หะทะยัง (2557, น.10) ได้ให้ความหมายของการจัดบรรยากาศในห้องเรียนว่า หมายถึง การจัดสภาพสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในห้องเรียน ประกอบด้วย การจัดเตรียมห้องเรียนอย่างเป็นระบบ รวมทั้งบรรยากาศหรือสภาพการณ์ที่ครูพยายามสร้างขึ้น มีความเป็นกันเองของบรรยากาศในห้องเรียน มีการกระตุ้นผู้เรียนให้สนใจและการมีกลวิธีในการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนให้สนุกเพลิดเพลิน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างราบรื่นบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

วาสนา สีสิม (2556, น.33) กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อมชั้นเรียน หมายถึง การจัดสภาพภายในชั้นเรียนให้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาความพร้อมให้ผู้เรียน เช่น จัดพื้นที่ในห้องเรียนให้มีความสะอาด ปลอดภัยและสะดวกในการปฏิบัติกิจกรรม จัดมุมประสบการณ์ต่างๆ ยังรวมถึงสภาพภายนอกชั้นเรียนอีกด้วย

เบญจมาศ กระจาดรัตน์ (2556, น.56) ได้ให้ความหมายของการจัดบรรยากาศในห้องเรียนว่า หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนในห้องเรียนหรือที่อยู่รอบๆ ตัว ทั้งสภาพแวดล้อมทางสังคม และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ระดับอารมณ์ ความรู้สึก รวมทั้งความสามารถในการจัดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ของครูผู้สอน ซึ่งมีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ของครูผู้สอนและผู้เรียนในห้องเรียนขณะที่มีการจัดการเรียนรู้

พีริยะ ทองมนต์ (2552, น.23) กล่าวว่า การจัดบรรยากาศในห้องเรียน หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมที่อยู่รอบๆ ในห้องเรียน ให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อสภาพจิตใจและสภาพอารมณ์ของผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้

ชนทอง พะชะ (2551, น.6) กล่าวว่า การบรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึง การจัดสภาพภายในชั้นเรียนปฐมวัยให้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาความพร้อมผู้เรียน เช่น จัดพื้นที่ในห้องเรียนให้มีความสะอาด ปลอดภัยและสะดวกในการปฏิบัติกิจกรรม จัดมุมประสบการณ์ต่างๆ ได้แก่ มุมศิลปะ มุมบทบาทสมมุติ มุมช่างไม้ มุมภาษา มุมหนังสือ มุมบล็อก มุมดนตรี และมุมคอมพิวเตอร์ รวมตลอดถึงมุมน้ำและมุมทรายเป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงสภาพภายนอกชั้นเรียนอีกด้วย

จินตนา เสนคำ (2551, น. 19) ได้ให้ความหมายของการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนว่า หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ในห้องเรียนซึ่งมีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ของผู้เรียน

สุพจน์ คนยี่น (2544, อ้างถึงใน อรวรรณ รุ่งวิสัย 2552, น. 57) สรุปได้ว่า บรรยากาศในห้องเรียนเป็นสภาวะด้านสังคม ถ้าครูสามารถสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนได้ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าครูไม่สามารถสร้างบรรยากาศที่ดีให้เกิดขึ้นในห้องเรียน ห้องเรียนจะขาดความกระตือรือร้น

จากที่นักการศึกษาได้กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า การจัดบรรยากาศในห้องเรียน หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ หรือบรรยากาศภายในห้องเรียนเท่านั้น แต่รวมไปถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียนและครูผู้สอน ซึ่งมีผลต่อสภาพจิตใจ ความรู้สึกของผู้เรียนและครู รวมไปถึงการรับรู้ของผู้เรียนด้วย

ความสำคัญของการจัดบรรยากาศในห้องเรียน

ภควรรณ โทมา (2560, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า บรรยากาศในชั้นเรียนมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความสนใจใคร่รู้ใคร่เรียนให้แก่ผู้เรียน ชั้นเรียนที่มีบรรยากาศเต็มไปด้วยความอบอุ่น เห็นอกเห็นใจ และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันและกัน ย่อมเป็นแรงจูงใจภายนอกที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรักการเรียน รักการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียน และช่วยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความประพฤติ อันดีงามให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้การมีห้องเรียนที่มีบรรยากาศแจ่มใส สะอาด สว่าง กว้างขวาง พอเหมาะ มีโต๊ะเก้าอี้ที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีมุมวิชาการส่งเสริมความรู้ มีการตกแต่งห้องให้สดใส ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ส่งผลทำให้ผู้เรียนพอใจมาโรงเรียน เข้าห้องเรียนและพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้เป็นครูจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ ประเภท

ของบรรยากาศ หลักการจัดการบรรยากาศในชั้นเรียนและการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุข เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้

นันทพัทธ์ เอี่ยมละออ (2555) กล่าวว่า การจัดการบรรยากาศในชั้นเรียนจะช่วยส่งเสริมและสร้างเสริมผู้เรียนในด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคมได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความสุข รักการเรียนและเป็นคนใฝ่เรียนใฝ่รู้ในที่สุด

ศิติ ตันบุญเจริญ และคณะ (2560, น.34) กล่าวว่า บรรยากาศในห้องเรียนที่ดี เป็นสิ่งที่จะเอื้ออำนวยและส่งเสริมประสิทธิภาพในการเรียนรู้และพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน จึงควรให้ความสำคัญกับการจัดการบรรยากาศในชั้นเรียนและพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้

1) ด้านพัฒนาการเรียนรู้ การที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของครูผู้สอนว่าจะสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นไปในลักษณะใด ครูผู้สอนจะมีส่วนส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปในภาวะที่พึงประสงค์ได้ก็ต่อเมื่อครูได้ตระหนักในค่านิยมของผู้เรียน พยายามสนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกระบวนการเรียนการสอน และตระหนักในความสำคัญของการใช้ห้องเรียนเป็นสถานที่ปฏิบัติการทดลอง พัฒนาความรู้ และ สนุกสนานกับการเรียน มีชีวิตชีวาในการเรียน มากกว่าจะเป็นผู้คอยรับคำสั่ง ฟังและจดตามเท่านั้น ซึ่งนอกจากจะเป็นบรรยากาศที่ไม่ทำลายแล้วยังก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย

2) ด้านตัวผู้เรียน บรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนจากตนเอง ด้านความสนใจ ความถนัด ความสามารถ เป็นโอกาสให้ได้ปฏิบัติ ควบคุมตนเอง การมีความสามารถในการพิจารณาเลือกสรรวิธีการในการแก้ปัญหาอย่างส่งผลให้ผู้เรียนยอมรับนับถือในตัวครู

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540 อ้างถึงใน จรัสศรี หะทะยัง, 2557, น.10) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ดังนี้

1) ช่วยให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างราบรื่น เช่น ห้องเรียนที่ไม่คับแคบเกินไป ทำให้ผู้เรียนมีความคล่องตัวในการทำกิจกรรม

2) ช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดีงามและความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน เช่น ห้องเรียนที่สะอาด จัดโต๊ะเก้าอี้ไว้อย่างมีระเบียบ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน ซึ่งผู้เรียนจะได้ซึมซับสิ่งเหล่านี้โดยไม่รู้ตัว

3) ช่วยเสริมสร้างสุขภาพที่ดีให้แก่ผู้เรียน เช่น มีแสงสว่างเหมาะสม มีที่นั่งไม่ใกล้กระดานดำจนเกินไป มีขนาดของโต๊ะเก้าอี้ที่เหมาะสมกับวัยและรูปร่างของผู้เรียน

4) ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้และสร้างความสนใจในบทเรียนเพิ่มมากขึ้น เช่น การจัดมุมวิชาการ การจัดป้ายนิเทศ การตกแต่งห้องเรียนด้วยผลงานของผู้เรียน

5) ช่วยส่งเสริมการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เช่น การฝึกให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การฝึกให้มีอัธยาศัยไมตรีในการอยู่ร่วมกัน

องค์ประกอบในการสร้างบรรยากาศในห้องเรียน

การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนจะช่วยส่งเสริมและสร้างเสริมผู้เรียนในด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคมได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสุข รักการเรียน และเป็นคนใฝ่เรียน ใฝ่รู้ โดยมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ดังนี้

สิริวรรณ ศรีพหล (2560) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนซึ่งสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนรู้จะเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพของปฏิสัมพันธ์ที่จะเกิดขึ้นในห้องเรียน รวมทั้งเป็นตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ถ้าสภาพแวดล้อมดีจะเป็นส่วนช่วยสนับสนุนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และส่งผลต่อพัฒนาการของผู้เรียนในด้านต่างๆ เช่น อารมณ์ สังคม เป็นต้น ซึ่งการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนควรมีลักษณะเป็นดังนี้

- 1) ที่นั่งสบายแสงสว่างเพียงพอ
- 2) ผู้สอนส่งเสริมให้กำลังใจ
- 3) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานด้วยตนเอง
- 4) ผู้สอนสั่งงานชัดเจน
- 5) ผู้เรียนให้ความสำคัญต่อความพยายามของตนเอง
- 6) ห้องเรียนมีระเบียบมีการพักในบางโอกาส

ประดิษฐ์ อุปรนัย (2545 อ้างถึงใน จรัสศรี หะทะยัง, 2557, น.13) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ดังนี้

1) บุคลิกภาพบางประการของครูที่มีอิทธิพลต่อการดึงดูดความสนใจของผู้เรียนที่สังเกตเห็นได้ชัด ได้แก่ สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูด การมีอารมณ์ขัน การแสดงบทบาทในฐานะเป็นผู้ดำเนินการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน

2) เจตคติและความคาดหวังของครู ครูมีเจตคติที่ดีต่อการสอน เจตคติที่ดีต่อผู้เรียน

3) การปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน เช่น ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม ได้ตอบคำถามและเข้าร่วมกิจกรรมการ

เรียนรู้ ครูใช้อิทธิพลทางวาจาจากทางอ้อมมากกว่าทางตรง จะทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนน่าสนใจ สนุกสนาน อยากรู้ อยากเห็น และกระตือรือร้น นอกจากนี้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีเกิดขึ้นในชั้นเรียนได้

4) การให้แรงเสริมที่เหมาะสม การใช้แรงเสริมก็เพื่อให้ผู้ที่ได้รับแรงเสริมแสดงพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ถ้าครูแสดงออกด้วยความจริงใจและเหมาะสมกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ช่วยให้บรรยากาศที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ได้

อรพินท์ นาคประดิษฐ์ (2533 อ้างถึงใน วิเศษยา เขียวยา, 2558, น.30) ได้กล่าวถึงการจัดบรรยากาศชั้นเรียนที่ทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

- 1) ห้องเรียนสะอาด น่าอยู่
- 2) จัดสิ่งของเป็นระเบียบเรียบร้อยเหมาะสมกับสภาพห้องเรียน
- 3) จัดบรรยากาศห้องเรียนเพื่อส่งเสริมด้านวิชาการและด้านคุณธรรม
- 4) ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ
- 5) จัดมุมแสดงผลงานของผู้เรียน
- 6) ครูและผู้เรียนมีอารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส
- 7) มีการยกย่อง ชมเชยผู้เรียนมากกว่าการตำหนิ

2.2.3 ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู

ความหมายและความสำคัญ

การมีบุคลิกภาพที่ดี ไม่ว่าจะประกอบอาชีพการงานใด ก็เปรียบเสมือนได้ประสบความสำเร็จไปแล้วครั้งหนึ่ง อาชีพครูก็เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่ต้องอาศัยบุคลิกภาพเพื่อก้าวไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ จึงได้มีนักวิชาการกล่าวถึงบุคลิกลักษณะของครูที่ดีไว้ ดังนี้

วิเศษยา เขียวยา (2558, น.34) ได้ให้ความหมายไว้ว่า บุคลิกลักษณะของครูที่ดีควรมีร่างกายสง่างาม สุภาพอ่อนโยน พุดจาไพเราะ สุขุม มีอารมณ์ดี มีความประพฤติดี กล้าแสดงความคิดเห็น เคารพในสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบสูง ซื่อสัตย์สุจริต มีความเมตตา กรุณา และมีความเสียสละ

จรัสศรี หะทะยัง (2557, น.19) กล่าวว่า บุคลิกและลักษณะของความเป็นครูว่าเป็นลักษณะการแสดงออกที่เหมาะสมของครู ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ได้แก่ การแสดงออกทางกายและอารมณ์ ความรู้สึนึกคิด ค่านิยม และพฤติกรรมที่แสดงออกในสถานการณ์ต่างๆ จนเกิดเป็นนิสัย รวมทั้งการเห็นความสำคัญและคุณค่า

วาสนา สีทิม (2556, น.38) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพของครู ว่าหมายถึง ลักษณะพฤติกรรม การประพฤติ ปฏิบัติตนที่ครูแสดงออกในด้านต่างๆ ที่ปรากฏให้ผู้อื่นเห็นทางด้าน ร่างกาย กิริยามารยาท การพูดจาปฏิภาณ ในการแก้ปัญหา การแสดงออกทางอารมณ์และสังคม เช่น มีความมั่นคงทางอารมณ์ มองโลกในแง่ดี มีความรับผิดชอบ คล่องแคล่ว ปรับตัวได้ดี สง่างาม น่าศรัทธา

เบญจมาศ กระจ่างรัตน์ (2556, น.60) กล่าวว่า บุคลิกภาพของครู หมายถึง ลักษณะการ แสดงออกของครูทั้งทางร่างกาย จิตใจอารมณ์ การแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม สังคมและบุคลิกภาพทางสติปัญญา และพฤติกรรมที่แสดงออกในสถานการณ์หนึ่งๆ จนเกิดเป็นนิสัย ที่ยอมรับของผู้เรียน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้เรียนยึดถือเป็นแบบอย่าง ให้การนับถือเคารพ ยำเกรง ซึ่งส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุภัทรา ภมร (2553, น.33) ได้ให้ความหมายของบุคลิกลักษณะของครู ว่าหมายถึง องค์ประกอบที่รวมทำทาง อารมณ์ จิตใจ ลักษณะนิสัย โลกทัศน์ และลักษณะโดดเด่นของครูซึ่งแสดง เป็นประจำ

พิริยะ ทองมนต์ (2552, น.6) ได้ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพของครูกุ่มสาระการ เรียนรู้วิทยาศาสตร์ หมายถึง การแสดงออกของครูทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม อันมี ผลต่อประสิทธิภาพการสอน

นิเลาะ แวอุเซ็ง (2551, น.8) กล่าวว่า คุณลักษณะของความเป็นครู หมายถึง ลักษณะ ที่ดีที่ครูจะต้องมีติดตัวอยู่เสมอ เช่น ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ การมีความวิริยะอุตสาหะ มีคุณธรรม จริยธรรม และการอุทิศตนในการเป็นครู

จากที่นักการศึกษาได้กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า บุคลิกลักษณะของครู หมายถึง เป็น ลักษณะการแสดงออกของครูทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ การแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก นึกคิด ค่านิยม สังคม และบุคลิกภาพทางสติปัญญาและพฤติกรรมที่แสดงออกในสถานการณ์ต่างๆ จนเกิดเป็นลักษณะเฉพาะของครู ที่ทำให้ผู้เรียนยึดถือเป็นแบบอย่าง ส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้มี ประสิทธิภาพ

องค์ประกอบบุคลิกลักษณะของครู

ครู คือ แบบอย่างที่ดีของศิษย์ เป็นผู้สร้างสมาชิกใหม่ของสังคมให้เป็นทรัพยากร มนุษย์ที่มีคุณภาพแก่สังคม ฉะนั้นผู้ดำเนินอาชีพครูจึงจะต้องเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียนและใฝ่พัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่อง ทั้งทางด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงและความ ก้าวหน้าทางวิชาการ ตลอดจนเทคโนโลยีต่างๆ และครูยังต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับ

ธรรมชาติของอาชีพ การที่จะได้ชื่อว่าเป็นครูที่ดีนั้นจึงต้องเป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะบางประการที่แตกต่างจากผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ดังนั้น จึงมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบบุคลิกลักษณะของครูที่ดีไว้ ดังนี้

เบญจมาศ กระตารัตน์ (2556, น.60) ได้แบ่งองค์ประกอบบุคลิกภาพของครู ออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) บุคลิกภาพทางร่างกาย ได้แก่ รูปร่างหน้าตา กิริยาท่าทาง น้ำเสียง การพูด และการแต่งกาย 2) บุคลิกภาพทางอารมณ์และจิตใจ ได้แก่ การแสดงพฤติกรรมในขณะที่เกิดอารมณ์ การแสดงออกทางอารมณ์ การควบคุมอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม 3) บุคลิกภาพทางสังคม ได้แก่ การแสดงพฤติกรรมในขณะที่เข้าสังคม การรู้จักวิธีสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น 4) บุคลิกภาพทางสติปัญญา ได้แก่ การแสดงความสามารถในการแก้ปัญหา การให้คำแนะนำต่อผู้อื่น

จักรแก้ว นามเมือง (2555, น.32) กล่าวว่า บุคลิกภาพ เป็นผลรวมของพฤติกรรมของมนุษย์ทั้งด้านร่างกายที่เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลนั้นๆ บุคลิกภาพของครูที่ดี ประกอบด้วย บุคลิกภาพ 4 ด้าน คือ บุคลิกภาพทางกาย บุคลิกภาพทางอารมณ์ บุคลิกภาพทางสังคม และบุคลิกภาพทางสติปัญญา ดังต่อไปนี้

1) บุคลิกภาพทางกายประกอบด้วย

(1.1) ด้านกายภาพ หมายถึง ครูที่มีบุคลิกภาพด้านกายภาพเป็นปกติหน้าสรีรชาน่าประทับใจ จะมีโอกาสประสบความสำเร็จในการอยู่ร่วมกับลูกศิษย์มากกว่าครูที่มีบุคลิกภาพด้านกายภาพผิดปกติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผิดปกติในทางที่ไม่ดี ลักษณะบุคลิกภาพทางกาย ได้แก่

- (1) รูปร่างหน้าตา กิริยาอาการ ลักษณะท่าทางที่มีสง่า
- (2) การแต่งกายที่เหมาะสม คือ การแต่งกาย (รวมถึงแต่งหน้าและทรงผมด้วย) ที่สะอาดเรียบร้อยดูดี น่าประทับใจ ถูกกาลเทศะ เรียกว่า Neat and Clean
- (3) กิริยามารยาท คือ มีกิริยามารยาทเรียบร้อย สุภาพอ่อนโยน นุ่มนวล
- (4) สวมใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับ รูปร่าง เพศ วัย และผิวพรรณ
- (5) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์
- (6) ร่างกายสะอาดผิวพรรณสดใส ใบหน้าแจ่มใส
- (7) ยืน นั่ง เดิน ให้เรียบร้อยเหมาะสม

(1.2) ด้านวาจา หมายถึง การแสดงออกทางวาจา การพูดด้วยน้ำเสียงที่แผ่ด้วยเมตตา ปราศจากคำ นุ่มนวล การพูดด้วยลีลาที่เหมาะสม ไม่ช้าไม่เร็วจนเกินไป รวมไปถึงการไม่พูดน้อยหรือเงียบขรึมจนเกินไป หรือพูดมากจนน่ารำคาญ ได้แก่

- (1) การพูดด้วยถ้อยคำที่ถูกต้อง ชัดเจน
- (2) การพูดที่เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน
- (3) การพูดที่ถูกต้องกาลเทศะ
- (4) การพูดที่คล่องแคล่ว ถูกอักขระและควมกล้า
- (5) การพูดที่ไพเราะอ่อนหวาน
- (6) พูดเสียงดังฟังชัด
- (7) พูดจา มีสาระ มีเหตุผล

(1.3) ด้านการวางตัว ควรประพฤติกรรมให้เหมาะสมกับฐานะ ตำแหน่งหน้าที่ คุณวุฒิ และวัยวุฒิของตน โดยมีการแสดงออกอย่างสุภาพและจริงใจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถผูกมัด น้ำใจของบุคคลที่ใกล้ชิด หรือบุคคลอื่นๆ ที่มีส่วนเข้ามารู้จักและสัมพันธ์เกี่ยวข้องด้วย

(1.4) ด้านอริยบถ ควรมีอริยบถในขณะสอน ขณะทำงาน ติดต่อสัมพันธ์กับผู้เรียนและผู้อื่นให้เหมาะสมเป็นสง่าราศี เป็นที่นิยมยกย่องหรือเกรงใจของคนทั่วไปไม่ว่าจะเป็น การนั่ง การยืน การเดิน การไหว้ การทำความเคารพ ควรมีความสำรวม เป็นต้น

2) บุคลิกด้านอารมณ์

บุคลิกภาพทางอารมณ์ หมายถึง การมีบุคลิกภาวะทางอารมณ์ที่เหมาะสม มีอารมณ์ มั่นคง เสมอต้นเสมอปลาย ซึ่งจะแสดงออกให้เห็นทางสีหน้า แววตา ท่าทาง และวาจาให้ผู้เรียนได้รับรู้ ประกอบด้วย

(2.1) การควบคุมอารมณ์ได้ดี ทั้งอารมณ์ดีใจ โกรธ เศร้า หรือหงุดหงิด

(2.2) ความสนใจผู้เรียน หมายถึง มีความกระตือรือร้นที่จะรับรู้หรือถ่ายทอด ความรู้ต่างๆ รวมทั้งการแสวงหาประสบการณ์ที่กว้างขวางหลากหลาย มีความสนใจในตัวผู้เรียน บทเรียน และวิธีการจัดการเรียนรู้ มีความเข้าใจและสนใจปัญหาต่างๆ ของผู้เรียน

(2.3) การมีอารมณ์ขัน ไม่เคร่งเครียดจริงจังจนเกินไป

(2.4) มีอารมณ์แจ่มใส เบิกบาน ยิ้มแย้ม และร่าเริงอยู่เสมอ

(2.5) มีความรับผิดชอบต่อนตนเองและผู้อื่น

(2.6) มีความรับผิดชอบต่องานสูง

(2.7) มีความซื่อสัตย์ จริงใจ

(2.8) มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา (พรหมวิหาร 4)

(2.9) ตรงต่อเวลา

(2.10) มีทัศนคติและค่านิยมที่ดีงาม

- (2.11) มีความมั่นใจในตนเอง เป็นตัวของตัวเอง
- (2.12) มีความยุติธรรม ไม่ลำเอียง (อคติ)
- (2.13) มีจิตใจกว้างขวาง ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกัน
- (2.14) ขยันหมั่นเพียร
- (2.15) เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเสียสละ
- (2.16) หนักแน่น อดทนอดกลั้น และข่มใจตนเองได้
- (2.17) มีความกล้าแสดงออกที่เหมาะสม กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
- (2.18) มีความสำนึกในหน้าที่การงาน

3) บุคลิกภาพด้านสังคม

เป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกให้ผู้อื่นพบเห็นได้ในสังคม การเข้าสู่สังคมจึงเป็นบทบาทอย่างหนึ่งของครู

- (3.1) มีความเป็นผู้นำ
- (3.2) ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ชุมชน และสังคม
- (3.3) ความมีระเบียบวินัย ดำรงระวางความประพฤติตนอยู่ในระเบียบแบบแผน (ประพฤติต่อเป็นแบบอย่างที่ดี)
- (3.4) สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี
- (3.5) มีความอ่อนน้อมถ่อมตน
- (3.6) มีการวางตัวที่เหมาะสมในสังคม
- (3.7) มีความสัมพันธ์กับผู้เรียนและเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาที่ดี
- (3.8) มีความเป็นกันเองกับผู้เรียน
- (3.9) การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อทุกๆ คน

4) บุคลิกภาพด้านสติปัญญา

บุคลิกภาพด้านสติปัญญา หมายถึง การใช้สติปัญญาในการจัดการเรียนรู้การแก้ปัญหาต่างๆ ได้ดีและมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

- (4.1) การมีปฏิภาณไหวพริบที่ดี
- (4.2) ความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เหมาะสม
- (4.3) มีการตัดสินใจที่ดี
- (4.4) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- (4.5) มีความรู้รอบตัวดี

(4.6) มีความจำดี
(4.7) เป็นคนช่างสังเกต ละเอียดรอบคอบ
(4.8) มีความรู้ในรายวิชาที่สอนอย่างแท้จริง
(4.9) มีความรู้ด้านวิจัย คอมพิวเตอร์ และสื่อเทคโนโลยีต่างๆ
(4.10) มีความรู้ด้านเทคนิคการจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล
(4.11) รู้ข้อมูลข่าวสารรอบตัวและเรื่องราวในท้องถิ่น
(4.12) มีสามารถถ่ายทอดความรู้ เช่น ประยุกต์ใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ต่างๆ สามารถอบรมบ่มนิสัยผู้เรียนให้มีศีลธรรม วัฒนธรรม กิจนิสัย สุขนิสัย และอุปนิสัยที่ดี สามารถพัฒนาให้

(4.13) รู้ตามหลักสัปปริสธรรม 7 ประการ คือ รู้หลักการอยู่ร่วมกัน รู้หน้าที่ รู้หลักความจริงของธรรมชาติ รู้ความมุ่งหมายของการกระทำอันใด รู้บทบาทภาวะหน้าที่ความสามารถ หรือรู้ว่าตนควรทำอะไร รู้จักประมาณตน รู้ว่าเวลาไหนควรทำอะไร ตรงต่อเวลา รู้จักท้องถิ่น ชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณี และรู้จักความแตกต่างของบุคคล และยอมรับความคิดเห็น

(4.14) แสวงหาคำแนะนำ ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่ดีต่อผู้เรียน

(4.15) ลงมือกระทำจนกว่าจะถูกต้อง

(4.16) ตรวจสอบความก้าวหน้าของตนเองอยู่เสมอ

(4.17) หมั่นไตร่ตรอง คิดพิจารณาตนเองอยู่เสมอ

นภาวรณ ดิษฐ์ประยูร (2559, น.41) กล่าวว่า ลักษณะครูดี ประกอบด้วย คุณลักษณะเด่น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 คือ มุ่งเน้นด้านบุคลิกภาพของตัวครู โดยครูจะต้องปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับการเป็นครู และเป็นแบบอย่างที่ดี ส่วนที่ 2 คือ มุ่งเน้นในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

ฉัญพรหม อินทยศ (2550) กล่าวถึงลักษณะของครูที่ดี ตามทัศนะของนักจิตวิทยามนุษยนิยมไว้ว่า “ครูที่ดี” ตามแนวความคิดของนักจิตวิทยามนุษยนิยมไม่ได้ขึ้นกับวิธีการจัดการเรียนรู้ แต่คือ ครูที่ผู้เรียนรู้สึกว่าเป็นที่พึ่งได้เสมอในยามสุขและทุกข์ และเป็นผู้ที่พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือผู้เรียนอยู่เสมอ และครูควรมีลักษณะ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1) ครูจะต้องเป็นผู้ที่ตระหนักรู้ (Aware) เกี่ยวกับความรู้สึกของตนเองว่าเป็นอย่างไร และมีความเต็มใจที่จะแสดงออกให้ผู้อื่นทราบตามความเป็นจริง เช่น เวลาที่ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมให้ห้องเรียนทำให้ครูไม่พอใจ ครูจะบอกผู้เรียนตรงๆ ว่า พฤติกรรมของผู้เรียนทำให้ครู

ไม่พอใจ แต่ขณะเดียวกันก็ควรบอกให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างชัดเจนว่า ไม่ใช่ตัวของผู้เรียนที่ครูไม่พอใจ แต่พฤติกรรมของผู้เรียนต่างหากที่ก่อให้เกิดความไม่พอใจ

2) ครูจะต้องเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อความรู้สึกของผู้เรียน สามารถเอาใจเขามาใส่ใจเรา (Empathy) และสามารถที่จะเข้าใจว่าทำไมผู้เรียนจึงรู้สึกหรือมีความคิดเห็นต่อเหตุการณ์บางสิ่งบางอย่างเช่นนั้น

3) ครูจะต้องมีความเข้าใจและยอมรับผู้เรียนแต่ละคนว่า เป็นปัจเจกบุคคลสามารถยอมรับข้อดีและข้อเสียของผู้เรียน จนกระทั่งทำให้ผู้เรียนรู้ว่าแม้ว่าตนจะไม่ใช่มนุษย์ที่มีความประพฤติสมบูรณ์ ครูก็ยอมรับและให้ความเชื่อถือไว้วางใจ ทำให้มีความหวังว่าตนจะมีโอกาสที่จะพัฒนาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4) ครูต้องยอมรับความสามารถของผู้เรียนในกรณีที่ผู้เรียนแสดงความสามารถที่ครูเองไม่มี และถือว่าตนสามารถที่จะเรียนรู้จากผู้เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนเห็นว่า ครูก็มีความนับถือในความรู้ของผู้เรียนเช่นกัน

5) ครูต้องเป็นกัลยาณมิตรของผู้เรียน โดยคุณลักษณะของผู้สอนที่เรียกว่า องค์คุณของกัลยาณมิตร ประกอบด้วย ความน่ารัก (ในฐานะเป็นที่ไว้วางใจและสนิทสนม) ความเคารพ ความน่ายกย่อง ควรรู้จักพูด อุดหนุนต่อถ้อยคำต่าง สามารถกล่าวชี้แจงแถลงเรื่องต่างๆ ที่ลึกซึ้งได้ และไม่ชักจูงไปในทางที่เสื่อมเสีย

กำพล ฐนะนิมิต (2550, น.23-60) ได้กล่าวสรุปว่า บุคลิกลักษณะหรือบุคลิกภาพที่ดีจะเป็นที่ยอมรับของผู้เรียน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทำให้นักเรียนยึดถือเป็นแบบอย่าง ผู้เรียนให้การนับถือเคารพยำเกรง และส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และได้สรุปคุณลักษณะของครูที่ดีนั้นจะมีลักษณะที่สำคัญๆ ดังต่อไปนี้

1) คุณสมบัติส่วนตัวดี เช่น บุคลิกภาพดี มีความรู้ ความสามารถและมีความประพฤติดี เป็นต้น

2) สอนดี กล่าวคือ มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ เช่น การเตรียมการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่ออุปกรณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสมและทันสมัย ทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้แจ่มชัด ปฏิบัติตามได้ เป็นต้น

3) มีคุณธรรมและจรรยาบรรณ เช่น มีเมตตากรุณา ยุติธรรม มีความรักและศรัทธาในอาชีพครู เป็นต้น

4) มีความมุ่งมั่นในการพัฒนา เช่น การศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ หวังผลเลิศในงานที่ปฏิบัติเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม

5) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีทั้งกับเพื่อนครู ผู้ปกครอง ผู้เรียนและประชาชนทั่วไป
ยนต์ ชุ่มจิต (2550, น.136) ได้เสนอคุณลักษณะของครูที่ดีไว้หลายทัศนคติดังต่อไปนี้

1) คุณลักษณะของครูที่ดีตามทัศนะของบุคคลทั่วไป

คุณลักษณะของครูที่ดี ตามทัศนะของบุคคลทั่วไปที่ได้จากความคิดเห็นของ
นักการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนบุคคลอาชีพต่าง ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ดีของ
ครูไทย ได้ดังต่อไปนี้ 1) มีลักษณะท่าทางดี 2) มีความประพฤติดี 3) มีอัธยาศัยดี 4) มีอารมณ์ดี 5) มี
ความยุติธรรม 6) เข้ากับคนได้ทุกชนชั้น 7) เอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของศิษย์ 8) พัฒนาตนเองอยู่เสมอ
9) มีความสามารถในการทำงาน 10) มีความเป็นผู้นำ 11) มีความรู้อย่างกว้างขวาง 12) มีความสามารถ
ในการจัดการเรียนรู้ 13) มีสุขภาพอนามัยดี 14) เป็นตัวอย่างของตน 15) มีจริยธรรมสูง 16) เข้มแข็ง
อดทน 17) คล่องแคล่วว่องไว 18) ยืดหยุ่นผ่อนปรน 20) มีวิจารณ์ญาณ 21) ไม่มัวเมาในอบายมุข
ทั้งปวง ฯลฯ

2) คุณลักษณะของครูที่ดีจากผลงานการวิจัย

ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของครูดี ซึ่งได้รวบรวมเฉพาะคุณลักษณะที่
ไม่ซ้ำกันได้ ดังต่อไปนี้ 1) แต่งกายสุภาพเรียบร้อย 2) พูดจาสุภาพอ่อนโยน ชัดเจน และเข้าใจง่าย 3) มี
ความเป็นระเบียบเรียบร้อย 4) มีคุณวุฒิสูง 5) รักและเมตตากรุณาต่อผู้เรียน 6) สุขุม เยือกเย็น ใจดี 7)
อารมณ์แจ่มใส ร่าเริง 8) เข้มงวดต่อความประพฤติของผู้เรียนเวลาสอน 9) ขยันอดทน 10) มีสุขภาพ
สมบูรณ์ 11) มีความยุติธรรม 12) วางตัวได้เหมาะสม 13) มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ 14) มี
สัมพันธภาพอันดีกับผู้เรียน 15) มีความรู้และขยันหมั่นศึกษาหาความรู้ 16) มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว
17) เข้ากับสังคมได้ดี 18) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 19) มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง 20) เสียสละ 21)
ตรงต่อเวลา 22) มีความมั่นคงทางอารมณ์ 23) มีเหตุผล รู้จักใช้เหตุผล 24) มีความซื่อสัตย์ 25) ความ
ประพฤติเรียบร้อย

Wynn (1976 อ้างถึงใน ภิญญา สุทธิพิทยศักดิ์, 2552, น.37-38) กล่าวถึงลักษณะ
ของครูที่ดี และมีประสิทธิภาพว่า ควรประกอบด้วยลักษณะ 5 ประการ คือ

1) มีความสามารถทางสติปัญญาค่อนข้างดี และมีความสนใจด้านวิชาการสูง
เพราะครูต้องเกี่ยวข้องกับอยู่ในอาณาจักรของความรู้และความคิดเห็น

2) มีคุณสมบัติส่วนตัวที่มีเสน่ห์ เช่น มีความเมตตากรุณา มีความสนใจ และมี
ความเข้าใจในตัวบุคคล ซื่อสัตย์ กระตือรือร้น อารมณ์ขัน และยุติธรรม

3) มีความมั่นคงทางอารมณ์เข้าใจและยอมรับนับถือตนเอง

4) มีลักษณะทางกายภาพ รวมถึงสุขภาพอนามัยดี เสียสละ และพูดชัดเจน

5) มีความประพฤติดีมีคุณธรรมและศีลธรรม

จากการที่นักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า จัดบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนทางด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพให้มีบรรยากาศเหมาะสมกับการเรียนรู้ เช่น การจัดชั้นเรียนให้สะอาด สวยงาม น่าอยู่ มีแสงสว่างเพียงพอ มีมุมแสดงผลงานและมุม เสริมประสบการณ์ มีการเตรียมอุปกรณ์ไว้ครบครัน ทำให้ครูมีความพร้อม และมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ และมีอารมณ์ดี มีการชมเชยผู้เรียนมากกว่าการตำหนิ ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความสบายใจ

2.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

จากการประกาศใช้ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 7 กรกฎาคม 2546 เป็นต้นไป ทำให้ระบบปฏิรูปการศึกษา ระบบบริหารการจัดการศึกษา รวมทั้งบุคลากรและทรัพยากร ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลอมรวมหน่วยงานทางการศึกษาเป็นหน่วยเดียวกัน ทำให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเดิมต้องยุบเลิกไป และได้ประกาศจัดตั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นจำนวน 175 เขต อยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ดูแลการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ โรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา และการบริหาร โดยการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษา ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2553 เป็นกฎหมายแยกเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 23 กรกฎาคม 2553 เป็นต้นไป โดยมีการจัดระเบียบบริหารราชการในเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย การศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานรวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการบริหารราชการ สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพอันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่ผู้เรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

ดังนั้น จึงมีประกาศกฎกระทรวงศึกษาธิการ ให้มีการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษา เป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ขึ้นมาใหม่ทั่วประเทศ โดยมีเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 183 เขต และสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 42 เขต

มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 19 สิงหาคม 2553 เป็นต้นไป ทั้งนี้สถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานีจึงถูกแบ่งไปตามประกาศกระทรวงศึกษา จากพระราชบัญญัติดังกล่าว จังหวัดปทุมธานีจึงถูกแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็น 2 เขต คือ

1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 มีหน้าที่ดูแลการศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 อำเภอ คือ อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอสามโคก อำเภอลาดหลุมแก้ว และอำเภอคลองหลวง มีโรงเรียนในสังกัดทั้งสิ้น 103 โรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เป็นหน่วยงานหลักในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างกว้างขวางและทั่วถึงพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมสนับสนุนการจัดการศึกษาและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

จากการรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 แยกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นดังนี้ 1) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ร้อยละ 2.09 2) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ร้อยละ 4.29 3) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ร้อยละ 2.36 และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ร้อยละ 5.64 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ทุกกลุ่มสาระมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ และจากผลการเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559-2560 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 พบว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้น ส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยลดลง

2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

มีหน้าที่ดูแลการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3 อำเภอ คือ อำเภอธัญบุรี อำเภอลำลูกกา และอำเภอหนองเสือ มีโรงเรียนในสังกัดทั้งสิ้น 72 โรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างมีมาตรฐาน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน ชุมชน และสังคม

จากการรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 แยกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นดังนี้ 1) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ ร้อยละ 0.41 2) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ร้อยละ 1.23 3) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ร้อยละ 0.93 และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ร้อยละ 1.70 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ และจากผลการเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559-2560 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้น ส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยลดลง

จากการรายงานผลจากการรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จะเห็นได้ว่าในภาพรวมยังมีผลคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำกว่าระดับประเทศ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนพัฒนาเพิ่มมากขึ้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

อเทตยา แก้วศรีหา (2558, น.62) ได้ศึกษา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้าน

เจตคติต่อการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดบรรยากาศในห้องเรียน และด้านบุคลิกภาพของครูตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านภาระของครู 2) ระดับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการกำหนดจุดประสงค์รายวิชา ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการกำหนดเนื้อหา 3) ปัจจัยทุกด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ด้านแรงจูงใจและกำลังใจในการปฏิบัติงาน และด้านบุคลิกภาพของครู 5) ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านภาระงานของครู

จรัสศรี หะทะยัง (2557, น.62) ได้ศึกษา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยบุคลิกภาพและลักษณะของความเป็นครู อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ด้านความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน และด้านบรรยากาศการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการใช้สื่อการเรียนรู้ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุดเท่ากับ .251 และบุคลิกภาพและลักษณะของความเป็นครู มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุดเท่ากับ .135 3) ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ได้แก่ การใช้สื่อการเรียนรู้ และความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ เท่ากับ .305 และ .281 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .273 และปัจจัยทั้ง 2 ด้านนี้ สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ได้ร้อยละ 7.4

เบญจมาศ กระตารัตน์ (2556, น.110-111) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน วิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน วิชาวิทยาศาสตร์ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน และ 4) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ที่เหมาะสมต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน วิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์จำนวน 210 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่าประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูด้านการกำหนดเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการกำหนดจุดประสงค์รายวิชา และด้านการเปลี่ยนแปลงเจตคติของผู้เรียน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ 2) ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ตัวที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ด้านแรงจูงใจและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ด้านบุคลิกภาพของครู ประสพการณ์สอน และระดับการศึกษา ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน วิชาวิทยาศาสตร์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านภาระงานของครู โดยมีประสิทธิภาพในการทำนอยร้อยละ 67.60 ($R^2=.676$)

วรรณ เวสกาณี (2555, น.47-49) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก ที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำนวน 80 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.05, \delta = .10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของ ครูในระดับปานกลาง ตามลำดับคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ ด้านความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงาน และด้าน เจตคติต่อวิชาชีพครู ด้านการเตรียมการจัดการเรียนรู้ ($\mu = 3.02, \delta = .18$) และด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ($\mu = 2.57, \delta = .17$)

สุภัทรา ภมร (2554, น.79-82) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุททสสงคราม มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับของ บุคลิกภาพของครู เจตคติของครูต่อผู้เรียน สัมพันธภาพระหว่างครูกับผู้เรียน แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สุขภาพจิตของครู การใช้สื่อการเรียนรู้อของครู ภาระงานอื่นของครู และประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพของครู เจตคติของครูต่อผู้เรียน สัมพันธภาพระหว่างครูและผู้เรียน แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สุขภาพจิตของครู การใช้สื่อการเรียนรู้อของครู และภาระงานอื่นของครู ที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูช่วงชั้นที่ 1-2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุททสสงคราม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่ 1-2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุททสสงคราม ปีการศึกษา 2552 จำนวน 118 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอน และ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูช่วงชั้นที่ 1-2 ผลการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู สรุปได้ดังนี้ (1) ระดับของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูช่วงชั้นที่ 1-2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุททสสงคราม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวัดและประเมินผล รองลงมาได้แก่ การวางแผนและเตรียมการจัดการเรียนรู้ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ความรับผิดชอบในการจัดการเรียนรู้ และลำดับสุดท้ายคือ ความสามารถด้านวิชาการ (2) ระดับของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก รายการที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สัมพันธภาพระหว่างครูกับผู้เรียน (3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ พบว่า สัมพันธภาพระหว่างปัจจัยกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้อยู่ระหว่าง .085 ถึง .578 โดยภาระงานอื่นของครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรพยากรณ์อื่นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการใช้สื่อการเรียนรู้อของครูมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูมากที่สุด (4) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น (Stepwise) เพื่อค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู พบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู มีจำนวน 3 ตัวแปร คือ การใช้สื่อการเรียนรู้อของครู เจตคติของครูต่อผู้เรียน และแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สามารถอธิบายความ

แปรปรวนของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 54.70 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคูณ เท่ากับ .748 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน เท่ากับ .3241 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จิรนนท์ พันธุ์ฉลาด (2552, น.123-124) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้ ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเจตคติต่อวิชาที่สอน และขวัญและกำลังใจของครูอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และสุขภาพจิตของครูอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในระดับต่ำมาก ได้แก่ สุขภาพจิตของครูลำ ได้แก่ ขวัญและกำลังใจของครู และแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู และปานกลาง ได้แก่ เจตคติต่อวิชาที่สอน ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยในรูปคะแนนคิดดีที่สุด ได้แก่ ปัจจัยเจตคติต่อวิชาที่สอน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู สุขภาพจิตของครู ตามลำดับ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นิเลาะ แวอูเซ็ง (2552, น.70-76) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ 4) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูสอนสามัญจากสามจังหวัด คือ จังหวัดปัตตานี จำนวน 345 คน จังหวัดยะลา จำนวน 205 คน จังหวัดนราธิวาส จำนวน 250 คน รวมจำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง 800 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบบประมาณค่า 5 ตัวเลือก ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมของทุกปัจจัย และภาพรวมของแต่ละปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อวิชาชีพ เจตคติต่อวิชาที่สอน คุณลักษณะของความเป็นครู ความสามารถทางวิชาการ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และความสัมพันธ์

ระหว่างครูกับผู้เรียน พบว่า ในภาพรวมของทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาภาพรวมของ ปัจจัยแต่ละ ด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ปัจจัยเจตคติต่อวิชาชีพครู (2) ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในภาพรวมของทุกองค์ประกอบ และ ภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบของครู โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ได้แก่ การกำหนด จุดมุ่งหมายและจุดประสงค์ของรายวิชา การกำหนดเนื้อหาวิชา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อ การเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล พบว่า ครูได้ปฏิบัติตามองค์ประกอบของประสิทธิภาพการ จัดการเรียนรู้ด้านต่างๆ ดังกล่าวนี ในภาพรวมของทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา ภาพรวมของระดับการปฏิบัติตามองค์ประกอบแต่ละด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ องค์ประกอบด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายและ จุดประสงค์ของรายวิชา (3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการ จัดการเรียนรู้กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสาม จังหวัดชายแดน ภาคใต้และสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้มี ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการ จัดการเรียนรู้ทั้งหมดสามารถพยากรณ์ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนเอกชนสอน ศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ ร้อยละ 70.9 โดยที่ปัจจัยคุณลักษณะของความเป็นครู ความสามารถทางวิชาการ แรงจูงใจใน การปฏิบัติงาน และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนมี ความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ ของครู โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสาม จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จิตตรา พิกุลทอง (2552, น.103-104) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยที่ส่งเสริม ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ มีความ มุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ องค์ประกอบปัจจัยที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทย ตามทัศนะของครูและผู้เรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูภาษาไทย จำนวน 220 คน และผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 660 คน ในปีการศึกษา 2551 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งเสริม ประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาไทย ตามทัศนะของครู จำนวน 60 ข้อ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

- 1) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวแปรปัจจัยที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาไทยตาม ทัศนะการจัดการเรียนรู้ของครูและผู้เรียน ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ตัวแปรปัจจัย ที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทย ตามทัศนะของครูภาษาไทยโดยรวมอยู่ใน

ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนตัวแปรปัจจัยที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทย ตามทัศนะของผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ ครูให้ความเอาใจใส่กับผู้เรียนในด้าน การเรียนอย่างทั่วถึง นอกนั้นอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ปัจจัยที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทย ตามทัศนะของครู พบว่ามี 9 องค์ประกอบ ประกอบด้วย พื้นฐานความเป็นครู ขวัญและกำลังใจของครู ทักษะความเป็นครู การจัดการเรียนรู้ การเตรียมการจัดการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน การให้การเสริมแรง การใช้สื่อการเรียนรู้ ในการเรียนการจัดการเรียนรู้เจตคติและบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบทั้งหมดสามารถอธิบายประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยได้ร้อยละ 61.907 3) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจปัจจัยที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทย ตามทัศนะของผู้เรียน พบว่ามี 9 องค์ประกอบ ประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้ พื้นฐานความเป็นครู ทักษะความเป็นครู ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน การเตรียมการจัดการเรียนรู้ การใช้ภาษาและบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ วัตถุประสงค์และประเมินผล การใช้สื่อการเรียนรู้ ความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาไทย องค์ประกอบทั้งหมดสามารถอธิบายประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยได้ร้อยละ 58.193

ดลนภา กลางมณี (2552, น.128) ได้ศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูวิทยาศาสตร์ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้สรุปผลการศึกษาว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มากที่สุด ได้แก่ เจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ รองลงมาคือ มนุษย์สัมพันธ์ของครู การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ การนิเทศภายใน และขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ตามลำดับ และตัวแปรที่ส่งอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ครูวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง คือ เจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ การนิเทศภายใน และขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ตัวแปรที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง คือ มนุษย์สัมพันธ์ของครู และตัวแปรที่ส่งผลทางอ้อมต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง คือ บุคลิกภาพของครู

จินตนา เสนคำ (2551, น.99-101) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู และเพื่อพัฒนา รูปแบบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนนคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก มี 9 ตัวแปร ได้แก่ ประสบการณ์ในการ จัดการเรียนรู้ ภาระงาน บุคลิกภาพของครู ความพึงพอใจการปฏิบัติงาน เจตคติต่อวิชาชีพครู การ เตรียมการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และบรรยากาศในชั้น เรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุทางตรงต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูใน โรงเรียนขนาดเล็ก ได้แก่ การใช้สื่อการเรียนรู้ และบรรยากาศในชั้นเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลใน รูปแบบที่เป็นสาเหตุทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนขนาด เล็ก ได้แก่ ความพึงพอใจการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การเตรียมการสอน และ เจตคติต่อวิชาชีพครู ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุทางอ้อมอย่างเดียว ต่อประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ได้แก่ ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ภาระงานของ ครู และบุคลิกภาพของครู

สัญญา ภัทรากร (2552, น.152-156) ได้ศึกษาผลการจัดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เรื่อง ความน่าจะเป็นที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของผู้เรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเรื่องความน่าจะเป็น สูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้และผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความสามารถในการสื่อสารทาง คณิตศาสตร์ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เรื่องความน่าจะเป็น สูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้และผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมษ ทรงอาจ (2558, น.170-171) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนการจัดการเรียนรู้รายวิชา จิตวิทยาสำหรับครู (200204) โดยใช้การสอนแบบมีส่วนร่วมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหา จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการ จัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) และพัฒนาทักษะด้านจิตวิทยาสำหรับครูของนิสิต ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น พบว่า ประสิทธิภาพของ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 80.67/ 89.52 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า

มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.4577 แสดงว่า นิสิตปริญญาตรีมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.4577 หรือคิดเป็นร้อยละ 45.77 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาตรีที่เรียนรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู (200204) ก่อนและหลังทดลองสอนแบบมีส่วนร่วม พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ประเมินความพึงพอใจของนิสิตปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนรู้มีส่วนร่วม รายวิชาจิตวิทยา พบว่า โดยรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับดี

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการสังเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน และปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Ondrashek (2017, Abstract) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนในศตวรรษที่ 21 ประสบความสำเร็จมากขึ้นเมื่อผู้เรียนจบการศึกษา การวิจัยนี้ศึกษาถึงความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การวิจัยนี้เริ่มต้นจากพิจารณาและพูดถึงบทบาทของครูในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บทบาทของครู คือ การเป็นผู้แนะนำแนวทางของผู้เรียน การวิจัยนี้ใช้เป็นแนวทางและคำแนะนำในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งพิจารณาถึงประโยชน์และการจัดการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นและวิธีการที่ครูสามารถสร้างห้องเรียน โดยมีวิธีการจัดและใช้ที่นั่งแบบยืดหยุ่นได้ สุดท้ายการวิจัยนี้จะพิจารณาถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีที่มีความหมายมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งรวมถึงจุดมุ่งหมายของการสร้างกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความเป็นอัจฉริยะของผู้เรียน

Avwerosuo (2017, Abstract) พบว่างานวิจัยนี้เชื่อมโยงกับแรงจูงใจและประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน การศึกษาวิจัยแสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับปฏิบัติงานในการให้บริการที่ดีที่สุด งานนี้จึงสำรวจขอบเขตที่ครูประจำชั้นจะมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้หากมีแรงจูงใจเพียงพอ การศึกษามุ่งเน้นไปที่ครูผู้สอนในราชอาณาจักรออสเตรีย ในพื้นที่รัฐบาลท้องถิ่น Ughelli North ของ Delta Delta ในการตรวจสอบหัวข้อที่กล่าวถึงข้างต้น แบบสอบถามได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาแบบสอบถามได้รับการจัดการให้กับครูในราชอาณาจักร Ogor และการตอบสนองของพวกเขา สำหรับพื้นฐานที่มีการวิเคราะห์วันที่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า: ครูมีแรงจูงใจเพียงพอและได้รับเงินเดือนเป็นการสร้างแรงบันดาลใจที่ได้รับซึ่งสอดคล้องกับทั้งเศรษฐกิจปัจจุบัน

ของประเทศเนื่องจากอัตราเงินเฟ้อบ่ยและมาตรฐานการครองชีพที่สูง ครูจึงมีความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนรู้และทำให้มีประสิทธิภาพ

Vail (2010, Abstract) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในโรงเรียนประถมศึกษาระดับวันออกเฉียงใต้ของมลรัฐนอร์ทแคโรไลนา มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อให้ครูเป็นครูมืออาชีพ สามารถจัดการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 รวมไปถึงแนวทางในการจัดการเรียนเรียนรู้ที่ระบุถึงลักษณะเฉพาะที่ครูควรต้องปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล ทักษะที่จำเป็นและทักษะพื้นฐานระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้

Kural (2006, Abstract) ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูฟิสิกส์และครูคณิตศาสตร์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การรับรู้เกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูฟิสิกส์และครูคณิตศาสตร์ โดยใช้แบบสอบถาม โดยแบบสอบถามมีข้อความจำนวน 71 รายการมีค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือเท่ากับ 0.97 พัฒนาและประยุกต์ใช้กับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอังการา ครูผู้สอนฟิสิกส์ 30 และครูคณิตศาสตร์ได้รับการประเมินโดยการให้คะแนนของผู้เรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและครูสอนพิเศษ 6 แห่งในเขตอนาโตเลีย พบว่า 17% ของครูผู้สอนฟิสิกส์ และ 27% ครูคณิตศาสตร์ เห็นว่าการสอนมีประสิทธิภาพโดยการประเมินจากผู้เรียนของพวกเขา นอกจากนี้ยังพบว่า ครูที่มีประสิทธิภาพจะมีลักษณะเฉพาะเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ และโดยส่วนใหญ่ของครูผู้สอนฟิสิกส์และครูคณิตศาสตร์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอยู่ในระดับต่ำ

Jochum (2005, Abstract อ้างถึงใน ภิญญา สุทธิพิทยศักดิ์, 2552, น.49) ได้วิจัยเรื่องความเข้าใจในวิธีการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาต่างประเทศในชั้นเรียนในแคนซัส พบว่า เมื่อมีการนิเทศการศึกษาจากผู้ให้การนิเทศ ครูมีความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ การจัดลำดับความสำคัญและปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในเรื่องการสื่อสารไวยากรณ์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอย่างมีนัยสำคัญ

Rivard and Straw (2000, น.556-593) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ที่ใช้วิธีพูดและเขียน ตลอดจนศึกษายาทบาทสำคัญของการพูด และการเขียนต่อกลไกการเรียนรู้ และความคงทนในสิ่งที่เรียนรู้ของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนเกรด 8 จำนวน 43 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 จัดให้ได้รับการเรียนการสอนโดยให้พูดอภิปรายงานที่ได้รับมอบหมายกับเพื่อนในกลุ่ม กลุ่มที่ 2 ได้รับมอบหมายให้เขียนความเรียงโดยไม่ให้พูดกับผู้อื่นคนอื่นๆ กลุ่มที่ 3 ให้ผู้เรียนพูด และอภิปรายกับเพื่อนในกลุ่มก่อนเขียนความเรียง เป็น

รายบุคคล และกลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับมอบหมายงานเป็นแบบฝึกหัดธรรมดาที่คล้ายคลึงกับเนื้อหาที่สอน ทุกกลุ่มได้รับการเรียนรู้ เรื่อง ระบบนิเวศเหมือนกัน ผลการศึกษาพบว่า การพูดในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนแบ่งปันความรู้ สร้างความชัดเจนในความคิดทางวิทยาศาสตร์ การช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อน โดยการใช้คำถามการตั้งสมมติฐาน การอภิปราย และการสร้างความคิดร่วมกัน ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่เกิดขึ้นระหว่างการอภิปราย ก่อให้เกิดความคิดที่หลากหลาย และสรุปความรู้ที่ได้รับร่วมกัน ส่วนการเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายโยงความรู้เดิมหรือความคิดขั้นต้นที่ยังไม่พัฒนาสู่ความรู้ หรือความคิดใหม่ที่มีเหตุผลปะติดปะต่อเกิดเป็นความรู้ที่แข็งแกร่ง มีโครงสร้างที่ชัดเจนขึ้น การเขียนเป็นลักษณะส่วนบุคคลที่มุ่งสู่ความคิดที่โดดเด่น จุดเดียว เป็นการสะท้อนความคิดต่อสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้ ในขณะที่การจัดให้ผู้เรียนเขียนและพูดร่วมกัน ช่วยทำให้การเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีความคงทนมากขึ้น โดยมีเพศและความสามารถเฉพาะบุคคลเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้การพูด และการเขียนมีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

Reynold (1998, pp.25-35 อ้างถึงใน วิจัยยา, 2558, น.38) ได้ศึกษาองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในสหราชอาณาจักร โดยศึกษาคุณลักษณะของครูที่มีประสิทธิภาพ และองค์ประกอบสำคัญของโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ พบว่า ครูควรใช้สื่อหลากหลายให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ สอนโดยยึดหลักความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่ใช่สอนตามหนังสือ และโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ พบว่า ครูควรใช้สื่อหลากหลายให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ การจัดการเรียนรู้ โดยยึดหลักความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่ใช่สอนตามหนังสือ และโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้น ครูและบุคลากรของโรงเรียนควรมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จัดการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถ มีการจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน มีการบันทึกผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนา และให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของ ครูผู้สอน ประกอบด้วย บรรยากาศการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ของครู ความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียน เจตคติของครูต่อผู้เรียนและวิชาที่สอน บุคลิกภาพและลักษณะของความเป็นครู ความรู้ ความสามารถในเนื้อหาวิชา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตของครู การควบคุมชั้น ภาวะ ผู้นำของผู้บริหาร ขวัญและกำลังใจ การวัดและประเมินผล การใช้สื่อการเรียนรู้ ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ และการนิเทศภายใน

Rivera (1988, p.1678-A อ้างถึงใน สุภัทรา ภมร, 2554, น.43) ได้ศึกษาลักษณะการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเปอร์โตริโก ซึ่งมีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครู และศึกษา

เปรียบเทียบพฤติกรรม การเรียนในกลุ่มเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ต่ำโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 4 ห้องเรียน แบ่งเป็นห้องที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2 ห้องเรียน ห้องที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 2 ห้องเรียน และองค์ประกอบอื่นๆ ซึ่งได้แก่ ฐานะทางสังคมภาวะทางเศรษฐกิจ และสถานภาพใน ส่วนตัว เก็บข้อมูลโดยใช้การสังเกตในระยะเวลา 15 วัน โดยการใช้พฤติกรรมกรเรียนรู้ในแบบบันทึกพฤติกรรม ผลการศึกษาพบว่า 1) ในห้องเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะพบพฤติกรรมกรจัดการเรียนรู้คล้ายคลึงกัน ในห้องเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำพบพฤติกรรมกรจัดการเรียนรู้คล้ายคลึงกัน 2) พฤติกรรมกรจัดการเรียนรู้ของครูที่สอนกลุ่มเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีพฤติกรรม คือ ครูใช้เวลาส่วนมากในการใช้กิจกรรมเพื่อความรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ถามบ่อยครั้ง และผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมาก 3) พฤติกรรมของครูในกลุ่ม เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำครูใช้เวลาในการจัดกิจกรรมเพื่อความรู้ น้อย ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนแต่จะเป็นฝ่ายรับฟังจากครูอย่างเดียว ไม่มีโอกาสได้โต้ตอบระหว่างครู ผู้เรียนและการควบคุมชั้นเรียนก็ลำบาก 4) ครูที่มีความรู้ในการบริหารต่ำ ก็จะมีปัญหาในการควบคุมชั้นเรียนด้วย

Butzow and Qureshi (1978, pp.59-66 อ้างถึงใน จรัสศรี หะทะยัง, 2557, น.37) ได้ศึกษาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ของครูวิทยาศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมุ่งศึกษาเฉพาะสมรรถภาพที่สังเกตได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาสมรรถภาพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ของครูวิทยาศาสตร์จริงๆ ผลการวิจัยพบว่า สมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ของครูวิทยาศาสตร์ เรียงลำดับความสำคัญจากมากที่สุดลงไปได้ดังนี้ 1) มีความรู้อย่างดีในวิชาที่สอนและปรับปรุง เนื้อหาวิชาให้ทันสมัยอยู่เสมอ 2) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียน 3) รู้ถึงความแตกต่างในความสามารถทางวิชาการของผู้เรียน และพยายามกระตุ้นส่งเสริมผู้เรียนตามความสามารถ 4) สามารถทำบทเรียนที่น่าสนใจ 5) ควบคุมระเบียบวินัยในชั้นเรียนได้ผลเป็นอย่างดี 6) จัดลำดับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ได้ดี 7) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ 8) เลือกเนื้อหาที่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน 9) มีความรู้ความสามารถในการวัดผลความก้าวหน้าทางการเรียน 10) มีไหวพริบปฏิภาณดี 11) มีทักษะในการปฏิบัติการทดลองและควบคุมความ ปลอดภัยในการปฏิบัติการได้ดี 12) มีความรับผิดชอบได้ดี

จากการวิจัยต่างประเทศจะเห็นได้ว่าประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูยังมี ปัญหาและอุปสรรค ซึ่งสมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา ครูผู้สอนคือหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษาทุกระดับ เพื่อตอบสนองต่อนโยบายการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และความต้องการของผู้เรียน ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับใช้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและทดสอบเครื่องมือ
- 3.4 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2560 โดยให้ข้อมูลที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 255 และครูผู้สอน จำนวน 2,985 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิ.ย. 2560)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และมีความคลาดเคลื่อน $\pm 10\%$ (ศิริชัย กาญจนวาสี; ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และดิเรก ศรีสุขโข, 2551) ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 359 คน โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาและอำเภอ และสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ตามสัดส่วนประชากรแต่ละอำเภอ ปรากฏดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหาร ครูประถมศึกษาและผู้เรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ในปีการศึกษา 2560 จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาและอำเภอ

เขตพื้นที่การศึกษา	อำเภอ	จำนวนโรงเรียน	ประชากร (คน)	
			ผู้บริหารและครู	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
เขต 1	เมือง	25	657	72
	คลองหลวง	34	780	88
	ลาดหลุมแก้ว	22	261	29
	สามโคก	22	207	23
	รวม	103	1895	499
เขต 2	ธัญบุรี	11	546	60
	ลำลูกกา	35	527	57
	หนองเสือ	26	272	30
	รวม	72	1345	147
รวม		175	3,240	359

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดและทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และสังกัด ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) การสร้างความชัดเจนในบทเรียน 2) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) 3) การแสดงความใส่ใจในงานการสอน 4) การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ 5) การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ 6) การใช้สื่อการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การ

ให้คะแนนประยุกต์ตามแนวทางของ Likert (Likert Five's Rating Scale) และ บุญชม ศรีสะอาด (2553, น.100) ได้กำหนดค่าคะแนนของคะแนนช่วงน้ำหนักเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติระดับมาก
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติระดับน้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ชนิด โดยมีปัจจัย 3 ปัจจัย ประกอบด้วย 1) ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 2) ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน และ 3) ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนประยุกต์ตามแนวทางของ Likert (Likert Five's Rating Scale) และ บุญชม ศรีสะอาด (2553, น.100) ได้กำหนดค่าคะแนนของคะแนนช่วงน้ำหนักเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติระดับมาก
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติระดับน้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติระดับน้อยที่สุด

3.3 การสร้างเครื่องมือ

3.3.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ เอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูประถม

3.3.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล กำหนดขอบเขตของเนื้อหาเพื่อดำเนินการสร้าง เครื่องมือให้ครอบคลุมเนื้อหา และกรอบแนวคิดของการวิจัย

3.3.3 วิเคราะห์ข้อคำถาม เพื่อสร้างแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

3.3.4 เสนอแบบสอบถามฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหาและสำนวนภาษาที่ใช้ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อนำไปตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือต่อไป

3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.4.1 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของเครื่องมือ เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของเครื่องมือ ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้แก่

1. รองศาสตราจารย์ ดร. วิไลวรรณ ศรีสงคราม
อาจารย์ประจำสาขาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
ภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา มีสุข
อาจารย์ประจำสาขาเทคนิคศึกษา
ภาควิชาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. ดร. สุกัญญา บุญศรี
อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
ภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
4. ดร.กาญจนา นิธิจันทร์
ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ่อทอง จังหวัดปทุมธานี
5. นายสุธี เชื้อไทย
ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดบัวแก้วเกษร จังหวัดปทุมธานี

และนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) การให้คะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนให้คะแนนตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- +1 เมื่อ ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจในคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา
- 0 เมื่อ ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจในคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา
- 1 เมื่อ ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจในคำถามนั้นไม่มีความตรงตามเนื้อหา

เกณฑ์ในการพิจารณาเลือกข้อคำถาม พิจารณาจากข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.60 ถ้าข้อคำถามใดมีค่าดัชนีสอดคล้องต่ำกว่า 0.60 ผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ก่อนที่จะนำไปใช้ทดลอง (Try Out) จากผลการตรวจสอบคุณภาพของคำถาม จำนวน 50 ข้อ

ข้อที่มีค่าเท่ากับ 1.00 จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ข้อ 1, 11, 13, 14, 18, 19, 24, 27, 30 และ 37
ข้อที่มีค่าเท่ากับ 0.80 จำนวน 22 ข้อ ได้แก่ข้อ 3, 22, 29, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38,
39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49 และ 50

ข้อที่มีค่าเท่ากับ 0.60 จำนวน 19 ข้อ ได้แก่ข้อ 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 15, 16, 17,
20, 21, 23, 25, 26, 28 และ 33

3.4.2 นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้วไปทดลองใช้ (try out) โดยใช้
กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลทั้งหมด จึงได้เลือกกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีบริบทใกล้เคียง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา จังหวัด
ปทุมธานี จำนวน 30 คน

3.4.3 นำแบบสอบถามจากการทดลองใช้มาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของ
แบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธแอลฟาของ Cronbach (Cronbach's Alpha
Coefficient) โดยพิจารณาค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป ผู้วิจัยได้กำหนดให้มีการทดสอบความเชื่อมั่น
โดยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขไปทดสอบความเที่ยง กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ซึ่งกลุ่ม
ตัวอย่างที่นำมาทดสอบหาค่าความเที่ยง (Reliability) จะมีใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง
ที่นำมาศึกษาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยใช้
โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ร้อยละ เพื่อคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยมีค่า
ความเชื่อมั่นของข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษ
ที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี เท่ากับ 0.920

3.4.4 ดำเนินการแก้ไขเพื่อให้ได้เครื่องมือในการวิจัยที่มีความสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้ในการ
เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 ติดต่อประสานงานกับงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลไปยังสถานศึกษาที่
เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.5.2 นำแบบสอบถามพร้อมทั้งหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่ม
ตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 359 ฉบับ พร้อมทั้งกำหนดวัน เวลา เพื่อเก็บ
แบบสอบถามคืน โดยผู้วิจัยเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3.5.3 เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ได้กลับคืนมา 359 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

3.6.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ และลงรหัส เพื่อนำข้อมูลมาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการวิจัย

3.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) การสร้างความชัดเจนในบทเรียน 2) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) 3) การแสดงความใส่ใจในงานการสอน 4) การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ 5) การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ และ 6) การใช้สื่อการเรียนรู้ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการให้ความหมายของคะแนนเฉลี่ยแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งกำหนดตามแนวทางของลิเคิร์ต (Likert Scale) (อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น.69) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย

คะแนนเฉลี่ย 0.51-1.50 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวเนื่องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 3 ปัจจัย 1) ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 2) ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน และ 3) ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการให้ความหมายของคะแนนเฉลี่ยแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งกำหนดตามแนวทางของลิเคิร์ต (Likert Scale) (อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น.69-71) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51-2.50	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อย
คะแนนเฉลี่ย	0.51-1.50	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติที่น้อยที่สุด

นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 และ 3 มาหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) (ศิริชัย กาจนาเวสี, 2551) ดังนี้

ค่า r อยู่ในช่วง	0.710-1.000	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์ระดับมาก
ค่า r อยู่ในช่วง	0.310-0.700	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
ค่า r อยู่ในช่วง	0.010-0.300	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์ระดับน้อย
หากค่า r มีค่าเป็น บวก (+)		หมายความว่า	ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในลักษณะ คล้อยตามกัน
หากค่า r มีค่าเป็น ลบ (-)		หมายความว่า	ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในทาง ลักษณะตรงกันข้ามหรือผกผันกัน

วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าสถิติ ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แบบนำตัวแปรทั้งหมดเข้าสมการ (Multiple Regression by Enter)

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 1) ค่าร้อยละ (Percentage)
- 2) ค่าความถี่ (Frequency)
- 3) ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 4) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 5) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
- 6) การใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบนำตัวแปรทั้งหมดเข้าสมการ (Multiple Regression Method by Enter)

Regression Method by Enter)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลและตัวแปรต่างๆ ค่าสถิติ ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้แทนตัวแปรดังกล่าวในการนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบที (t-Distribution)
S.E.b	แทน	ความคาดเคลื่อนของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ประสิทธิภาพในการพยากรณ์
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่ปรับค่าเป็นตัวแปรมาตรฐาน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
*	แทน	อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**	แทน	อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
x	แทน	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี
x_1	แทน	ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
x_2	แทน	ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน
x_3	แทน	ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู
y	แทน	ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี
\hat{y}	แทน	ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SS	แทน	ค่าผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
df	แทน	ชั้นของความอิสระ
F	แทน	ค่าสถิติแจกแจงแบบเอฟ
VIF	แทน	ค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน
Tolerance	แทน	ค่าความคงทนของการยอมรับ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้เก็บแบบสอบถาม โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และสังกัด ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน

	สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	89	26.50
	หญิง	270	73.50
2. อายุ	20 – 30 ปี	105	30.40
	31 – 40 ปี	101	28.40
	41 – 50 ปี	86	22.80
	51 – 60 ปี	67	18.40
3. ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	260	72.40
	ปริญญาโท	99	27.60
4. ตำแหน่ง	ผู้บริหารสถานศึกษา	15	4.20
	ครูผู้สอน	344	95.80
5. ประสบการณ์ในการทำงาน	ต่ำกว่า 5 ปี	105	28.70
	5 – 10 ปี	129	37.00
	11 – 20 ปี	44	12.80
	21 – 30 ปี	49	13.10
	มากกว่า 30 ปี	32	8.40
	รวม	359	100.00

จากตารางที่ 4.1 ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 73.50 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 26.50 ด้านอายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.40 รองลงมาคืออายุระหว่าง 31-40 ปี และระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.40 และ 22.80 ตามลำดับ ด้านระดับการศึกษา ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 72.40 และระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 27.60 ด้านตำแหน่ง ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 95.80 ด้านประสบการณ์ในการ

ทำงาน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมา มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี และระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.70 และ 13.10 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู ประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4.2 – 4.8

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม

ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู	ระดับปฏิบัติ		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. การสร้างความชัดเจนในบทเรียน	4.09	0.76	มาก
2. การจัดการเรียนรู้เชิงรุก	3.99	0.68	มาก
3. การแสดงความใส่ใจในงานการสอน	4.03	0.64	มาก
4. การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ	4.16	0.63	มาก
5. การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ	4.08	0.69	มาก
6. การใช้สื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	4.07	0.62	มาก
รวม	4.06	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ลำดับแรก ได้แก่ การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.63) รองลงมาคือ การสร้างความชัดเจนในบทเรียน ($\bar{X}=4.09$, S.D.=0.76) การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.69) การใช้สื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ($\bar{X}=4.07$, S.D.=0.62) การสร้างความใส่ใจในงานการสอน ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.64) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ($\bar{X}=3.99$, S.D.=0.68) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการสร้างความชัดเจนในบทเรียน

ด้านการสร้างความชัดเจนในบทเรียน	ระดับปฏิบัติ		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ก่อนเข้าสู่บทเรียน	4.17	0.79	มาก
2. ครูใช้เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน เช่น Youtube เกม เพลง	4.08	0.81	มาก
3. ครูมีการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนการจัดการเรียนรู้	3.97	0.91	มาก
4. ครูมีการอธิบายเนื้อหาความรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างชัดเจน			
5. ครูสามารถจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน	4.16	0.93	มาก
	4.13	0.76	มาก
รวม	4.09	0.76	มาก

จากตารางที่ 4.3 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการสร้างความชัดเจนในบทเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09$, S.D.=0.76) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ อันดับแรก ได้แก่ ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ก่อนเข้าสู่บทเรียน ($\bar{X}=4.17$, S.D.=0.79) รองลงมา ได้แก่ ครูมีการอธิบายเนื้อหาความรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างชัดเจน ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.93) ครูสามารถจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน ($\bar{X}=4.13$, S.D.=0.76) และครูใช้เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน เช่น Youtube เกม เพลง ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.81) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ครูมีการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.97$, S.D.=0.91) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก	ระดับปฏิบัติ		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมุติ	4.10	0.95	มาก
2. ครูจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกแก้ปัญหา	3.99	0.73	มาก
3. ครูจัดการเรียนรู้โดยการโต้วาที เพื่อพัฒนากระบวนการคิด	4.05	0.70	
4. ครูใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	4.01	0.89	มาก
5. ครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้สรุปเนื้อหาความรู้ เช่น Mind Mapping ,Concept Map	3.92	0.83	มาก
6. ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามข้อสงสัย หรือร่วมแสดง ความคิดเห็นในการจัดการกิจกรรม	3.84	0.96	มาก
รวม	3.99	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.4 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.99, S.D.=0.68) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ อันดับแรก ได้แก่ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมุติ (\bar{X} =4.10, S.D.=0.95) รองลงมา ได้แก่ ครูจัดการเรียนรู้โดยการโต้วาที เพื่อพัฒนากระบวนการคิด (\bar{X} =4.05, S.D.=0.69) ครูใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (\bar{X} =4.01, S.D.=0.89) ครูจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกแก้ปัญหา (\bar{X} =3.99, S.D.=0.73) ครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้สรุปเนื้อหาความรู้ เช่น Mind Mapping ,Concept Map (\bar{X} =3.92, S.D.=0.83) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามข้อสงสัย หรือร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการกิจกรรม (\bar{X} =3.84, S.D.=0.96) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการแสดงความใส่ใจในงานการสอน

ด้านการแสดงความใส่ใจในงานการสอน	ระดับปฏิบัติ		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ครูมีการศึกษาหลักสูตรรายวิชาก่อนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	3.91	0.74	มาก
2. ครูมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดหลักสูตร	3.82	0.80	มาก
3. ครูเลือกใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.17	0.79	มากที่สุด
4. ครูมีการอธิบาย ชี้แจง สร้างความเข้าใจในเนื้อหาให้แก่ผู้เรียน และสรุปบทเรียนทุกครั้ง	4.08	0.94	มากที่สุด
5. ครูมีแบบทดสอบวัดความสามารถของผู้เรียน	4.17	0.76	มาก
รวม	4.03	0.64	มาก

จากตารางที่ 4.5 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการแสดงความใส่ใจในงานการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03$ S.D.=0.64) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ อันดับแรก ได้แก่ ท่านมีแบบทดสอบวัดความสามารถของผู้เรียน ($\bar{X}=4.17$, S.D.=0.76) และครูเลือกใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X}=4.17$, S.D.=0.79) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน รองลงมา ได้แก่ ครูมีการอธิบาย ชี้แจง สร้างความเข้าใจในเนื้อหาให้แก่ผู้เรียนและสรุปบทเรียนทุกครั้ง ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.94) และครูมีการศึกษาหลักสูตรรายวิชาก่อนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.91$, S.D.=0.74) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ครูมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดหลักสูตร ($\bar{X}=3.82$, S.D.=0.80) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ

ด้านการทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ	ระดับปฏิบัติ		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ครูมีการวัดผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมีระบบ	4.10	0.77	มาก
2. ครูมีการแจ้งผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบอย่างต่อเนื่อง	4.15	0.79	มาก
3. ครูมีการนำผลความก้าวหน้าของผู้เรียนมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดกิจกรรม การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	4.09	0.78	มาก
4. ครูเลือกใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนทั้งรายบุคคล และรายกลุ่ม	4.21	0.77	มาก
5. ครูพูดคุยอย่างชมเชย และให้กำลังใจผู้เรียนตาม โอกาสที่เหมาะสม	4.26	0.81	มาก
รวม	4.16	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.6 ของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.63) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ อันดับแรก ได้แก่ ครูพูดคุยอย่างชมเชย และให้กำลังใจผู้เรียน ตามโอกาสที่เหมาะสม ($\bar{X}=4.26$, S.D.=0.81) รองลงมา ได้แก่ ครูเลือกใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม กับผู้เรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ($\bar{X}=4.21$, S.D.=0.81) ครูมีการแจ้งผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.15$, S.D.=0.79) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และครูมีการวัดผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมี ระบบ ($\bar{X}=4.10$, S.D.=0.77) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ท่านมีการนำผลความก้าวหน้า ของผู้เรียนมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดกิจกรรม การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.09$, S.D.= 0.78) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ

ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ	ระดับปฏิบัติ		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ครูมีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	4.15	0.71	มาก
2. ครูมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้เชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น	3.83	0.91	มาก
3. ครูตรวจงานอย่างละเอียดและแก้ไขคำตอบที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน	3.95	0.89	มาก
4. ครูจัดสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนที่เรียนรู้ช้าและไม่เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน	3.94	0.90	มาก
5. ครูให้การสนับสนุนและจัดหาเอกสาร ใบงาน เพิ่มเติมแก่ผู้เรียนที่มีความสนใจ นอกเหนือจากในบทเรียน	4.05	0.78	มาก
6. ครูส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัดของผู้เรียน	4.11	0.74	มาก
รวม	4.01	0.69	มาก

จากตารางที่ 4.7 ของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.01$, S.D.=0.69) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ อันดับแรก ได้แก่ ท่านมีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ($\bar{X}=4.15$, S.D.=0.71) รองลงมา ได้แก่ ท่านส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัดของผู้เรียน ($\bar{X}=4.11$, S.D.=0.74) ท่านให้การสนับสนุนและจัดหาเอกสาร ใบงาน เพิ่มเติมแก่ผู้เรียนที่มีความสนใจ นอกเหนือจากในบทเรียน ($\bar{X}=4.05$, S.D.=0.78) ตรวจงานอย่างละเอียดและแก้ไขคำตอบที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน ($\bar{X}=3.95$, S.D.=0.89) และครูจัดสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนที่เรียนรู้ช้าและไม่เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ($\bar{X}=3.94$, S.D.=0.90) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ท่านมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้เชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น ($\bar{X}=3.83$, S.D.=0.91) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้

ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้	ระดับปฏิบัติ		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ครูใช้แอปพลิเคชันต่างๆ เพื่อช่วยในการจัดการเรียนรู้ เช่น Pickers , Kahoot, Socrative	4.02	0.94	มาก
2. ครูใช้สื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เช่น E-learning , E-book , CAI ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกครั้ง	4.06	0.91	มาก
3. ครูจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น computer , Tablet , Interactive Board	4.17	0.72	มาก
4. ครูมอบหมายให้ผู้เรียนค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อสารสนเทศ เช่น Internet Youtube	4.13	0.89	มาก
5. ครูใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดการเรียนรู้ เช่น Blog , Facebook , Twitter	4.02	0.73	มาก
6. ครูให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการใช้สื่อการเรียนรู้	4.03	0.72	มาก
รวม	4.07	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.8 ของประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.07$, S.D.=0.62) เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมาก ไปน้อยดังนี้ อันดับแรก ได้แก่ ครูจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น computer , Tablet , Interactive Board ($\bar{X}=4.17$, S.D.=0.72) รองลงมา ได้แก่ ครูมอบหมายให้ผู้เรียนค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อสารสนเทศ เช่น Internet Youtube ($\bar{X}=4.13$, S.D.=0.89) ครูใช้สื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เช่น E-learning , E-book , CAI ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกครั้ง ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.91) และครูให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการใช้สื่อการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.72) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ครูใช้แอปพลิเคชันต่างๆ เพื่อช่วยในการจัดการเรียนรู้ เช่น Pickers , Kahoot , Socrative ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.94) และครูใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดการเรียนรู้ เช่น Blog , Facebook , Twitter ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เสนอผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4.9 – 4.12

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม

ปัจจัย	ระดับปฏิบัติ		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	4.14	0.70	มาก
2. ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน	4.39	0.42	มาก
3. ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู	4.21	0.59	มาก
รวม	4.25	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.9 ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกปัจจัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ($\bar{X}=4.39$, S.D.=0.42) รองลงมา คือ ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู ($\bar{X}=4.21$, S.D.=0.59) ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=4.14$, S.D.=0.70) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ปัจจัยแรงงูใจในการปฏิบัติงาน

ปัจจัยแรงงูใจในการปฏิบัติงาน	ระดับปฏิบัติ		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ครูได้รับการยกย่อง ชมเชย และได้รับกำลังใจจากผู้บังคับบัญชา	4.03	0.83	มาก
2. ครูได้รับการสนับสนุนให้ได้พัฒนาตนเองตามความต้องการ			
3. ครูได้รับการพิจารณาความดีความชอบอย่างยุติธรรม	4.10	0.87	มาก
4. ครูได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาในการทำผลงานทางวิชาการ	4.02	0.91	มาก
	4.29	0.73	มาก
5. ครูมีความพึงพอใจต่อปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย	4.38	0.73	มาก
รวม	4.14	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.10 ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ปัจจัยแรงงูใจในการปฏิบัติงาน โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.14$, S.D.=0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ อันดับแรก ได้แก่ ครูมีความพึงพอใจต่อปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X}=4.38$, S.D.=0.73) รองลงมา ได้แก่ ครูได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาในการทำผลงานทางวิชาการ ($\bar{X}=4.29$, S.D.=0.74) ครูได้รับการสนับสนุนให้ได้พัฒนาตนเองตามความต้องการ ($\bar{X}=4.10$, S.D.=0.87) และครูได้รับการยกย่อง ชมเชย และได้รับกำลังใจจากผู้บังคับบัญชา ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.83) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ครูได้รับการพิจารณาความดีความชอบอย่างยุติธรรม ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.91) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบนมาตรฐานของปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน

ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน	ระดับปฏิบัติ		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ห้องเรียนสะอาด มีระเบียบ มีรูปแบบห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.43	0.86	มาก
2. ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอและมีอากาศถ่ายเทสะดวก	4.30	0.72	มาก
3. ห้องเรียนมีป้ายนิเทศให้ความรู้และมีมุมต่างๆ เช่น มุมรักการอ่าน มุมผลงานผู้เรียน	4.37	0.65	มาก
4. ครูยิ้มแย้มแจ่มใสและแสดงความเป็นมิตรกับผู้เรียน	4.26	0.69	มาก
5. ครูมีการสนับสนุน และให้กำลังใจผู้เรียน	4.26	0.70	มาก
6. ครูให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนทุกคน	4.30	0.70	มาก
รวม	4.32	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.11 ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.32$, S.D.=0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ อันดับแรก ได้แก่ ห้องเรียนสะอาดมีระเบียบ มีรูปแบบห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{X}=4.43$, S.D.=0.86) รองลงมาคือ ห้องเรียนมีป้ายนิเทศให้ความรู้และมีมุมต่างๆ เช่น มุมรักการอ่าน มุมผลงานผู้เรียน ($\bar{X}=4.37$, S.D.=0.65) ท่านให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนทุกคน ($\bar{X}=4.30$, S.D.=0.70) และห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอและมีอากาศถ่ายเทสะดวก ($\bar{X}=4.30$, S.D.=0.72) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันตามลำดับ ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ท่านยิ้มแย้มแจ่มใสและแสดงความเป็นมิตรกับผู้เรียน ($\bar{X}=4.26$, S.D.=0.69) และครูมีการสนับสนุน และให้กำลังใจผู้เรียน ($\bar{X}=4.26$, S.D.=0.70) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู

ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู	ระดับปฏิบัติ		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ครูแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมตามกาลเทศะ	4.13	0.72	มาก
2. ครูวางตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	4.37	0.72	มาก
3. ครูใช้คำพูดที่สุภาพ และถูกต้องตามหลักภาษา	4.30	0.68	มาก
4. ครูสามารถควบคุมอารมณ์ได้	4.18	0.73	มาก
5. ครูปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ และอุทิศเวลาเพื่อผู้เรียน	4.20	0.75	มาก
6. ครูปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผู้เรียน	4.09	0.95	มาก
รวม	4.21	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.12 ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.21$, S.D.=0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ อันดับแรก ได้แก่ ครูวางตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ($\bar{X}=4.37$, S.D.=0.72) รองลงมา ได้แก่ ครูใช้คำพูดที่สุภาพ และถูกต้องตามหลักภาษา ($\bar{X}=4.30$, S.D.=0.68) ครูปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ และอุทิศเวลาเพื่อผู้เรียน ($\bar{X}=4.20$, S.D.=0.75) ครูสามารถควบคุมอารมณ์ได้ ($\bar{X}=4.18$, S.D.=0.73) และครูแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมตามกาลเทศะ ($\bar{X}=4.13$, S.D.=0.72) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ครูปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผู้เรียน ($\bar{X}=4.09$, S.D.=0.95) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับข้อกับ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับข้อกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู จังหวัดปทุมธานี โดยนำตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน (x_1) ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน (x_2) ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู (x_3) และประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (y) มาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) โดยแสดงผลดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยคัดสรรกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ตัวแปร	x_1	x_2	x_3	y
ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน (x_1)	1.000			
ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน (x_2)	0.686 **	1.000		
ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู (x_3)	0.582 **	0.831 **	1.000	
ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (y)	0.748 **	0.658 **	0.666 **	1.000

** $p < .01$

จากตารางที่ 4.13 ตัวแปรปัจจัย (x) คือ ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน (x_1) ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน (x_2) ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู (x_3) กับตัวแปรประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (y) มีความสัมพันธ์กันในทางบวก และอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่าง 0.582 ถึง 0.748

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัย ($x_1 - x_3$) กับตัวแปรผลประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (y) พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน (x_1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ($r_{x_1y} = 0.748$) รองลงมา คือ ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู (x_3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มากที่สุด ($r_{x_3y} = 0.666$) และปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน (x_2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ($r_{x_2y} = 0.658$) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์หัตถดอยพหุคูณของปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หัตถดอยพหุคูณของปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยนำตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน (x_1) ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน (x_2) ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู (x_3) และประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (y) มาวิเคราะห์หาค่าสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis by Enter) นำเสนอรายละเอียดผล ดังตารางที่ 4.14 – 4.16 ดังนี้

5.1 ผลการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอย ดังนี้

5.1.1 ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีมาตราวัดเป็น Interval ซึ่งกำหนดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

5.1.2 ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามสุ่มมาจากประชากรที่มีการแจกแจงปกติ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 359 คน ซึ่งมีจำนวนมากกว่า 30 จึงถือได้ว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็น โคนึงปกติ

5.1.3 ตรวจสอบค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อน (Residual) = .103 และมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (sig. = .000)

ตารางที่ 4.14 ค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน

Model	SS	df	MS	F	Sig.
Regression	65.893	3	21.964	212.847	.000
Residual	36.633	355	.103		
Total	139.630	358			

5.1.4 ตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยการตรวจสอบจากค่าความคงทนของการยอมรับ (Tolerance) และค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (VIF)

ตารางที่ 4.15 ค่าความคงทนของการยอมรับ (Tolerance) และมีค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (VIF) ของตัวแปรต้นในด้านต่างๆ

ตัวแปร	Tolerance	VIF
ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน(x_1)	.530	1.888
ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน(x_2)	.420	2.381
ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู (x_3)	.497	2.013

จากตารางที่ 4.15 ตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่าความคงทนของการยอมรับ (Tolerance) ไม่น้อยกว่า 0.2 และมีค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (VIF) น้อยกว่า 10 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีลักษณะเป็น Multicollinearity คือ ไม่เกิดความสัมพันธ์กันเองของตัวแปรอิสระ

5.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ผู้วิจัยวิเคราะห์ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยการหาค่าสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis by Enter) ด้วยวิธีนำตัวแปรทั้งหมดเข้าสมการ ปรากฏดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ค่าสมการถดถอยพหุคูณ ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ตัวแปร	b	S.E.b	B	t	Sig.
Constant	.816	.181		4.515	.000
ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน(x_1)	.392	.033	.516	11.832	.000
ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน(x_2)	.097	.063	.076	1.547	.004
ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู (x_3)	.283	.041	.313	6.963	.000

$R^2 = .643$ $R = .802$

จากตารางที่ 4.16 ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .802 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .643 หมายถึง ตัวพยากรณ์ทุกตัวร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ ได้ร้อยละ 64.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์รายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมากที่สุด คือ ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน (x_1) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เท่ากับ 0.392 รองลงมา คือ ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู (x_3) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เท่ากับ 0.283 และปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน (x_2) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เท่ากับ 0.097 ซึ่งสามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบได้ ดังนี้

$$\hat{y} = 0.816 + 0.392 x_1 + 0.283 x_3 + 0.097 x_2$$

สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$Zy' = 0.516 x_1 + 0.313 x_3 + 0.076 x_2$$

จากสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน อธิบายได้ดังนี้

1) ปัจจัยค้ำค้ำสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง หากปัจจัยค้ำค้ำสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน (x_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วยมาตรฐาน จะทำให้ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (y) มีค่าเพิ่มขึ้น 0.516 หน่วยมาตรฐาน เมื่อควบคุมปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านอื่นๆ ให้คงที่

2) ปัจจัยค้ำค้ำสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู จังหวัดปทุมธานี ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู หมายถึง หากปัจจัยค้ำค้ำสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน (x_3) เพิ่มขึ้น 1 หน่วยมาตรฐาน จะทำให้ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (y) มีค่าเพิ่มขึ้น 0.313 หน่วยมาตรฐาน เมื่อควบคุมปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านอื่นๆ ให้คงที่

3) ปัจจัยค้ำค้ำสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน หมายถึง หากปัจจัยค้ำค้ำสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน (x_2) เพิ่มขึ้น 1 หน่วยมาตรฐาน จะทำให้ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (y) มีค่าเพิ่มขึ้น 0.076 หน่วยมาตรฐาน เมื่อควบคุมปัจจัยค้ำค้ำสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านอื่นๆ ให้คงที่

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 1) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู จังหวัดปทุมธานี และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู จังหวัดปทุมธานี ใช้วิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำนวน 359 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 359 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ดังนี้ 1) ค่าร้อยละ (Percentage) 2) ค่าความถี่ (Frequency) 3) ค่าเฉลี่ย (Mean) 4) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 5) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และ 6) การใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบนำตัวแปรทั้งหมดเข้าสมการ (Multiple Regression Method by Enter)

5.1 สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

จากการศึกษา พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20-30 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และเป็นครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การศึกษาระดับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ คือ ด้านการสร้างความชัดเจนในบทเรียน ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ด้านการแสดงความใส่ใจในงานการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ด้านการทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ และด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ พบว่า

1) ด้านการสร้างความชัดเจนในบทเรียน มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยแยกประเด็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดสามลำดับแรก ดังนี้ 1) ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ก่อนเข้าสู่บทเรียน 2) ครูมีการอธิบายเนื้อหาความรู้ให้แก่ผู้เรียน 3) ครูสามารถจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม

ศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน และลำดับสุดท้าย คือ ครูมีการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ

2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยแยกประเด็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดสามลำดับแรก ดังนี้ 1) ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมติ 2) ครูจัดการเรียนรู้โดยการโต้ว่าที เพื่อพัฒนากระบวนการคิด 3) ครูใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และลำดับสุดท้าย คือ ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามข้อสงสัย หรือร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม ตามลำดับ

3) ด้านการแสดงความใส่ใจในงานการสอน มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยแยกประเด็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดสามลำดับแรก ดังนี้ 1) ครูเลือกใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2) ครูมีแบบทดสอบวัดความสามารถของผู้เรียน 3) ครูมีการอธิบายชี้แจง สร้างความเข้าใจในเนื้อหาให้แก่ผู้เรียนและสรุปบทเรียนทุกครั้ง และลำดับสุดท้าย คือ ครูมีการจัดทำแผนการเรียนรู้โดยยึดหลักสูตร ตามลำดับ

4) ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยแยกประเด็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดสามลำดับแรก ดังนี้ 1) ครูจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น computer, Tablet, Interactive Board 2) ครูมอบหมายให้ผู้เรียนค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อสารสนเทศ เช่น Internet Youtube 3) ครูใช้สื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เช่น E-learning, E-book, CAI ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกครั้ง และลำดับสุดท้าย คือ ครูใช้แอปพลิเคชันต่างๆ เพื่อช่วยในการจัดการเรียนรู้ เช่น Pickers, Kahoot, Socrative ตามลำดับ

5) ด้านการทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยแยกประเด็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดสามลำดับแรก ดังนี้ 1) ครูพูดคุยก่อนชมเชย และให้กำลังใจแก่ผู้เรียนตามโอกาสที่เหมาะสม 2) ครูใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม 3) ครูมีการแจ้งผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบอย่างต่อเนื่อง และลำดับสุดท้าย คือ ครูมีการนำผลความก้าวหน้าของผู้เรียนมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

6) ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยแยกประเด็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดสามลำดับแรก ดังนี้ 1) ครูมีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง 2) ครูส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัดของผู้เรียน 3) ครูให้การสนับสนุนและจัดหาเอกสาร ใบบงาน เพิ่มเติมแก่ผู้เรียนที่มีความสนใจนอกเหนือ

จากในบทเรียน และลำดับสุดท้าย คือ ครูมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้เชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ คือ ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1) ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยแยกประเด็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดสามลำดับแรก ดังนี้ 1) ห้องเรียนสะอาด มีระเบียบ มีรูปแบบห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน 2) ห้องเรียนมีป้ายนิเทศให้ความรู้และมีมุมต่างๆ เช่น มุมรักการอ่าน มุมผลงานผู้เรียน 3) ครูให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนทุกคน และห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอและมีอากาศถ่ายเทสะดวก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และลำดับสุดท้าย คือ ครูยิ้มแย้มแจ่มใสและแสดงความเป็นมิตรกับผู้เรียน และครูมีการสนับสนุน และให้กำลังใจผู้เรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

2) ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยแยกประเด็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดสามลำดับแรก ดังนี้ 1) ครูวางตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน 2) ครูใช้คำพูดที่สุภาพและถูกต้องตามหลักภาษา 3) ครูปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ และอุทิศเวลาเพื่อผู้เรียน และลำดับสุดท้าย คือ ครูปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผู้เรียนตามลำดับ

3) ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยแยกประเด็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดสามลำดับแรก ดังนี้ 1) ครูมีความพึงพอใจต่อปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย 2) ครูได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาในการทำผลงานทางวิชาการ 3) ครูได้รับการสนับสนุนให้ได้พัฒนาตนเองตามความต้องการ และลำดับสุดท้าย คือ ครูได้รับการพิจารณาความดีความชอบอย่างยุติธรรม ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ตัวพยากรณ์ทุกตัวร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ ได้ร้อยละ 64.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์รายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีค่าอำนาจจำแนกมากที่สุด คือ ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู และปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ตามลำดับ ซึ่งสามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 64.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบได้ ดังนี้

$$\hat{y} = 0.816 + 0.392 x_1 + 0.283 x_3 + 0.097 x_2$$

สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$Zy' = 0.516 x_1 + 0.313 x_3 + 0.076 x_2$$

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยอภิปรายผลจากประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

5.2.1 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยภาพรวมในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ซึ่งในกระบวนการจัดการเรียนรู้นั้นผู้เรียนและผู้สอนต้องมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด รวมทั้งพฤติกรรมที่ผู้สอนแสดงต่อผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ อันเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพ ดังนั้น ครูจึงควรจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ทักษะ ความรู้ วิธีการหรือพฤติกรรมของผู้เรียน สอดคล้อง (อำไพ อุสาหะ, 2556) ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูส่วนใหญ่มีความใส่ใจในวิชาชีพ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน สอดคล้องกับ (สาคร พันแสน, 2556) พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูวิทยาศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้เรียนเห็นความตั้งใจในการจัดการเรียนรู้ของครู มีการเตรียมการสอน มีการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ครูมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน การเสริมแรง การมีปฏิสัมพันธ์ในการให้ข้อมูลย้อนกลับ การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน และการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนให้กับผู้เรียนแล้ว ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และประสบความสำเร็จในการเรียน จึงทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ Reynold (1998) พบว่า องค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนรู้ในสหราชอาณาจักร โดยศึกษาคุณลักษณะของครูที่มีประสิทธิภาพและองค์ประกอบการสอนของครูที่มีประสิทธิภาพ คือ ครูควรใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยยึดหลักความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีการบันทึกผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการสร้างความชัดเจนในบทเรียน มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ลำดับแรก ทั้งนี้ เนื่องมาจากในการจัดการเรียนรู้ครูมีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนเข้าสู่บทเรียน มีการอธิบาย เนื้อหาความรู้ให้แก่ผู้เรียน สามารถจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละ คน และมีการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ วนิชยา นิยมญาติ (2559) พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ในกลุ่มเครือข่ายไตรรัตน์สัมพันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการสร้างความชัดเจนในบทเรียน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูมีการแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ขอบข่ายของเนื้อหา ก่อน ทำการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบงานและความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนเริ่มการจัดการเรียนรู้ใหม่ และทำให้ บทเรียนชัดเจนโดยการยกตัวอย่างหรือใช้รูปภาพหรือการสาธิต ซึ่งสอดคล้องกับ ปริศนา กล้าหาญ (2559) พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านการสร้างความชัดเจนในบทเรียน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจ เนื่องมาจากการที่ครูมีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบก่อนเริ่มการจัดการเรียนรู้ มีการ แจ้งขอบข่ายของเนื้อหา วัดความรู้เดิมของผู้เรียน มีการจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน และจัดการ เรียนรู้ตามระดับความสามารถของผู้เรียน ใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ มีการใช้ รูปภาพหรือการสาธิต การแสดงบทบาทสมมุติ มีการสรุปบทเรียนเมื่อจบการเรียนรู้

ลำดับที่สอง ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจ มาจาก ครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น การแสดงละคร บทบาท สมมุติ การโต้วาทิ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด ใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกแก้ปัญหา มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ สรุปเนื้อหาความรู้ เช่น Mind Mapping, Concept และครูเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามข้อสงสัย หรือ ร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ นัยนา กวนวงศ์ (2552) พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น ด้านการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครู มีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ครูมีการจัดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น เปลี่ยนแปลงได้เสมอ มีการ กำหนดกิจกรรม วิธีการ รูปแบบให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วย ตนเอง และสอดคล้องกับ ญาณัญญา ศิริภักตร์ธาดา (2553) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพต่อการพัฒนาพฤติกรรมการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาด โดยการสอนแบบมีส่วนร่วม

พัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความรู้ความเข้าใจและสามารถพัฒนากระบวนการคิดได้ และยังคงคล่องกับ เบญจพร สว่างศรี (2559) พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ได้รับการสอนคณิตศาสตร์แบบเชิงรุก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนแบบเชิงรุกเป็นการเรียนที่เน้นให้ผู้เรียน ได้ปฏิบัติ และสร้างความรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติในระหว่างจัดการเรียนรู้ โดยเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้ผู้เรียน สามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมที่ได้จากการปฏิบัติตามความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนดีขึ้น เพราะมีการ แลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นกันมากขึ้น ทำให้การจัดการเรียนรู้ของครูมีประสิทธิภาพ

ลำดับที่สาม ด้านการแสดงความใส่ใจในงานการสอน มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจมาจาก ครูมีการเลือกใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การ เรียนรู้ มีแบบทดสอบวัดความสามารถของผู้เรียน มีการอธิบายชี้แจง สร้างความเข้าใจในเนื้อหาให้แก่ ผู้เรียนและสรุปบทเรียนทุกครั้ง มีการศึกษาหลักสูตรรายวิชาก่อนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และมีการ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กอบศักดิ์ มูลมัย (2554) พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 1 ด้านการแสดงความใส่ใจในงานการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมา จากครูผู้สอนมีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยยึดหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรเป็นแนวทาง เลือกใช้รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ เหมาะสมกับเนื้อหา มีการทบทวนเนื้อหาเดิม และมีการทดสอบก่อนเรียน และมีการทำกำหนดการ สอนที่ชัดเจนแน่นอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริศนา กล้าหาญ (2559) พบว่า ประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านการแสดงความ ใส่ใจในงานการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มีการจัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้ตามหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ มีการเลือกใช้รูปแบบ การ วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ มีการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้เรียนในขณะที่จัดการเรียนรู้ และไม่ทำงานอื่นๆ มาปฏิบัติในช่วงสอน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

ลำดับที่สี่ ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจมา จากครูจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น computer, Tablet, Interactive Board มีการ มอบหมายให้ผู้เรียนค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อสารสนเทศ เช่น Internet Youtube ใช้สื่อการ เรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เช่น E-learning, E-book, CAI ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกครั้ง และมี

การใช้แอปพลิเคชันต่างๆ เพื่อช่วยในการจัดการเรียนรู้ เช่น Pickers, Kahoot, Socrative สอดคล้องกับงานวิจัยของ อเทตยา แก้วศรีหา (2558) พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเลือกใช้สื่อการสอนที่ประหยัด คุ่มค่าและเหมาะสม มีการใช้สื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ ได้เหมาะสม และตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจมาศ กระตารัตน์ (2556) พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูมีการใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหา และวัยของผู้เรียน มีการใช้สื่อที่หลากหลาย ผลิตสื่อการเรียนรู้หรือจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน สามารถเก็บรักษา และซ่อมแซมสื่อการเรียนรู้ได้ มีการแนะนำสื่อการเรียนรู้หรือแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ คำพล ใจเมือง (2551) พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูตามมาตรฐานการศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากมีการผลิตสื่อการเรียนรู้มีสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ มีการพัฒนาดัดแปลงจากของเดิมที่มีอยู่แล้วให้ทันสมัย และได้ผลดียิ่งขึ้น มีการใช้เทคนิคการสอนที่ทันสมัย มีการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้

ลำดับที่ห้า ด้านการทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูพูดคุยอย่างชัดเจน และให้กำลังใจแก่ผู้เรียนตามโอกาสที่เหมาะสม ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น เลือกใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม มีการวัดผลการเรียนรู้พร้อมทั้งแจ้งผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบอย่างต่อเนื่อง มีการนำผลความก้าวหน้าของผู้เรียนมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดกิจกรรม การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้การจัดการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริศนา กล้าหาญ (2559) พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านการทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก มีการยกย่องชมเชยผู้เรียน เมื่อต้องการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ครูมีการดูแลผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติงาน และติดตามความก้าวหน้าในการทำงานของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ มีการแจ้งผลการประเมินความก้าวหน้าให้ผู้เรียนทราบเป็นระยะ มีการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนทั้งรายกลุ่ม หรือรายบุคคล และสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ นัยนา กวนวงศ์ (2552) พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น ด้านการทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากการสอนเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดความเข้าใจในตัวผู้เรียน มีการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้อย่างมีระบบ ครูสามารถบูรณาการเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้จึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ สามารถก่อให้เกิดประสบการณ์ที่มีความหมายต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน นอกจากนี้ ผลของการจัดการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียน ครูควรประยุกต์ใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้และวิธีการใหม่ๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียน มีการตอบสนองต่อการจัดการเรียนรู้ของครู เปิดโอกาสให้ซักถาม และทราบความก้าวหน้าในการเรียนทุกครั้งเพื่อพัฒนาการซึ่งทำให้กระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

ลำดับสุดท้าย ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูมีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้เชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ได้ง่ายขึ้น ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัดของผู้เรียน และให้การสนับสนุน จัดหาเอกสารใบงาน เพิ่มเติมแก่ผู้เรียนที่มีความสนใจ นอกเหนือจากในบทเรียน ครูตรวจงานอย่างละเอียดและแก้ไขคำตอบที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน จัดสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนที่เรียนรู้ช้าและไม่เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ วณิชยา นิยมญาติ (2559) พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายไตรรัตน์สัมพันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูมีการจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อยๆ เพื่อให้ง่ายต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน วางแผนปรับเปลี่ยนเนื้อหาใหม่ที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้ง่ายต่อการเข้าใจของผู้เรียนและสอดคล้องกับเนื้อหาเพิ่ม กำหนดเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับลำดับขั้นของการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดลนภา วงษ์ศิริ (2556) พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจมาจาก ครูมีการกำหนดหน่วยการเรียนรู้และสาระความรู้ตามลำดับความยากง่าย เพื่อง่ายต่อการเรียนรู้ ออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้ง่ายต่อการเข้าใจของผู้เรียนส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเพื่อบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กอบศักดิ์ มูลมัย (2554) พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูมีการกำหนดหน่วย

การเรียนและเนื้อหาในบทเรียน มีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ตามลำดับเนื้อหา แบ่งเนื้อหาที่ต้องการ ออกเป็นส่วนย่อย เพื่อให้ง่ายต่อการเรียน มีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาใหม่ที่จะทำการสอน และสอดคล้อง กับเนื้อหาเดิม ครูมีการแก้ไขคำตอบที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนทันทีที่ผู้เรียนตอบผิด มีการส่งเสริมอัตรา ความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องจนบรรลุจุดประสงค์สูงสุด

5.2.2 ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู ประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาใน แต่ละปัจจัย ดังนี้

1) ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ห้องเรียนมีความสะอาด มีระเบียบ มีรูปแบบ การจัดห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ห้องเรียนมีป้ายนิเทศให้ความรู้และมีมุมต่างๆ เช่น มุม รักการอ่าน มุมผลงานผู้เรียน ครูให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนทุกคน ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอและมี อากาศถ่ายเทสะดวก อีกทั้งครูยิ้มแย้มแจ่มใส และแสดงความเป็นมิตรกับผู้เรียน ให้การสนับสนุน และให้กำลังใจผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ศุภชัย สว่างภพ (2555) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก กับประสิทธิภาพการสอนของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ปัจจัยบรรยากาศในการจัดการเรียน การสอนอยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ จรัสศรี หะทะยัง (2557) พบว่า ปัจจัยการจัดบรรยากาศในการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการ จัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .226 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากห้องเรียนสะอาดและมีความ เป็นระเบียบ มีป้ายนิเทศที่ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน มีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ที่จำเป็น เพียงพอ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ พูดคุยกับผู้เรียนด้วยสีหน้ายิ้มแย้ม แจ่มใสและเป็นมิตร สอดคล้องกับ เบญจมาศ กระจ่างรัตน์ (2556) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูวิทยาศาสตร์ มากที่สุดคือ ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน เนื่องจากการจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศในชั้นเรียน จะส่งเสริมความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียนให้แก่ผู้เรียน สามารถทำให้ครูจัดการเรียนการสอนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพของ ปฏิสัมพันธ์ที่จะเกิดขึ้นในห้องเรียน ระหว่างครูกับผู้เรียน ส่งผลต่อพัฒนาการของผู้เรียนในด้านซึ่งมี ผลต่อสภาพจิตใจของทั้งครูและผู้เรียนขณะที่ทำการเรียนการสอน และยังสอดคล้องกับ Mcber (2000) พบว่า คุณลักษณะการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่มีผลต่อความก้าวหน้า ได้แก่ บรรยากาศในชั้น เรียน เนื่องจากบรรยากาศในห้องเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ครูจะต้องคำนึงถึงเพราะส่งผลต่อการเรียนรู้ของ ผู้เรียนช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ จึงทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูมีประสิทธิภาพ

2) ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู ครูต้องวางตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ใช้คำพูดที่สุภาพและถูกต้องตามหลักภาษา ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อุทิศเวลาเพื่อผู้เรียน ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ เบนจามาส กระจาดรัตน์ (2556) พบว่า ปัจจัยบุคลิกภาพของครูมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้ข้าราชการครูที่บรรจุเป็นข้าราชการครูใหม่ทุกคนผ่านการปฐมนิเทศ และอบรมเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพ และบุคลิกภาพ ซึ่งทำให้ครูส่วนใหญ่ มีบุคลิกภาพที่ดี ทำให้ผู้เรียนเกิดความรัก ศรัทธา และเชื่อมั่นในตัวครูอย่างแท้จริง สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่อยากจะเรียนและตั้งใจเรียนมากขึ้น ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ของครูมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทราวรรณ ชาสันเทียะ (2560) พบว่า ปัจจัยบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 เนื่องจากหน้าที่ของครูมิใช่เพียงแต่สอนเท่านั้น ยังต้องอบรม กล่อมเกลานิรันดร์และความประพฤติของผู้เรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย ดูแลทุกข์สุขของผู้เรียน ครูจะต้องรู้จักสร้างความสัมพันธ์อันดีให้กับผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความไว้วางใจ และเคารพนับถือ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ อเทตยา แก้วศรีหา (2558) พบว่าปัจจัยบุคลิกลักษณะของครูสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .410 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเนื่องมาจากครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น ครูจึงควรมีบุคลิกยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นกัลยาณมิตร แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมตามกาลเทศะ มีความรู้ สามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามสถานการณ์ และยังสอดคล้องกับ จรัสศรี หะทะยัง (2556) พบว่า ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครูมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .132 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจมาจากครูเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ มีความประพฤติที่ดีและเป็นแบบอย่างที่ดี มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบในการจัดการเรียนรู้ มีความสุขุม รอบคอบ ใช้เหตุผลในการตัดสินใจปัญหา มีความเสียสละ อุทิศแรงกายแรงใจ เอาใจใส่ผู้เรียนอย่างทั่วถึง ใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้เรียนที่ถูกต้อง ตามอักขรวิธี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีน้ำใจเอื้อเฟื้อกับผู้เรียน

3) ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ครูต้องมีความพึงพอใจต่อภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ได้รับการพิจารณาความดีความชอบอย่างยุติธรรม ได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา ในการสร้างความก้าวหน้าในวิชาชีพ และได้รับการสนับสนุนให้มีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้

ความสามารถ เพื่อนำมาใช้จัดการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ อเทตยา แก้วศรีหา (2558) พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .372 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเอง โดยการให้ครูได้รับการอบรม ศึกษาคุณงาน มีการส่งเสริมให้ครูมีความก้าวหน้าในวิชาชีพด้วยการทำผลงานทางด้านวิชาการ มีการเลื่อนขั้นเงินเดือนที่เป็นไปด้วยความยุติธรรม หรือแม้กระทั่งให้ค่าชมเชย หรือร่วมแสดงความยินดีกับครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจมาศ กระตารัตน์ (2556) พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแรงจูงใจในการปฏิบัติงานเป็นกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าโดยจงใจให้กระทำหรือคิดรน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์บางอย่าง ซึ่งจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจ มีเป้าหมายที่ชัดเจน และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากแรงกระตุ้นทำให้บุคคลมีประสิทธิภาพในการทำงาน ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพและปริมาณของงานสามารถปฏิบัติงานเหล่านั้นได้อย่างเต็มความสามารถ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนวยพร อัสวโรจนกุลชัย (2553) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .34 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจาก แรงจูงใจเป็นแรงกระตุ้นทั้งภายนอกและภายในที่ช่วยให้ครูแสดงพฤติกรรมออกมา ถ้ามีแรงจูงใจในทางบวกก็จะทำให้ครูมีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ ปภาวดี มนต์รีวัต (2554) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นความตั้งใจอย่างจริงจังของบุคคลที่แสดงออกซึ่งการกระทำอย่างมีเป้าหมาย หรือกิจกรรมในงานเป็นความรู้สึกร่วมหรือความเต็มใจที่จะทำงานเพื่อความสำเร็จของเป้าหมาย

5.2.3 ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ทุกตัวเป็นตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี สามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 64.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยปัจจัยคัดสรรที่มีความสามารถในการพยากรณ์เป็น ดังนี้

1) ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยลำดับแรก เนื่องมาจากปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงานเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกับครูโดยตรงเพื่อจูงใจให้ครูรักในการสอน และกระตุ้นความพึงพอใจให้แก่ครูในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ จูติกานัญญ์ คงชัย (2560) พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกและส่งผลต่อประสิทธิภาพการ

ปฏิบัติงานของครู เนื่องจากผู้บริหารต้องสร้างแรงจูงใจให้กับครู โดยส่งเสริมให้มีการพัฒนาตนเอง เปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความคิดเห็น ให้กำลังใจในการทำงาน ยกย่องชมเชยแก่ครูที่ปฏิบัติงานได้สำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ ภัทรารวรรณ ชาสันเทียะ (2560) พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ทั้งนี้เป็นเพราะแรงจูงใจเป็นตัวการที่ทำให้เกิดพลังในการผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา และแรงจูงใจยังเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานและเป็นความเต็มใจที่จะใช้พลังความสามารถเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ อเททยา แก้วศรีหา (2558) พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงานส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจมาศ กระจดารัตน์ (2556) พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงานส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ เนื่องจากครูผู้มีแรงจูงใจในการทำงานก็จะเตรียมการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้า ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อหาที่จัดการเรียนรู้ เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ที่แปลกใหม่มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนทำให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในทางตรงกันข้ามครูที่ไม่มีแรงจูงใจและกำลังใจในการทำงานก็จะท้อแท้เมื่อหน้าหมดกำลังใจที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือไม่เตรียมการสอนเลย จึงทำให้เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติงานในหน้าที่ลดน้อยลง ดังนั้น ครูที่มีแรงจูงใจและกำลังใจในการทำงานก็จะสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนได้ประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายของตนที่ตั้งไว้ นั่นก็คือประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัตรา ภมร (2554) เป็นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้และให้ความร่วมมือฝกสนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีแรงจูงใจในการทำงานทำให้มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เกิดความเชื่อมั่นในองค์กร ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ และยังสอดคล้องกับ Avwersuo (2017) กล่าวว่า แรงจูงใจในการทำงานของครูส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ แรงจูงใจที่จะทำให้ครูมีความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนรู้ คือ แรงจูงใจในด้านของเงินเดือนหรือเงินตอบแทน เนื่องจากทั้งเศรษฐกิจปัจจุบันของประเทศ อัตราเงินเฟ้อบ่ยและมาตรฐานการครองชีพที่สูง แรงจูงใจในด้านของการให้เงินเดือนที่สูง จึงส่งผลให้ครูมีกำลังใจในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

2) ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู เนื่องจากอาชีพครูเป็นอาชีพที่นับได้ว่าเป็นแม่พิมพ์ของชาติ และครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน ผู้เรียนให้ความเคารพนับถือ ดังนั้น หากครูมีบุคลิกลักษณะที่ดีจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้ของครูมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ

ภัทรารวรรณ ชาสันเทียะ (2560) พบว่า ปัจจัยบุคลิกภาพของครูมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม และส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู เนื่องจากการที่ครูมีบุคลิกภาพที่ดี ย่อมมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน ส่งผลให้ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูเป็นไปในทางที่ดีด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ เบญจมาศ กระจาดรัตน์ (2556) พบว่า ปัจจัยบุคลิกภาพส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ เนื่องจากลักษณะการแสดงออกของครู ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกลึกซึ้งคิด ค่านิยมทางสังคม และบุคลิกภาพทางสติปัญญา และพฤติกรรมที่แสดงออกในสถานการณ์หนึ่งๆ จนเกิดเป็นนิสัยที่ยอมรับของผู้เรียน และบุคคลที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้เรียนยึดถือเป็นแบบอย่าง ให้การเคารพนับถือ ยำเกรง ซึ่งส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ศุภชัย สว่างภพ, 2555) พบว่าปัจจัยบุคลิกลักษณะของครูเป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู เนื่องจากหากครูผู้สอนมีบุคลิกที่ดี ย่อมมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนและสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ดังนั้น หากครูมีบุคลิกภาพดีในหลายๆ ด้านแล้วจะเป็นปัจจัยสำคัญช่วยให้การสั่งสอนอบรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน และสอดคล้องกับ Dimkpa (2015) กล่าวว่า บุคลิกลักษณะของครูส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูเป็นหนึ่งในอาชีพที่เก่าแก่ที่สุดและเป็นที่เคารพนับถือในโลกบทบาทของครู ในการส่งมอบความรู้ที่มีประสิทธิภาพและนำไปสู่บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และทัศนคติของครูส่งผลเสียต่อผลการเรียนของผู้เรียน เช่น การแต่งกายคุณภาพ คุณสมบัติการสื่อสารและสไตล์การสอน

3) ปัจจัยการจัดบรรยากาศในห้องเรียน เนื่องจากการที่ครูสามารถสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ผู้เรียนจะมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ไปพร้อมกับครู ซึ่งสอดคล้องกับ ภัทรารวรรณ ชาสันเทียะ (2560) พบว่า บรรยากาศในชั้นเรียน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากการที่ครูสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ผู้เรียนจะมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมไปพร้อมกับครู สอดคล้องกับ เบญจมาศ กระจาดรัตน์ (2556) พบว่า การจัดบรรยากาศในห้องเรียน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู เนื่องจากการจัดบรรยากาศในห้องเรียน เป็นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนในห้องเรียน หรือที่อยู่รอบๆตัว ทั้งสภาพแวดล้อมทางสังคม และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ระดับอารมณ์ ความรู้สึก พฤติกรรมของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นพร้อมที่จะรับความรู้ และครูก็พร้อมที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนส่งผลให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ศุภชัย สว่างภพ (2555) พบว่า บรรยากาศในชั้นเรียน เป็นตัวแปร

ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู เนื่องจากบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีช่วยส่งเสริมสถานะด้านอารมณ์และสังคมของครูและผู้เรียน มีความสนใจกระตือรือร้น และให้ความร่วมมือ ส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์ และยังคงสอดคล้องกับ Paul Mupa (2015) กล่าวว่า บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู เพราะในห้องเรียนควรมีความสะอาดเรียบร้อย มีระเบียบ มีการให้ความรู้ต่างๆ และมีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้

จะเห็นได้ว่าปัจจัยทุกตัวส่งผลกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู ประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี เนื่องจากการจัดการเรียนรู้นั้น ครูถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนรู้ที่ครูมีแรงจูงใจทางบวกในการจัดกิจกรรม หรือมีแรงผลักดันจะทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ทำให้ครูมีความมุ่งมั่นและมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ส่งผลให้ครูมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนช่วยให้บรรยากาศในห้องเรียนและสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนมีความผ่อนคลายและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1) จากการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู ประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ดังนั้น ครูต้องมีการวางแผนปรับเปลี่ยนเนื้อหาการเรียนรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ง่ายต่อความเข้าใจ และให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่คาดหวัง

2) จากการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรมีการส่งเสริมปัจจัยคัตสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทุกปัจจัย ดังนี้

(2.1) ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารควรมีการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติให้กับครู เนื่องจากแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญผู้บริหารจะต้องสนใจศึกษาถึงปัจจัยที่จะก่อให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่คืออยู่เสมอและหล่อหลอมจิตใจของผู้ปฏิบัติงานให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อันจะก่อให้เกิดพลังสร้างสรรค์และปฏิบัติงานไปในทิศทางที่ต้องการและเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

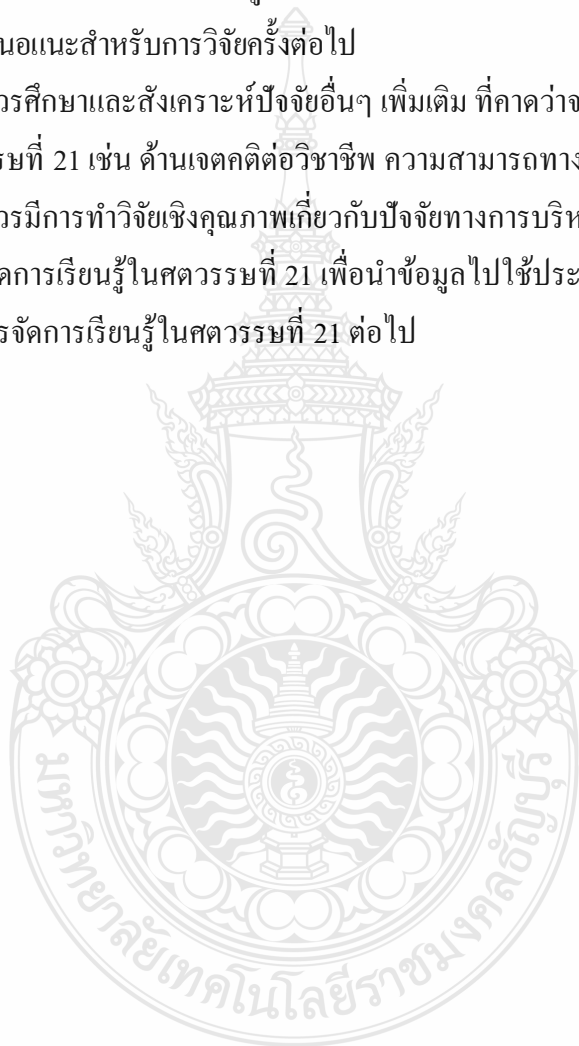
(2.2) ปัจจัยบรรยากาศในชั้นเรียน ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีบรรยากาศเต็มไปด้วยความอบอุ่น ความเห็นอกเห็นใจ และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน และกัน ย่อมเป็นแรงจูงใจภายนอกที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรักการเรียน นอกจากนี้การมีห้องเรียนที่มี

บรรยากาศแจ่มใส สะอาด สว่าง กว้างขวางพอเหมาะ มีโต๊ะเก้าอี้ที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีมุมวิชาการ ส่งเสริมความรู้ ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ส่งผลทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มี ลักษณะตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้

(2.3) ปัจจัยบุคลิกลักษณะของครู ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีบุคลิก ลักษณะที่ดีเป็นที่ยอมรับของผู้เรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้เรียนยึดถือเป็นแบบอย่างและให้การ นับถือเคารพยำเกรง ช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาและสังเคราะห์ปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติม ที่คาดว่าจะมีผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เช่น ด้านเจตคติต่อวิชาชีพ ความสามารถทางด้านวิชาการ เป็นต้น
- 2) ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารเพิ่มเติม ที่คาดว่าจะมีผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประกอบการวางแผน ปรับปรุงนโยบายและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต่อไป

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ จันทร์มา. (2552). ความต้องการและปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษานานาชาติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- กำธร ชนะนิมิตร. (2550). การวิเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิภาพการสอนของครูวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).
- กำพล ใจเมือง. (2551). การศึกษาประสิทธิภาพการสอนของครูตามมาตรฐานการศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด).
- กอบศักดิ์ มูลมัย. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิภาพการสอนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- จันทร์ทอง ชะนะ. (2551). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองบัวลำภู. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2556. (2556). ราชกิจจานุเบกษา (เล่มที่ 130). ตอนพิเศษ 130ง (4 ตุลาคม).
- จรัสศรี หะทะยัง. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์).
- จักรแก้ว นามเมือง. (2555). บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- จิตรารัตน์ พงษ์มาลี. (2550). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูกับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จินตนา เสนอคำ. (2551). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- จิราภา เต็งไตรรัตน์ และคณะ. (2550). จิตวิทยาทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิตรา พิกุลทอง. (2552). การวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- จรรย์นัถ์ พันธุ์ฉลาด. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูโรงเรียนเอกชน สอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).
- เจษฎา ปิ่นงาม. (2555). การทบทวนความรู้เดิม. สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/34501>
- จงรักษ์ สิทธิรักษ์. (2552). การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ปีการศึกษา 2548-2551. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2547). การนิเทศการสอนแบบใหม่. กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ.
- ชมพู โกดิรัมย์. (2551). ประชากรปัจจัยชี้ขาดในศตวรรษที่ 21. สืบค้นจาก dlibrary.spu.ac.th:8080/.../ประชากรปัจจัยชี้ขาดในศตวรรษที่%20%20%2021.doc.
- ชมพูนุท ศรีพงษ์. (2550). แรงจูงใจในการทำงานของพนักงานภาคเอกชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- โชติกา ระโส. (2555). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- เชิดศักดิ์ ภักดีวิโรจน์. (2556). ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เรื่อง ทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ที่มีต่อความสามารถทางคณิตศาสตร์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ญาณัญญา ศิริภักตร์ธาดา. (2553). การพัฒนาพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาดการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning).
(วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา).
- ณัฐพรหม อินทยศ. (2553). จิตวิทยาการศึกษา. เพชรบูรณ์: สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์.
- ณัฐพร เดชะ และ สุทธาสินี เกสรประทุม. (2550). Active Learning. สืบค้นจาก
http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Sec_Ed/Sanya_P.pdf
- ณัฐยา จิตรกุล. (2550). การพัฒนาการผลิตสื่อของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก โรงเรียนพิบูลโลก
ปัญญานุกูลนานาชาติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี).
- ณรงค์ กาญจนะ. (2553). เทคนิคและทักษะการสอนเบื้องต้น. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ณัฐนันท์ มั่นตะพงศ์. (2554). ประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนชลประทานสงเคราะห์
จังหวัดนนทบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ดลนภา กลางมณี. (2552). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการ
สอนของครูวิทยาศาสตร์ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม).
- ดลนภา วงษ์ศิริ. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิภาพการ
สอนของ ครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย).
- ธำรง บัวศรี. (2531). ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ: เอร่าวัฒนาการพิมพ์.
- ทินพันธ์ บุญธรรม. (2556). การบริหารกับประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนที่
ขาดแคลนครูคณิตศาสตร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 9.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ทิสนา แคมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทวิศักดิ์ สุทธิปัญญาปกรณ์. (2550). การวิเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิภาพการสอนของครู
คณิตศาสตร์ตามทัศนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดปัตตานี. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี).
- ธวัชชัย ชื่นชมภุษา. (2559). ประเภทและประโยชน์ของสื่อการเรียนรู้. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/thechnologylaeasuxkarsuksa/home/kar-phathna-sux-kar-suksa>
- ธวัชชัย ศุภดิษฐ์. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโทของสถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ปีการศึกษา 2554 (รายงานวิจัย). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์).
- นภาพรรณ ดิษฐ์ประยูร. (2559). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผล
ประสิทธิภาพการสอนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี
เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม).
- นวนพร ชลารักษ์. (2558). บทบาทของกัมกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการ
มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, 9(1), 66-67.
- นฤมล บุญส่ง. (2560). สื่อสังคมกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21. สืบค้นจาก
[file:///C:/Users/Acer/Downloads/124218-Article%20Text-324064-1-10-20180518%
20\(2\).pdf](file:///C:/Users/Acer/Downloads/124218-Article%20Text-324064-1-10-20180518%20(2).pdf).
- นันทิดา บัวสาย. (2552). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
การบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- นัยนา กวนวงศ์. (2552). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี).
- นาวา สุขรมย์. (2550). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ตามแนวการปฏิรูปการ
เรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดระยอง.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี).
- นิภา แก้วศรีงาม. (2557). การศึกษาแรงจูงใจการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตจังหวัดมหาสารคาม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นิเลาะ แวอุเซ็ง. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูโรงเรียนเอกชน สอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).
- บัณฑิต โคอโพธิ์. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้หลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย).
- บัญชา ฤทธิงาม. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูกับประสิทธิผลของการจัดการศึกษา ธรรมศึกษา ของนักเรียนในจังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- เบญจพร สว่างศรี. (2559). ผลการจัดกิจกรรมการสอนคณิตศาสตร์เชิงรุกเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ).
- เบญจมาศ กระตารัตน์. (2556). ปัจจัยส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนวิทยาศาสตร์ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย).
- เบญจลักษณ์ น้ำฟ้า. (2556). เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/darunsitpattanarangsana/sara-na-ru/thekhnikh-kar-cadkar-reiyn-ru-thi-nen-phu-reiyn-pen-sakhay>
- ปภาวดี ตั้งดวงดี. (2559). คุณลักษณะของครูกับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียน กรณีศึกษาโรงเรียนประถม ส่วนขยายแห่งหนึ่ง ในจังหวัดสมุทรสาคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- ประภัสรา โคตะขุน. (2554). Active Learning คืออะไร. สืบค้นจาก <http://prapasara.blogspot.com/2011/09/active-learning.html>
- ปฐมวงค์ สีหาเสนา. (2557). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลตำบลค่ายเนินวง ตำบลบางกะจะ อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ปราวีณา สุวรรณณัฐโชติ. (2551). การเรียนเชิงรุก(Active Learning) .กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยวรรณ ลอดทอง. (2556). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา. สืบค้นจาก https://data.bopp-obec.info/emis/news/news_view_school.php?ID_New=1936&School_ID=1032650393
- ปริศนา กล้าหาญ. (2559). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระบุรี เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา).
- พระใบฎีกาเทียนชัย เมธงกาโร. (2554). ประสิทธิภาพการสอนวิชาพระพุทธศาสนาของพระสอนศีลธรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียน เขตพื้นที่อำเภอเสนาให้ จังหวัดสระบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา).
- พิริยะ ทองมนต์. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี).
- พิมพ์นัช เดชะคุปต์ และคณะ. (2555). สมรรถนะครูและแนวทางการพัฒนาครูในสังคมที่เปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พรศิลป์ ศรีเรืองไร. (2553). การศึกษาปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูตรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- พลสัมพันธ์ โพธิ์ศรีทอง. (2556). ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์เพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการบริหารจัดการด้านการเรียนการสอน ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ในโรงเรียนมัธยมศึกษา. สืบค้นจาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/JournalGradVRU/article/view/25659>
- ภิญโญ สุทธิพิทยศักดิ์. (2552). พฤติกรรมกรณีพิเศษของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการสอนของครู ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ภัทรารวรรณ ชาสันเทียะ. (2560). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอน
วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 31. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา).
- มัสยา นามเหลา. (2554). ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ในจังหวัดนครพนม. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนครพนม).
- มนตรี ภูวิโคตร. (2550). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ใน
โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7. (วิทยานิพนธ์
ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- เมษ ทรงอาจ. (2558). ในเอกสารประกอบการสอน รายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู (Psychology for
Teachers). ขอนแก่น: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น.
- _____. (2557). ในเอกสารประกอบการสอน รายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู (Psychology for
Teachers). ขอนแก่น: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น.
- ยนต์ ชุ่มจิตต์. (2550). ความเป็นครู (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เขวเรศ ภักดีจิตร. (2557). Active Learning กับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. สืบค้นจาก
http://apr.nsrui.ac.th/Act_learn/myfile/27022015155130_article.docx.
- รสรินทร์ พันธุ์. (2550). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรอบรู้โดยใช้ของเล่นเชิงวิทยาศาสตร์. (วิทยานิพนธ์
ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- วรรณ เวสคามิ. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2. (สารนิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ).
- วณิชญา นิยมญาติ. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียน
กับประสิทธิภาพการสอนของครูโรงเรียนใน กลุ่มเครือข่ายไทรรัตน์สัมพันธ์ สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. (สารนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยปทุมธานี).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วนิดา คีแปง. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย โดยการวิเคราะห์ห้พระระดับ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย).
- วาราลักษณ์ จันทร์ดี. (2559). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย 2 หลวงพ่อเงินอนุสรณ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- วาสนา สีทิม. (2556). ประสิทธิภาพการสอนของครูปฐมวัย ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ).
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: ตาตา.
- วิปีศยา เข้มมยา. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างกรณีศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง).
- วรวิทย์ นิเทศน์ศิลป์. (2551). สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 1). ปทุมธานี: สกายบุ๊ก.
- ศศิมาศ หอมบุญมา. (2558). แรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อโรงเรียนของครูโรงเรียนกลุ่มโรงเรียนมหาดชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. [ม.ป.ท.].
- ศักดิ์ศรี ปาณะกุล. (2550). วิธีสอนโดยการใช้สื่อ (Medai). สืบค้นจาก <http://www.annratchada.blogspot.com/2015/07/medai.html>
- ศิริดี ต้นบุญเจริญ และคณะ. (2560). การสร้างบรรยากาศการจัดการชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/professionalteacherru/khorngkar-xbrm-khrumux-xachiph/kar-srang-brryakas-kar-cadkar-chan-reiyn-hi-phu-reiyn-keid-kar-reiyn-ru>
- ศิริชัย กาญจนวาสิ, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และ ดิเรก ศรีสุขโข. (2551). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับการวิจัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศิริชัย นามบุรี. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมหนังสืออิเล็กทรอนิกส์และบทเรียนสำเร็จรูป อิเล็กทรอนิกส์ในสภาพแวดล้อมแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านโปรแกรม Moodle. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา).
- ศิริชญญา ศรีประมวล. (2549). การวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบของประสิทธิภาพการสอนของครูประถมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).
- ศุภชัย สว่างภพ. (2555). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดศรีสะเกษ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- สัณญา ภัทรารกร. (2552). ผลของการจัดการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวาที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ความน่าจะเป็น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สถิต จอมใจ. (2560). การใช้สื่อการเรียนรู้. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/krutubtib/withi-elea-thaksa-kar-sxn/thaksa-kar-chi-sux-kar-reiyn-ru>
- สาคร พันแสน. (2556). ประสิทธิภาพการสอนของครูวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนบ้านตากแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ).
- สุพัตรา เกษมเรืองกิจ. (2551). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง นพบุรีศรีนครพิงค์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- สุชาดา นทีตานนท์. (2550). ผลการจัดประสบการณ์แบบปฏิบัติจริงที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สุพานี สฤกษ์วานิช. (2552). พฤติกรรมมองการณ์ใหม่: แนวคิดและทฤษฎี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภัทรา ภมร. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษของครูช่วงชั้นที่ 1-2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทตรสงคราม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุรศักดิ์ วณิชวัฒนากุล. (2560). แรงจูงใจและการจูงใจ. สืบค้นจาก <http://www.novabizz.com/NovaAce/Motives.htm>.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช (2560-2579). กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำเนียง ประนัศรี. (2549). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัย มหาสารคาม).
- หทัยชนก แซ่เฮ้า. (2560). กระบวนการนิเทศภายในที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของพนักงานครู สังกัดเทศบาล ในจังหวัดสุพรรณบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม).
- อเททยา แก้วศรีหา. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. วารสารวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 10(2). 57-66.
- อัครเดช เกตน์. (2559). การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การวิเคราะห์ห่วงรอบข้อมูลตามขั้นตอนและการเปรียบเทียบข้ามกรณี. สืบค้นจาก http://www.tnrr.in.th/?page=result_search&record_id=216312
- อาภรณ์ อินต๊ะชัย. (2554). การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาภาคพายัพ เชียงใหม่ (รายงานวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา).
- อรวรรณ รุ่งวิสัย. (2552). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูการงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัย มหาสารคาม).
- อำไพ อุสาหะ. (2556). การกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูในสถานศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา).

บรรณานุกรม (ต่อ)

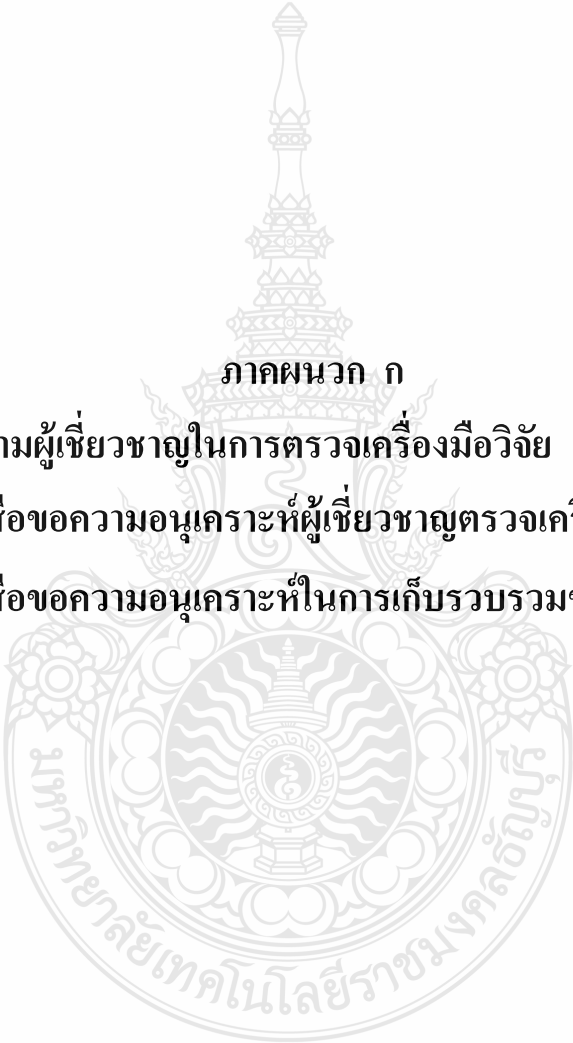
- อุดมสิน คำมุงคุณ. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างกรณีศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของครู
ในโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดหนองคาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี).
- อรพินทร์ ชูชม. (มกราคม-ธันวาคม 2555). แรงจูงใจในการทำงาน : ทฤษฎีและการประยุกต์.
วารสารจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, 2(2), น.52-61
- Armstrong, Harol R. (1973 February). Performance Evaluation. **The National Elementary
Principle**, 5(7): 51-55 ;
- Anderson, C., D. (2000). The importance of instructional leadership behavior as perceived by
middle school teacher, middle school principal, and educational leadership
professors. Educational.**
- Beach & Reinhartz. (2000). **Supervision leadership: focus on instruction**. Boston: Allyn and
Bacon.
- Bloom, B., S. (1968). 'Learning For Mastery', **The Evaluation Comment**. In All Our Children
Learning, McGraw-Hill.
- Borich. (2004). **Effective teaching method** (2nd ed.). New york: Macmillan.
- Butzow, John W. and Qureshi, Zahir. (1978). “**Secondary Science Teachers’ Competencies : A
Practical Approach**”, Science Education. (Doctoral Dissertation, Faculty of Graduate
School University of Georgia).
- Good, C., V. (1973). **Dictionary of Education** (3rd ed.). New York: Teacher College Press.
- Hoy, W. K., Tarter, C. J. & Hoy, A. W. (2006). Academic optimism of schools: A force for
student achievement. **American Educational Research Journal**.
- Jochum, C., J. (2005). **Perceptions of infusing general effective teaching methods in Kansa
foreign language classrooms**. (Master’s Thesis (Curricula). Kansas: Kansas State
University).
- Kyriacou. (1997). **Effective teaching in school**. Oxford: Bacil Blackwell.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- McBer, H. (2000). **A Model of Teacher Effectiveness. Nottingham: Department for Education And Employment.** Retrieved from : [https:// www.scirp.org/ \(S\(351jmbtvnsjt1aadkposzje\)\)/ reference/References Papers.aspx?Reference ID=1662686](https://www.scirp.org/(S(351jmbtvnsjt1aadkposzje))/reference/ReferencesPapers.aspx?ReferenceID=1662686)
- Mizel, H., E. (1960). Teacher effectiveness In.C.W . Harries (ED.). **Encyclopedia of Educational Research.** New York. Manmillan.
- Paul Mupa. (2015). **Factors Contributing to Ineffective Teaching and Learning in Primary Schools: Why Are Schools in Decadence.** Retrieved from : <https://www.waterstones.com/book/early-childhood-development-pedagogy-and-student-performance/paul-mupa/raphinos-a-baya/9783847342403>
- Petty. (2004). **Active Learning Work : the evidence.** Retrieved from : <http://www.geoffpetty.com>.
- Kural, M., H. (2006). **Studen Perception on Their Physics and Mathematics Teacher' Effectiveness.** (Master's Thesis, Middle East Technical University).
- Ondrashek, N. (2017). **21st century learning (Master's thesis, Northwestern College, Orange City, IA).** Retrieved from : http://nwcommons.nwciowa.edu/education_masters/21/
- Reynold, D. (1998, November). **Schooling for literacy : Are view of research on teacher effectiveness and school effectiveness and implication for contemporary education policy.** [n.p.].
- Rivera, A., E. (1988, March). **Characteristics of effective teaching of eighth grade mathematics.** (Dissertation Abstracts International).
- Romine. (1974). Student faculty percaptions of an effective university instructional climates. **The Journal of Education Research.**
- Schwartz, Lita Linzer. (1980). **“Criteria for Effective University Teaching”.** Improving College and University Teaching.
- Sherman, S., J. & Sherman, B., S. (2004). **Science and Science Teaching.** Westport: Greenwood Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ ศรีสงคราม อาจารย์ประจำสาขาการแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา ภาควิชาการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา มีสุข อาจารย์ประจำสาขาเทคนิคศึกษา
ภาควิชาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. ดร.สุกัญญา บุญศรี อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
ภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
4. ดร.กาญจนา นิธิจันทร์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดบ่อทอง จังหวัดปทุมธานี
5. นายสุธี เชื้อไทย ผู้อำนวยการ โรงเรียนชุมชนวัดบัวแก้วเกษร
จังหวัดปทุมธานี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. ๐๒ ๕๕๙ ๓๒๐๕
ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๒ /๑๙๑๔ วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑
เรื่อง ขอรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ ศรีสงคราม

เนื่องด้วย นางสาวมุกตามณี ศรีพงษ์เพริศ รหัสนักศึกษา ๑๒๕๘๗๐๒๐๘๐๐๐๑-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูจังหวัดปทุมธานี โดยมี ผศ.ดร.ต้องลักษณ์ บุญธรรม เป็นอาจารย์ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวมุกตามณี ศรีพงษ์เพริศ ดังเอกสารแนบ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. ๐๒ ๕๔๔ ๓๒๐๕
ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๒ / ๑๙๑๕ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา มีสุข

เนื่องด้วย นางสาวมุกตามณี ศรีพงษ์เพริศ รหัสนักศึกษา ๑๒๕๘๗๐๒๐๘๐๐๐๑-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูจังหวัดปทุมธานี โดยมี ผศ.ดร.ต้องลักษณะ บุญธรรม เป็นอาจารย์ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวมุกตามณี ศรีพงษ์เพริศ ดังเอกสารแนบ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๕
ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๒ / ๑๙๑๕ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์สุกัญญา บุญศรี

เนื่องด้วย นางสาวมุกตามณี ศรีพงษ์เพริศ รหัสนักศึกษา ๑๒๕๘๗๐๒๐๘๐๐๑-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูจังหวัดปทุมธานี โดยมี ผศ.ดร.ต้องลักษณะ บุญธรรม เป็นอาจารย์ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวมุกตามณี ศรีพงษ์เพริศ ดังเอกสารแนบ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นียมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๒ 10๕๒๕

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

ประมุขมิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.กาญจนา นิธิจันทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามฯ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวมุกตามณี ศรีพงษ์เพ็ชร รหัสนักศึกษา ๑๒๕๘๗๐๒๐๘๐๐๐๑-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูจังหวัดปทุมธานี โดยมี ผศ.ดร.ต้องลักษณ์ บุญธรรม เป็นอาจารย์ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวมุกตามณี ศรีพงษ์เพ็ชร ดังสิ่งที่แนบมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒ ๕๕๙ ๓๒๐๕

โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๓๒๐๗

ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๒ / ๐๕๖๓

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสุธี เชื้อไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามฯ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวมุกดาฉวี ศรีพงษ์เพชร รหัสนักศึกษา ๑๒๕๘๗๐๒๐๘๐๐๐๓-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูจังหวัดปทุมธานี โดยมี ผศ.ดร.ต้องลักษณะ บุญธรรม เป็นอาจารย์ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวมุกดาฉวี ศรีพงษ์เพชร ดังสิ่งที่แนบมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นียมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒ ๕๔๔ ๓๒๐๕

โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๓๒๐๗

ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๖/๒๒๐๘

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๓ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๓๐

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตให้ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล
เรียน ผู้ชำนาญการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี เขต 1

เนื่องด้วย นางสาวมุกดามณี ศรีพงษ์เพริศ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชม
งคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ใน
ศตวรรษที่ ๒๑ ของครูจังหวัดปทุมธานี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ต้องลักษณะ บุญธรรม
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขออนุญาตจากท่านดำเนินการให้
นางสาวมุกดามณี ศรีพงษ์เพริศ นักศึกษาปริญญาโท ขอเข้าทำการเก็บข้อมูลงานวิจัยเพื่อประโยชน์
ทางการศึกษา โดยรายละเอียดในเรื่องของวันและเวลา นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานไปยัง
สถานศึกษาด้วยตนเอง

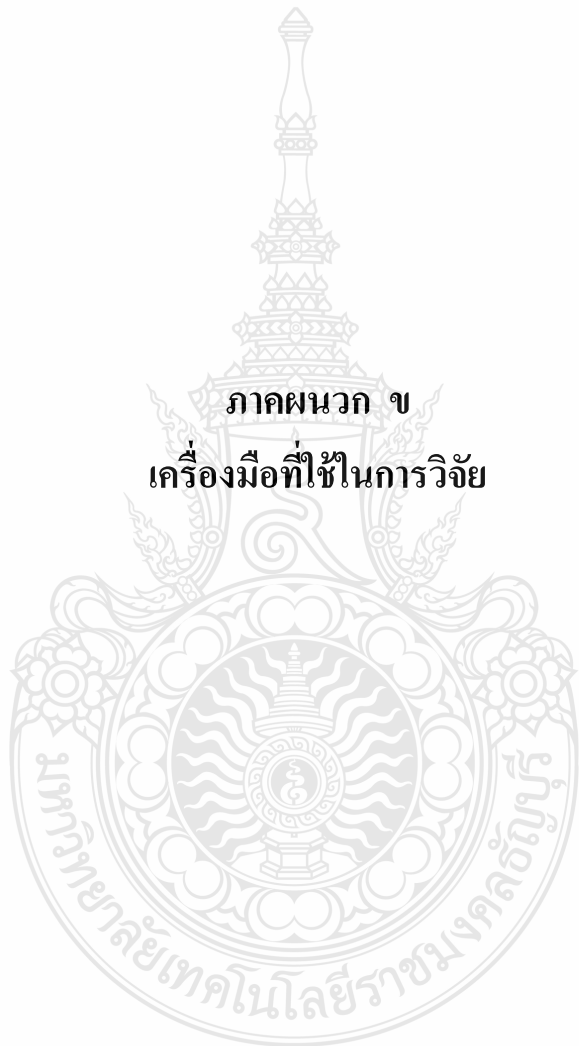
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๓๒๐๗

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูจังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยชุดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการ
ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูจังหวัดปทุมธานี แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3
ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู
จังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 3 ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้
ในศตวรรษที่ 21

2. ผู้วิจัยขอความร่วมมือให้ท่านผู้ตอบ ตอบแบบสอบถามด้วยความสมัครใจและไม่รู้สึก
อึดอัด ให้ครบทุกข้อ เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของการวิเคราะห์ข้อมูล และเพื่อนำผลของการวิจัยไป
ใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการ ซึ่งจะเป็แนวทางให้ผู้บริหาร คณะครู ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนำข้อมูลไป
พัฒนาสถานศึกษาและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อให้การบริหารงานของสถานศึกษาได้อย่าง
มีประสิทธิภาพและนำไปพัฒนาต่อยอดทางด้านการบริหารสถานศึกษาต่อไป จึงกราบของพระคุณที่
ให้ความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

นางสาวมุกดาณี ศรีพงษ์เพริศ

นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตอนที่ 1 แบบประเมินเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1.	เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง				
2.	อายุ ☐ 1. 20 – 30 ปี ☐ 2. 31 – 40 ปี ☐ 3. 41 – 50 ปี ☐ 4. 51 – 60 ปี				
3.	ระดับการศึกษา ☐ 1. ปริญญาตรี ☐ 2. ปริญญาโท ☐ 3. ปริญญาเอก				
4.	ตำแหน่ง ☐ 1. ผู้อำนวยการสถานศึกษา ☐ 2. รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ☐ 3. ครูผู้สอน				
5.	ประสบการณ์ในการทำงาน 1. ต่ำกว่า 5 ปี 2. 5-10 ปี 3. 11-20 ปี 4. 21-30 ปี 5. มากกว่า 30 ปี				
6.	สังกัด ☐ 1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 1 ☐ 2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2				

ตอนที่ 2 การศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์

ในการเลือกคำตอบดังนี้

- 1 หมายถึง ท่านปฏิบัติน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ท่านปฏิบัติน้อย
- 3 หมายถึง ท่านปฏิบัติปานกลาง
- 4 หมายถึง ท่านปฏิบัติมาก
- 5 หมายถึง ท่านปฏิบัติมากที่สุด

ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21		คะแนนความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. การสร้างความชัดเจนในบทเรียน						
1.1	ท่านแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ก่อนเข้าสู่บทเรียน					
1.2	ท่านใช้เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน เช่น Youtube เกม เพลง					
1.3	ท่านมีการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนการจัดการเรียนรู้					
1.4	ท่านมีการอธิบายเนื้อหาความรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างชัดเจน					
1.5	ท่านสามารถจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน					
2. การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)						
2.1	ท่านจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมุติ					
2.2	ท่านจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเพื่อให้ผู้เรียน ได้ฝึกแก้ปัญหา					
2.3	ท่านจัดการเรียนรู้โดยการโต้เถียง เพื่อพัฒนากระบวนการคิด					
2.4	ท่านใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง					
2.5	ท่านมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียน ได้สรุปเนื้อหาความรู้ เช่น Mind Mapping ,Concept Map					
2.6	ท่านเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ซักถามข้อสงสัย หรือร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการกิจกรรม					

ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21		คะแนนความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
3. การแสดงความใส่ใจในงานการสอน						
3.1	ท่านมีการศึกษาหลักสูตรรายวิชาก่อนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้					
3.2	ท่านมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดหลักสูตร					
3.3	ท่านเลือกใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.4	ท่านมีการอธิบาย ชี้แจง สร้างความเข้าใจในเนื้อหาให้แก่ผู้เรียน และสรุปบทเรียนทุกครั้ง					
3.5	ท่านมีแบบทดสอบวัดความสามารถของผู้เรียน					
4. การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ						
4.1	ท่านมีการวัดผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องอย่างมีระบบ					
4.2	ท่านมีการแจ้งผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบอย่างต่อเนื่อง					
4.3	ท่านมีการนำผลความก้าวหน้าของผู้เรียนมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดกิจกรรม การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง					
4.4	ท่านเลือกใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม					
4.5	ท่านพูดคุยอย่างชมเชย และให้กำลังใจผู้เรียนตามโอกาสที่เหมาะสม					
5. การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ						
5.1	ท่านมีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง					
5.2	ท่านมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้เชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น					
5.3	ท่านตรวจงานอย่างละเอียดและแก้ไขคำตอบที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน					

ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21		คะแนนความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
5.6	ท่านส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัดของผู้เรียน					
5.5	ท่านให้การสนับสนุนและจัดหา เอกสาร ใบงาน เพิ่มเติมแก่ผู้เรียนที่มีความสนใจ นอกเหนือจากในบทเรียน					
5.4	ท่านจัดสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนที่เรียนรู้ช้าและไม่เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน					
6.การใช้สื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21						
6.1	ท่านใช้แอปพลิเคชันต่างๆ เพื่อช่วยในการจัดการเรียนรู้ เช่น Pickers , Kahoot, Socrative					
6.2	ท่านใช้สื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เช่น E-learning ,E-book ,CAI ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกครั้ง					
6.3	ท่านจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น computer , Tablet , Interactive Board					
6.4	ท่านมอบหมายให้ผู้เรียนค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อสารสนเทศ เช่น Internet Youtube					
6.5	ใช้สื่อสังคมออนไลน์ ในการจัดการเรียนรู้เช่น Blog , Facebook , Twitter					
6.6	ท่านให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการใช้สื่อการเรียนรู้					

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์

ในการเลือกคำตอบดังนี้

- 1 หมายถึง ท่านปฏิบัติน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ท่านปฏิบัติน้อย
- 3 หมายถึง ท่านปฏิบัติปานกลาง
- 4 หมายถึง ท่านปฏิบัติมาก
- 5 หมายถึง ท่านปฏิบัติมากที่สุด

ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ของครู		คะแนนความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน						
1.1	ท่านได้รับการยกย่อง ชมเชย และได้รับกำลังใจจาก ผู้บังคับบัญชา					
1.2	ท่านได้รับการสนับสนุนให้ได้พัฒนาตนเองตามความต้องการ					
1.3	ท่านได้รับการพิจารณาความดีความชอบอย่างยุติธรรม					
1.4	ท่านได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาในการทำผลงาน ทางวิชาการ					
1.5	ท่านมีความพึงพอใจต่อปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย					
2. การจัดบรรยากาศในห้องเรียน						
2.1	ห้องเรียนสะอาด มีระเบียบ มีรูปแบบห้องเรียนเอื้อต่อการ เรียนรู้ของผู้เรียน					
2.2	ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอและมีอากาศถ่ายเทสะดวก					
2.3	ห้องเรียนมีป้ายนิเทศให้ความรู้และมีมุมต่าง ๆ เช่น มุมรักการ อ่าน มุมผลงานนักเรียน					
2.4	ท่านยิ้มแย้มแจ่มใสและแสดงความเป็นมิตรกับผู้เรียน					
2.5	ท่านมีการสนับสนุน และให้กำลังใจผู้เรียน					
2.6	ท่านให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนทุกคน					

ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21		คะแนนความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
3. บุคลิกลักษณะของครู						
3.1	ท่านแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมตามกาลเทศะ					
3.2	ท่านวางตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน					
3.3	ท่านใช้คำพูดที่สุภาพ และถูกต้องตามหลักภาษา					
3.4	ท่านสามารถควบคุมอารมณ์ได้					
3.5	ท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ และอุทิศเวลา เพื่อผู้เรียน					
3.6	ท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหา ผลประโยชน์จากผู้เรียน					

ภาคผนวก ก

การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (IOC)

ตอนที่ 2 การศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ข้อที่	ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ตามแนวคิดของ Borich (2004)	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าIOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. การสร้างความชัดเจนในบทเรียน								
1.1	ท่านแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ก่อนเข้าสู่ บทเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
1.2	ท่านใช้เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อเร้า ความสนใจของผู้เรียน เช่น Youtube เกม เพลง	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	ใช้ได้
1.3	ท่านมีการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียน ก่อนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
1.4	ท่านมีการอธิบายเนื้อหาความรู้ให้แก่ผู้เรียน อย่างชัดเจน	+1	+1	0	-1	+1	0.6	ใช้ได้
1.5	ท่านสามารถจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	ใช้ได้
2. การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)								
2.1	ท่านจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นความ สนใจของผู้เรียน เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมุติ	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	ใช้ได้
2.2	ท่านจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเพื่อให้ ผู้เรียนได้ฝึกแก้ปัญหา	+1	+1	+1	-1	+1	0.7	ใช้ได้
2.3	ท่านจัดการเรียนรู้โดยการโต้วาที เพื่อพัฒนา กระบวนการ การคิด	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	ใช้ได้
2.4	ท่านใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	ใช้ได้

ข้อที่	ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ตามแนวคิดของ Borich (2004)	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าIOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
2. การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)								
2.5	ท่านมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้สรุปเนื้อหาความรู้ เช่น Mind Mapping , Concept Map	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	ใช้ได้
2.6	ท่านเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามข้อสงสัยหรือร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3. การแสดงความใส่ใจในงานการสอน								
3.1	ท่านมีการศึกษาหลักสูตรรายวิชาก่อนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	ใช้ได้
3.2	ท่านมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดหลักสูตร	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.3	ท่านเลือกใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.4	ท่านมีการอธิบาย ชี้แจง สร้างความเข้าใจในเนื้อหาให้แก่ผู้เรียนและสรุปบทเรียนทุกครั้ง	+1	0	+1	-1	+1	0.6	ใช้ได้
3.5	ท่านมีแบบทดสอบวัดความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	ใช้ได้
4. การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ								
4.1	ท่านมีการวัดผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องอย่างมีระบบ	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	ใช้ได้
4.2	ท่านมีการแจ้งผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ข้อที่	ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของคุณ ตามแนวคิดของ Borich (2004)	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าIOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
4. การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ								
4.3	ท่านมีการนำผลความก้าวหน้าของผู้เรียนมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.4	ท่านเลือกใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	ใช้ได้
4.5	ท่านพูดคุยอย่างชมเชย และให้กำลังใจแก่ผู้เรียนตามโอกาสที่เหมาะสม	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
5. การส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ								
5.1	ท่านมีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	ใช้ได้
5.2	ท่านมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้เชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.3	ท่านตรวจงานอย่างละเอียดและแก้ไขคำตอบที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	ใช้ได้
5.4	ท่านจัดสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนที่เรียนรู้ช้าและไม่เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	ใช้ได้
5.5	ท่านให้การสนับสนุนและจัดหา เอกสารใบงาน เพิ่มเติมแก่ผู้เรียนที่มีความสนใจนอกเหนือจากในบทเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.6	ท่านส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัดของผู้เรียน	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	ใช้ได้

ข้อที่	ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ตามแนวคิดของ Borich (2004)	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าIOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
6.การใช้สื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21								
6.1	ท่านใช้ แอปพลิเคชัน ต่างๆ เพื่อช่วยในการจัดการเรียนรู้ เช่น Pickers , Kahoot, Socrative	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
6.2	ท่านใช้สื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เช่น E-learning ,E-book ,CAI ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกครั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6.3	ท่านจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น computer , Tablet , Interactive Board	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
6.4	ท่านมอบหมายให้ผู้เรียนค้นหาคำความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อสารสนเทศ เช่น Internet Youtube	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
6.5	ใช้สื่อสังคมออนไลน์ ในการจัดการเรียนรู้ เช่น Blog , Facebook , Twitter	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	ใช้ได้
6.6	ท่านให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการใช้สื่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้

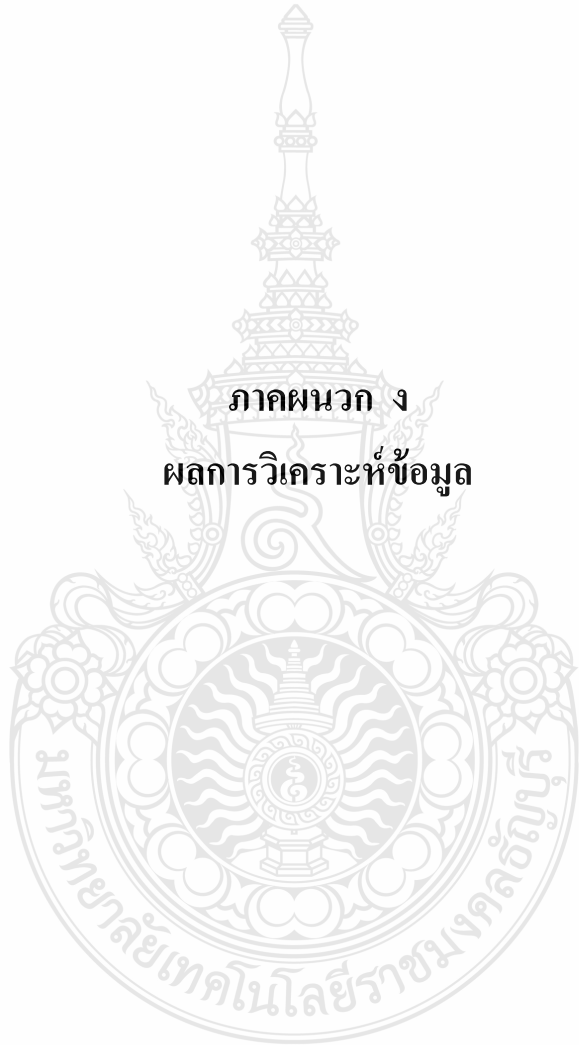
ตอนที่ 3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู

ข้อที่	ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าIOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน								
1.1	ท่านได้รับการยกย่อง ชมเชย และได้รับกำลังใจจากผู้บังคับบัญชา	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
1.2	ท่านได้รับการสนับสนุนให้ได้พัฒนาตนเองตามความต้องการ	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
1.3	ท่านได้รับการพิจารณาความดีความชอบอย่างยุติธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
1.4	ท่านได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาในการทำผลงานทางวิชาการ	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
1.5	ท่านมีความพึงพอใจต่อปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
2. การจัดบรรยากาศในห้องเรียน								
2.1	ห้องเรียนสะอาด มีระเบียบ มีรูปแบบห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
2.2	ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอและมีอากาศถ่ายเทสะดวก	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
2.3	ห้องเรียนมีป้ายนิเทศให้ความรู้และมีมุมต่าง ๆ เช่น มุมรักการอ่าน มุมผลงานนักเรียน	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
2.4	ท่านยิ้มแย้มแจ่มใสและแสดงความเป็นมิตรกับผู้เรียน	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
2.5	ท่านมีการสนับสนุน และให้กำลังใจผู้เรียน	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
2.6	ท่านให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนทุกคน	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้

ข้อที่	ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้ของครู	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าIOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
3. บุคลิกลักษณะของครู								
1	ท่านแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมตามกาลเทศะ	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
2	ท่านวางตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
3	ท่านใช้คำพูดที่สุภาพ และถูกต้องตามหลักภาษา	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
4	ท่านสามารถควบคุมอารมณ์ได้	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
5	ท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ และอุทิศเวลาเพื่อผู้เรียน	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้
6	ท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาผลประโยชน์ผู้เรียน	+1	+1	+1	0	+1	0.8	ใช้ได้

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	95	14.6	26.5	26.5
	หญิง	264	40.7	73.5	100.0
	Total	359	55.3	100.0	
Missing	System	290	44.7		
Total		649	100.0		

อายุ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	20-30 ปี	109	30.4	30.4	30.4
	31-40 ปี	102	28.4	28.4	58.8
	41-50 ปี	82	22.8	22.8	81.6
	51-60 ปี	66	18.4	18.4	100.0
Total		359	100	100.0	

ระดับการศึกษา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปริญญาตรี	260	72.4	72.4	72.4
	ปริญญาโท	99	27.6	27.6	100.0
	Total	359	100.0	100.0	

ประสบการณ์ในการทำงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่า 5 ปี	103	28.7	28.7	28.7
	5-10 ปี	133	37.0	37.0	65.7
	11-20 ปี	46	12.8	12.8	78.6
	21-30 ปี	47	13.1	13.1	91.6
	มากกว่า 30 ปี	30	8.4	8.4	100.0
	Total	359	100.0	100.0	

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
Y1	359	4.0875	.75932
Y2	359	3.9851	.68260
Y3	359	4.0312	.64029
Y4	359	4.1620	.62976
Y5	359	4.0084	.69085
Y6	359	4.0734	.62214
totalY	359	4.0579	.53515
Valid N (listwise)	359		

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้
 ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
X1	359	4.1421	.70337
X2	359	4.3979	.41905
X3	359	4.2112	.59276
totalX	359	4.2504	.49900
Valid N (listwise)	359		

ปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
x11	359	4.0279	.83184
x12	359	4.1003	.87228
x13	359	4.0223	.90902
x14	359	4.2897	.72826
x15	359	4.3788	.72559
Valid N (listwise)	359		

การจัดบรรยากาศในห้องเรียน

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
x21	359	4.4262	.86165
x22	359	4.3872	.64553
x23	359	4.4345	.57463
x24	359	4.3621	.58597
x25	359	4.3844	.59550
x26	359	4.3928	.62001
Valid N (listwise)	359		

บุคลิกลักษณะของครู

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
x31	359	4.1253	.71956
x32	359	4.3733	.72077
x33	359	4.3008	.68404
x34	359	4.1838	.73208
x35	359	4.1978	.74549
x36	359	4.0864	.94592
Valid N (listwise)	359		

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอิสระที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่อง ประสิทธิภาพการจัดการ
เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

Correlations

		X1	X2	X3	totalY
X1	Pearson Correlation	1	.686**	.582**	.748**
	Sig. (2-tailed)		.000	.000	.000
	N	359	359	359	359
X2	Pearson Correlation	.686**	1	.831**	.658**
	Sig. (2-tailed)	.000		.000	.000
	N	359	359	359	359
X3	Pearson Correlation	.582**	.831**	1	.666**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000		.000
	N	359	359	359	359
totalY	Pearson Correlation	.748**	.658**	.666**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	
	N	359	359	359	359

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.802 ^a	.643	.640	.32124

a. Predictors: (Constant), X3, X1, X2

ANOVA^b

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	65.893	3	21.964	212.847	.000 ^a
	Residual	36.633	355	.103		
	Total	102.526	358			

a. Predictors: (Constant), X3, X1, X2 b. Dependent Variable: totalY

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของปัจจัยอิสระที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการ
จัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized	t	Sig.
		B	Std. Error	Coefficients Beta		
1	(Constant)	.816	.181		4.515	.000
	X1	.392	.033	.516	11.832	.000
	X2	.097	.063	.076	1.547	.004
	X3	.283	.041	.313	6.963	.000

a. Dependent Variable: totalY

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวมุกดามณี ศรีพงษ์เพริศ
วัน เดือน ปี เกิด	15 สิงหาคม 2526
ที่อยู่	200/774 หมู่ 4 ตำบล ระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
การศึกษา	ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปริญญาโท ศีษสาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ.2558 – 2560	ครูผู้ช่วย โรงเรียนวัดสุวรรณจินดาราม อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ.2561 – ปัจจุบัน	ครู คศ. 1 โรงเรียนวัดสุวรรณจินดาราม อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
โทรศัพท์	061-5782781
อีเมล	Mukdamanee_s@mail.rmutt.ac.th

